ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 93
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Οι αναρχικοί έχουν δώσει και τη ζωή τους για έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο, παίρνοντας κάθε ευθύνη για τη δράση τους...

...ούτε ήταν, ούτε θα γίνουν συμμορίες

Οι αναρχικοί έχουν δώσει και τη ζωή τους για έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο, παίρνοντας κάθε ευθύνη για τη δράση τους...

...ούτε ήταν, ούτε θα γίνουν συμμορίες.

Καμμιά προβοκάτσια δεν θα περάσει απ' όπου κι αν προέρχεται!

δράση τους...

...ούτε ήταν, ούτε θα γίνουν συμμορίες.

Καμμιά προβοκάτσια δεν θα περάσει απ' όπου κι αν προέρχεται!

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ σελ. 8

Ένθετο: το τεύχος

ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ

Hail, hail, Freedonia!

***«Είναι ένας δύσκολος Μαραθώνας(!) και γολγοθάς τον οποίο ακολουθούμε** (!!)»* (Γιωργάκης Παπανδρέου, λίγο πριν την «κρίσιμη» συνεδρίαση των «27» της 25ης Μαρτίου στις Βρυξέλλες)

Στην κωμωδία των αδερφών Μαρξ, *Duck Soup* (1933), το μικρό κράτος της Freedonia, (η χώρα του γλεντιού και των παλιανθρώπων) βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεωκοπίας λόγω της κατασπατάλησης όλων των δανείων σε δεξιώσεις. Η κυβέρνηση της Freedonia ζητά δανεισμό σωτηρίας από μια ...πλούσια χήρα, την Mrs Teasdale.

Mrs Teasdale: *Σας δάνεισα πάνω από την μισή περιουσία μου και τώρα μου ζητάτε ακόμα είκοσι εκατομμύρια!;*

Κυβέρνηση: *Εξοχοτάτη, δώστε μας ανάσα για λίγους μήνες. Θα κάνουμε κοινωνικές παροχές με αυτά τα είκοσι εκατομμύρια.*

Mrs Teasdale: *Αφουγκράζομαι την θέληση του λαού. Η κυβέρνηση σας έφαγε τα ψωμιά της. Χρειάζεται αποφασιστικός και προοδευτικός ηγέτης που θα τολμά.*

Η χήρα δεσμεύεται να σώσει την Freedonia μόνο αν ανέβει στην εξουσία ο Mr Rufus Firefly (Γκράουτσο Μαρξ), ο οποίος ξεκινά την θητεία του τραγουδώντας «Ο τελευταίος (ηγέτης) κατέστρεψε τη χώρα/δεν ήξερε τι του γινόταν/αλλά αυτά είναι παρελθόντα/ Τώρα του Γκράουτσο ήρθε η ώρα!

Φυσικά η «τράκα» είναι το πρώτο μέλημα ενός υπεύθυνου ηγέτη μιας χρεοκοπημένης χώρας. Ο πρέσβης της γειτονικής Υπερδύναμης είναι ο πρώτος επίσημος που συνα-

Γκράουτσο: *Θα δανείσεις άμεσα την χώρα μου με είκοσι εκατομμύρια δολάρια, παλιοτσιγγούναρε;*

Πρέσβης: *Είναι μεγάλο το ποσόν, πρέπει να το συζητήσω με τον πρωθυπουργό μου.*

Γκρ. (χαμηλόφωνα): *Στο μεταξύ μπορείς να μου δανείσεις δώδεκα δολάρια μέχρι να πληρωθώ;*

Πρ.: *Δώδεκα δολάρια;!*

Γκρ.; *Μην φοβάσαι, θα τα λάβεις πίσω σε ενενήντα μέρες. Αν όχι, βλέπουμε!*

Για όσους σπεύδουν να ταυτίσουν ασυλλόγιστα τον Γιωργάκη με τον Γκράουτσο, τους προειδοποιούμε ότι στη συνέχεια της ταινίας ξεσπά θερμό επεισόδιο της Freedonia με την γειτονική χώρα και ότι τα δυο αδέρφια του Γκράουτσο είναι κατάσκοποι των γειτόνων! Αλήθεια, που χάθηκαν ο Αντρίκος και ο Νικολάκης Παπανδρέου;

«ΔΕΝ είμαστε επαίτες, δεν ΕΙΜΑΣΤΕ επαίτες, δεν είμαστε ΕΠΑΙΤΕΣ», λέει ακατάπαυστα ο Γιωργάκης και η κυβέρνηση του. Θα το λένε και θα το ξαναλένε μέχρι να «πειστούν οι διεθνείς αγορές», δηλαδή να βαρεθούν να τους ακούνε και να τους δώσουν κατιτίς. Αυτή η φορτικότητα και η φλυαρία των ζητιάνων (που οι λάτρεις του Γιωργάκη προτιμούν να ονομάζουν «κινητικότητα») είναι αρκετή για να βγάλει από τα ρούχα του και τον πιο μακάριο άνθρωπο.

Φιλότιμοι άνθρωποι έκατσαν και λογάριασαν τα χιλιόμετρα και τις ώρες πτήσης του Γιωργάκη και βρήκαν ότι σε ένα μήνα διένυσε απόσταση όση το ένα τρίτο της απόστασης Γης-Σελήνης. Αφήνουμε στην άκρη φυσικά τα εκατομμύρια γαλόνια καυσίμου που σπαταλήθηκαν και το διοξείδιο του άνθρακα που εκλύθηκε, ίσα-ίσα για να αποφασίσουν εν τέλει οι Μεγάλες Δυνάμεις (απουσία Γιωργάκη) ότι η λύση είναι το ...ΔΝΤ. Σιγά τα ωά! Ο Καραμανλής θα το είχε «κανονίσει» σε ένα 24ωρο χωρίς να κουνηθεί ρούπι από την Ραφήνα!

Για αυτό το ...σπουδαίο επίτευγμα της «πρόκρισης» στο ΔΝΤ, οι πασόκοι μέσα σε δεκαπέντε μέρες βούλιαξαν τη χώρα από χιλιάδες τόνους σιδερικών-οπλικών συστημάτων, παζάρεψαν αρχαία μνημεία και ολόκληρο το Αιγαίο, χάρισαν φιλέτα με ένα τηλεφώνημα, αγόρασαν ως και τo «υποβρύχιο που γέρνει». Και καλά όλα τα άλλα, αλλά πως σερβίρεις την πανάκριβη αγορά άχρηστου υλικού; Να τι σκαρφίστηκαν οι πολυμήχανοι πασόκοι: *Θα το αγοράσουμε μεν, αλλά με στόχο να το μεταπωλήσουμε ακριβότερα σε άλλα κορόιδα!*

Εσείς θα δανείζατε ποτέ τέτοιους τζαναμπέτηδες;

Ο πνιγμένος, όμως, από τα μαλλιά του πιάνεται. Η επικείμενη προσφυγή της χώρας στο ΔΝΤ είχε αποφασιστεί εδώ και καιρό, αλλά δεν πρέπει να γίνει και μια φιέστα για αυτό; Να μην νιώσουν λιγουλάκι τα κορόιδα ότι «οι θυσίες τους έπιασαν τόπο»;

Θα πρέπει να είναι πολύ ωραία εκεί στο ΔΝΤ, αν πιστέψουμε τις κυβερνητικές απειλές των προηγουμένων ημερών προς τους Ευρωπαίους Εταίρους. Το πρόβατο που απειλεί την αγέλη των κογιότ, ότι θα προσφύγει στον ...Λύκο αν δεν το βοηθήσουν να περάσει το ποτάμι, προκαλεί ασυγκράτητα γέλια και απλώς επιταχύνεται η ώρα που η τσίκνα του θα ευφράνει τους «Θεούς των Αγορών». Ο περιοδεύων ανά τας ηπείρους πέτυχε το σκοπό των πατρώνων του. Η ενοποίηση της κυριαρχίας δεν χωρά τσελιγκάτα, που θα προσπαθήσουν να την εμποδίσουν. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έβαλε πόδι, κατά το ένα τρίτο, με τη βοήθεια του Γιωργάκη και των συν αυτώ. Το ζήτημα είναι ποια ανταλλάγματα θα ζητήσουν οι εταίροι ένθεν και ένθεν για να προχωρήσουν σε μια ακόμα σύζευξη. Πάντως, «αξιοπερίεργο» είναι που οι «σκληροί» ξαφνικά μαλάκωσαν κι έκαναν υποχωρήσεις. Όλοι και όλα στη διαπραγμάτευση. Από την άλλη, όμως, ισχύει ακόμα το αξίωμα: *το πρακτορηλήκι, το ρουφιανηλήκι και την προδοσία πολλοί αγάπησαν, τους πράκτορες, τους ρουφιάνους και τους προδότες κανείς!*

Στο εσωτερικό τώρα, όλα πάνε σύμφωνα με το σχέδιο του Γιωργάκη. Χιλιάδες φορολογικά χαράτσια και περικοπές ψηφίστηκαν και τα χειρότερα έπονται, τόσο που το 2010 θα φαντάζει παραδεισένιο μετά από δυο-τρία χρόνια. Δεν έχει πια σημασία ποιος μαρτυριάρης υπουργός οικονομίας «διόγκωσε» ελαφρώς το «έλλειμμα», ή ποιος προηγούμενος το «κατέβαζε». Ο κύβος τώρα ερρίφθη και η μεγαλύτερη επίθεση εναντίον της «παλιάς κοινωνίας» μόλις ξεκίνησε.

Τα νέα μέτρα είναι άδικα; *Ασφαλώς είναι άδικα και θα έρθουν ακόμα πιο άδικα, για να μην αναγκαστούμε σε λίγο καιρό να αδικήσουμε τελείως τους πάντες*, στηθοκοπιούνται μπροστά στις τηλεοράσεις κάθε βράδυ οι Πασόκοι. Αισθάνονται κάπως άσχημα που «έχασαν την ψυχή τους» και βρίσκουν σκόπιμο να κάνουν αντιπολίτευση και να ζητήσουν συγχώρεση, πρώτα από όλα από τους εαυτούς τους.

Όλοι φυσικά προεξοφλούν μεγάλες κοινωνικές αναταραχές, που μπροστά τους ο Δεκέμβρης θα θυμίζει σχολική εκδρομή. Είναι φανερό ότι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να «αρθεί στο ύψος των περιστάσεων» και από εκεί ψηλά να βουτήξει με το κεφάλι κάτω. Χώρια που όχι λίγοι, θα έδιναν με μεγάλη ευχαρίστηση μια κλωτσιά στο κράτος και στο πολιτικό του προσωπικό. Η αγωνιωσύνη προς τους ηγέτες ήταν το μεγάλο παράπονο όλων των αρχόντων από την αρχαία εποχή. Γίνεται πλέον κατανοητό, ότι η «Νέα Ελλάδα» απαιτεί μια νέα κοινωνία που να μπορεί να σηκώσει πρόθυμα το βάρος του νέου γύρου λεηλασίας χωρίς μεμψιμοιρίες και βλαστήμιες, χωρίς διαδηλώσεις, συγκρούσεις και άλλες επιζήμιες για το κρά-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Είχαμε γράψει ήδη από τον Ιούνη του 2008 ότι *«η στρατηγική της έντασης παραπέμπει σε παρα-τεταμένες περιόδους, προϋποθέτει, προβλέπει, επιζητά και τελικά καθορίζεται από την από κοινού υιοθέτησή της από τις εμπόλεμες πλευρές. Μ' άλλα λόγια ποτέ δεν εξελίσσεται ως μονομερής συνθήκη. Η αναμέτρηση ως εκ τούτου σημαδεύεται από την στρατιωτικοποίηση των όρων διεξαγωγής της και τους ποικιλώνυμους διαχωρισμούς, που αποδέχεται ως «αναγκαίο κακό» η λογική της επιβεβλημένης δραστηριοποίησης ειδικών της διεξαγωγής της». Και είχαμε προσθέσει ακόμη: «**Η στρατηγική της έντασης**, όμως, **εμπεριέχει** αναπόσπαστα και ένα άλλο στοιχείο: **την προβοκάτσια, που χρησιμοποιείται αμφίδρομα στην κατεύθυνση είτε της όξυνσης, είτε της συνεχούς παρενόχλησης των αντιπάλων δυ-***

Hail, hail, Freedonia!

«Είναι ένας δύσκολος Μαραθώνας(!) και γολγοθάς τον οποίο ακολουθούμε (!!)» (Γιωργάκης Παπανδρέου, λίγο πριν την «κρίσιμη» συνεδρίαση των «27» της 25ης Μαρτίου στις Βρυξέλλες)

Στην κωμωδία των αδερφών Μαρξ, *Duck Soup* (1933), το μικρό κράτος της Freedonia, (η χώρα του γλεντιού και των παλιανθρώπων) βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεωκοπίας λόγω της κατασπατάλησης όλων των δανείων σε δεξιώσεις. Η κυβέρνηση της Freedonia ζητά δανεισμό σωτηρίας από μια ...πλούσια χήρα, την Mrs Teasdale.

Mrs Teasdale: *Σας δάνεισα πάνω από την μισή περιουσία μου και τώρα μου ζητάτε ακόμα είκοσι εκατομμύρια*!;

Κυβέρνηση: *Εξοχοτάτη, δώστε μας ανάσα για λίγους μήνες. Θα κάνουμε κοινωνικές παροχές με αυτά τα είκοσι εκατομμύρια.*

Mrs Teasdale: *Αφουγκράζομαι την θέληση του λαού. Η κυβέρνηση σας έφαγε τα ψωμιά της. Χρειάζεται αποφασιστικός και προοδευτικός ηγέτης που θα τολμά.*

Η χήρα δεσμεύεται να σώσει την Freedonia μόνο αν ανέβει στην εξουσία ο Mr Rufus Firefly (Γκράουτσο Μαρξ), ο οποίος ξεκινά την θητεία του τραγουδώντας «Ο τελευταίος (ηγέτης) κατέστρεψε τη χώρα/δεν ήξερε τι του γινόταν/αλλά αυτά είναι παρελθόντα/ Τώρα του Γκράουτσο ήρθε η ώρα!

Φυσικά η «τράκα» είναι το πρώτο μέλημα ενός υπεύθυνου ηγέτη μιας χρεοκοπημένης χώρας. Ο πρέσβης της γειτονικής Υπερδύναμης είναι ο πρώτος επίσημος που συναντά ο Γκράουτσο Μαρξ με το χαρακτηριστικό κολλημένο μουστάκι, για να ζητήσει «πολιτική στήριξη».

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***
Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται

τους προειδοποιούμε ότι στη συνέχεια της ταινίας ξεσπά θερμό επεισόδιο της Freedonia με την γειτονική χώρα και ότι τα δυο αδέρφια του Γκράουτσο είναι κατάσκοποι των γειτόνων! Αλήθεια, που χάθηκαν ο Αντρίκος και ο Νικολάκης Παπανδρέου;

«ΔΕΝ είμαστε επαίτες, δεν ΕΙΜΑΣΤΕ επαίτες, δεν είμαστε ΕΠΑΙΤΕΣ», λέει ακατάπαυστα ο Γιωργάκης και η κυβέρνηση του. Θα το λένε και θα το ξαναλένε μέχρι να «πειστούν οι διεθνείς αγορές», δηλαδή να βαρεθούν να τους ακούνε και να τους δώσουν κατιτίς. Αυτή η φορτικότητα και η φλυαρία των ζητιάνων (που οι λάτρεις του Γιωργάκη προτιμούν να ονομάζουν «κινητικότητα») είναι αρκετή για να βγάλει από τα ρούχα του και τον πιο μακάριο άνθρωπο.

Φιλότιμοι άνθρωποι έκατσαν και λογάριασαν τα χιλιόμετρα και τις ώρες πτήσης του Γιωργάκη και βρήκαν ότι σε ένα μήνα διένυσε απόσταση όση το ένα τρίτο της απόστασης Γης-Σελήνης. Αφήνουμε στην άκρη φυσικά τα εκατομμύρια γαλόνια καυσίμου που σπαταλήθηκαν και το διοξείδιο του άνθρακα που εκλύθηκε, ίσα-ίσα για να αποφασίσουν πως σερβίρεις την πανάκριβη αγορά αχρηστου υλικού; Να τι σκαρφίστηκαν οι πολυμήχανοι πασόκοι: *Θα το αγοράσουμε μεν, αλλά με στόχο να το μεταπωλήσουμε ακριβότερα σε άλλα κορόιδα*!

Εσείς θα δανείζατε ποτέ τέτοιους τζαναμπέτηδες;

Ο πνιγμένος, όμως, από τα μαλλιά του πιάνεται. Η επικείμενη προσφυγή της χώρας στο ΔΝΤ είχε αποφασιστεί εδώ και καιρό, αλλά δεν πρέπει να γίνει και μια φιέστα για αυτό; Να μην νιώσουν λιγουλάκι τα κορόιδα ότι «οι θυσίες τους έπιασαν τόπο»;

Θα πρέπει να είναι πολύ ωραία εκεί στο ΔΝΤ, αν πιστέψουμε τις κυβερνητικές απειλές των προηγουμένων ημερών προς τους Ευρωπαίους Εταίρους. Το πρόβατο που απειλεί την αγέλη των κογιότ, ότι θα προσφύγει στον ...Λύκο αν δεν το βοηθήσουν να περάσει το ποτάμι, προκαλεί ασυγκράτητα γέλια και απλώς επιταχύνεται η ώρα που η τσίκνα του θα ευφράνει τους «Θεούς των Αγορών». Ο περιοδεύων ανά τας ηπείρους πέτυχε το σκοπό των πατρώνων του. Η ενοποίηση της κυριαρχίας δεν χωρά τσελιγκάτα, που θα προσπαθήσουν να την εμποδίσουν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

*Είχαμε γράψει ήδη από τον Ιούνη του 2008 ότι «η στρατηγική της έντασης παραπέμπει σε παρα-τεταμένες περιόδους, προϋποθέτει, προβλέπει, επιζητά και τελικά καθορίζεται από την από κοινού υιοθέτησή της από τις εμπόλεμες πλευρές. Μ' άλλα λόγια ποτέ δεν εξελίσσεται ως μονομερής συνθήκη. Η αναμέτρηση ως εκ τούτου σημαδεύεται από την στρατιωτικοποίηση των όρων διεξαγωγής της και τους ποικιλώνυμους διαχωρισμούς, που αποδέχεται ως «αναγκαίο κακό» η λογική της επιβεβλημένης δραστηριοποίησης ειδικών της διεξαγωγής της». Και είχαμε προσθέσει ακόμη: «**Η στρατηγική της έντασης**, όμως, **εμπεριέχει** αναπόσπαστα και ένα άλλο στοιχείο: **την προβοκάτσια, που χρησιμοποιείται αμφίδρομα στην κατεύθυνση είτε της όξυνσης, είτε της συνεχούς παρενόχλησης των αντιπάλων δυνάμεων, είτε διασποράς της σύγχυσης**».*

Την στιγμή που γράφονται αυτές οι λέξεις δεν έχει υπάρξει ακόμη ανάληψη ευθύνης για την έκρηξη βόμβας στα χέρια 15χρονου Αφγανού, που βρήκε φρικτό θάνατο, τον σοβαρό τραυματισμό της 10χρονης αδερφής του και τον ελαφρύτερο της μητέρας τους. Η συγκεκριμένη αφγανική οικογένεια λόγω ανέχειας συνήθιζε να ψάχνει κάδους σκουπιδιών στην περιοχή αυτή, όπως δυστυχώς τόσοι και τόσοι ομοεθνείς τους ή μη. Η βόμβα ήταν τοποθετημένη είτε στα σκαλιά στην είσοδο κτιρίου της Ελληνικής Διοίκησης Επιχειρήσεων είτε σε κάδο σκουπιδιών έξω από το κτίριο. Δεν γνωρίζουμε αν θα υπάρξει «ανάληψης ευθύνης» καν στο μέλλον. Και ούτε είμαστε διατεθειμένοι να περιμένουμε μέχρι τότε. Το κράτος «χρεώνει» το τραγικό αποτέλεσμα της έκρηξης στην Συνομωσία Πυρήνων της φωτιάς αφήνοντας, όμως, αρχικά τουλάχιστον «ανοιχτό» και το ενδεχόμενο ρατσιστικής ενέργειας. Από την πλευρά της η Συνομωσία Πυρήνων της Φωτιάς με ανακοίνωσή της, μεταξύ άλλων, αρνείται κάθε εμπλοκή. Οι αριστεροί αναγγέλλουν αντιρατσιστική συγκέντρωση στο σημείο και προφανώς οφείλουν να καταδείξουν από πού τεκμαίρεται ότι πρόκειται για ρατσιστική επίθεση.

Δεν μας ενδιαφέρει ούτε στο ελάχιστο η συμμετοχή στην άσκηση οποιωνδήποτε σεναρίων. Μεμφόμαστε, όμως, πρώτα απ' όλα τους ίδιους μας τους εαυτούς, που δεν καταγράψαμε με τον πιο εξαντλητικό τρόπο, το γιατί και το πώς εξελίσσονται εδώ και καιρό καταστάσεις, που θα υποχρέωναν και τον πλέον αδαή να διαβλέψει τις ανεπίστρεπτες καταστροφικές τους επιπτώσεις. Καταστάσεις οι οποίες στηρίζονται πρώτα απ' όλα σε λογικές, σιωπηρής ή μη, αποδοχής ότι οι διάφορες «επαναστατικές» πρωτοπορείες φορτωμένες με μπόλικα «παράσημα» αποτελούν ένα θεόσταλτο ιερατείο, στο οποίο όλοι είναι υποχρεωμένοι να προσκυνούν και να αποδέχονται. Και ας γράφονται και λέγονται «σημεία και τέρατα». Ας ιεροποιείται συστηματικά η στρατιωτικοποίηση. Ας πληθαίνουν οι «στρατιώτες» και ας λιγοστεύουν οι σύντροφοι. Ό-

Στο εσωτερικό τώρα, όλα πάνε σύμφωνα με το σχέδιο του Γιωργάκη. Χιλιάδες φορολογικά χαράτσια και περικοπές ψηφίστηκαν και τα χειρότερα έπονται, τόσο που το 2010 θα φαντάζει παραδεισένιο μετά από δυο-τρία χρόνια. Δεν έχει πια σημασία ποιος μαρτυριάρης υπουργός οικονομίας «διόγκωσε» ελαφρώς το «έλλειμμα», ή ποιος προηγουμένως το «κατέβαζε». Ο κύβος τώρα ερρίφθη και η μεγαλύτερη επίθεση εναντίον της «παλιάς κοινωνίας» μόλις ξεκίνησε.

Τα νέα μέτρα είναι άδικα; *Ασφαλώς είναι άδικα και θα έρθουν ακόμα πιο άδικα, για να μην αναγκαστούμε σε λίγο καιρό να αδικήσουμε τελείως τους πάντες*, στηθοκοπιούνται μπροστά στις τηλεοράσεις κάθε βράδυ οι Πασόκοι. Αισθάνονται κάπως άσχημα που «έχασαν την ψυχή τους» και βρίσκουν σκόπιμο να κάνουν αντιπολίτευση και να ζητήσουν συγχώρεση, πρώτα από όλα από τους εαυτούς τους.

Όλοι φυσικά προεξοφλούν μεγάλες κοινωνικές αναταραχές, που μπροστά τους ο Δεκέμβρης θα θυμίζει σχολική εκδρομή. Είναι φανερό ότι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να «αρθεί στο ύψος τον περιστάσεων» και από εκεί ψηλά να βουτήξει με το κεφάλι κάτω. Χώρια που όχι λίγοι, θα έδιναν με μεγάλη ευχαρίστηση μια κλωτσιά στο κράτος και στο πολιτικό του προσωπικό. Η αγνωμοσύνη προς τους ηγέτες ήταν το μεγάλο παράπονο όλων των αρχόντων από την αρχαία εποχή. Γίνεται πλέον κατανοητό, ότι η «Νέα Ελλάδα» απαιτεί μια νέα κοινωνία που να μπορεί να σηκώσει πρόθυμα το βάρος του νέου γύρου λεηλασίας χωρίς μεμψιμοιρίες και βλαστήμιες, χωρίς διαδηλώσεις, συγκρούσεις και άλλες επιζήμιες για το κράτος, κοινωνικές διεργασίες.

Δεν είναι να απορεί κανείς που λίγες ώρες μετά τα «έκτακτα νέα μέτρα» ψηφίστηκε από ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ το μεταναστευτικό νομοσχέδιο, που παραχωρεί επιτέλους την πολυπόθητη ελληνική ιθαγένεια σε χιλιάδες μετανάστες, τον «περιούσιο λαό» της αριστερής και κομμουνιστικής θεολογίας και των αντιεξουσιαστικών αιρέσεων της. Το πολύ κακό όνομα των ελλήνων στην Εσπερία είναι ίσως ο λόγος που όσους φόρους, ακρωτηριασμούς και δημόσιες εκτελέσεις και αν διατάξει ο Γιωργάκης για να ευχαριστήσει τους Εταίρους, αυτοί θα εξακολουθούν να μην «εμπιστεύονται» τους ντόπιους μηχανισμούς λεηλασίας. Στο κάτω-κάτω, έλληνες θα είναι και οι εφοριακοί που θα εισπράξουν τα χαράτσια.

Με γοργούς ρυθμούς, λοιπόν, ετοιμάζεται να βγει στο προσκήνιο η νέα παράλληλη κοινωνία, που δεν έχει σε τίποτα να ζηλέψει από την παλιά. Ήδη, οι πιο προσηλωμένοι

ση του λαού. Η κυβέρνηση σας έφαγε τα ψωμιά της. Χρειάζεται αποφασιστικός και προοδευτικός ηγέτης που θα τολμά.

Η χήρα δεσμεύεται να σώσει την Freedonia μόνο αν ανέβει στην εξουσία ο Mr Rufus Firefly (Γκράουτσο Μαρξ), ο οποίος ξεκινά την θητεία του τραγουδώντας «Ο τελευταίος (ηγέτης) κατέστρεψε τη χώρα/δεν ήξερε τι του γινόταν/αλλά αυτά είναι παρελθόντα/ Τώρα του Γκράουτσο ήρθε η ώρα!

Φυσικά η «τράκα» είναι το πρώτο μέλημα ενός υπεύθυνου ηγέτη μιας χρεοκοπημένης χώρας. Ο πρέσβης της γειτονικής Υπερδύναμης είναι ο πρώτος επίσημος που συναντά ο Γκράουτσο Μαρξ με το χαρακτηριστικό κολλημένο μουστάκι, για να ζητήσει «πολιτική στήριξη».

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

***

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

****

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα,
θα πρέπει να απευθύνονται
στον Παναγιώτη Λιόλιο,
ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

σπαταλήθηκαν και το διοξείδιο του άνθρακα που εκλύθηκε, ίσα-ίσα για να αποφασίσουν

ση της κυριαρχίας δεν χωρά τσελιγκάτα, που θα προσπαθήσουν να την εμποδίσουν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

*Είχαμε γράψει ήδη από τον Ιούνη του 2008 ότι «η στρατηγική της έντασης παραπέμπει σε παρα-τεταμένες περιόδους, προϋποθέτει, προβλέπει, επιζητά και τελικά καθορίζεται από την από κοινού υιοθέτησή της από τις εμπόλεμες πλευρές. Μ' άλλα λόγια ποτέ δεν εξελίσσεται ως μονομερής συνθήκη. Η αναμέτρηση ως εκ τούτου σημαδεύεται από την στρατιωτικοποίηση των όρων διεξαγωγής της και τους ποικιλώνυμους διαχωρισμούς, που αποδέχεται ως «αναγκαίο κακό» η λογική της επιβεβλημένης δραστηριοποίησης ειδικών της διεξαγωγής της». Και είχαμε προσθέσει ακόμη: «**Η στρατηγική της έντασης**, όμως, **εμπεριέχει** αναπόσπαστα και ένα άλλο στοιχείο: **την προβοκάτσια, που χρησιμοποιείται αμφίδρομα στην κατεύθυνση είτε της όξυνσης, είτε της συνεχούς παρενόχλησης των αντιπάλων δυνάμεων, είτε διασποράς της σύγχυσης**».*

Την στιγμή που γράφονται αυτές οι λέξεις δεν έχει υπάρξει ακόμη ανάληψη ευθύνης για την έκρηξη βόμβας στα χέρια 15χρονου Αφγανού, που βρήκε φρικτό θάνατο, τον σοβαρό τραυματισμό της 10χρονης αδερφής του και τον ελαφρύτερο της μητέρας τους. Η συγκεκριμένη αφγανική οικογένεια λόγω ανέχειας συνήθιζε να ψάχνει κάδους σκουπιδιών στην περιοχή αυτή, όπως δυστυχώς τόσοι και τόσοι ομοεθνείς τους ή μη. Η βόμβα ήταν τοποθετημένη είτε στα σκαλιά στην είσοδο κτιρίου της Ελληνικής Διοίκησης Επιχειρήσεων είτε σε κάδο σκουπιδιών έξω από το κτίριο. Δεν γνωρίζουμε αν θα υπάρξει «ανάληψης ευθύνης» καν στο μέλλον. Και ούτε είμαστε διατεθειμένοι να περιμένουμε μέχρι τότε. Το κράτος «χρεώνει» το τραγικό αποτέλεσμα της έκρηξης στην Συνομωσία Πυρήνων της φωτιάς αφήνοντας, όμως, αρχικά τουλάχιστον «ανοιχτό» και το ενδεχόμενο ρατσιστικής ενέργειας. Από την πλευρά της η Συνομωσία Πυρήνων της Φωτιάς με ανακοίνωσή της, μεταξύ άλλων, αρνείται κάθε εμπλοκή. Οι αριστεροί αναγγέλλουν αντιρατσιστική συγκέντρωση στο σημείο και προφανώς οφείλουν να καταδείξουν από πού τεκμαίρεται ότι πρόκειται για ρατσιστική επίθεση.

Δεν μας ενδιαφέρει ούτε στο ελάχιστο η συμμετοχή στην άσκηση οποιωνδήποτε σεναρίων. Μεμφόμαστε, όμως, πρώτα απ' όλα τους ίδιους μας τους εαυτούς, που δεν καταγράψαμε με τον πιο εξαντλητικό τρόπο, το γιατί και το πώς εξελίσσονται εδώ και καιρό καταστάσεις, που θα υποχρέωναν και τον πλέον αδαή να διαβλέψει τις ανεπίστρεπτες καταστροφικές τους επιπτώσεις. Καταστάσεις οι οποίες στηρίζονται πρώτα απ' όλα σε λογικές, σιωπηρής ή μη, αποδοχής ότι οι διάφορες «επαναστατικές» πρωτοπορείες φορτωμένες με μπόλικα «παράσημα» αποτελούν ένα θεόσταλτο ιερατείο, στο οποίο όλοι είναι υποχρεωμένοι να προσκυνούν και να αποδέχονται. Και ας γράφονται και λέγονται «σημεία και τέρατα». Ας ιεροποιείται συστηματικά η στρατιωτικοποίηση. Ας πληθαίνουν οι «στρατιώτες» και ας λιγοστεύουν οι σύντροφοι. Όχι δεν είμαστε εμπαθείς σε απόψεις που αποστρεφόμαστε ως αναρχικοί. Όχι δεν είναι «επιχειρησιακού» τύπου ορισμένα ζητήματα. Τα ερωτήματα είναι μπροστά σ' όλους εδώ και καιρό και είναι αμείλικτα. Ποιός μπορεί λόγου χάρη να αψηφά -και γιατί- το γεγονός ότι η τοποθέτηση εκρηκτικών μηχανισμών στο εσωτερικό κάδων σκουπιδιών είναι το κατ' εξοχήν δείγμα γραφής των μυστικών υπηρεσιών, εγχώριων ή μη, για την εξυπηρέτηση ποικίλων κατά περίπτωση στόχων (χαρακτηριστικές είναι οι εκρήξεις πριν από χρόνια τόσο έξω από τα γραφεία κουρδικής οργάνωσης στο κέντρο της Αθήνας, όσο και στην Ρόδο); Πως είναι δυνατόν να υιοθετείται επανειλημμένα αυτή η πρακτική ακόμα και κατά την διάρκεια συγκέντρωσης πλήθους κόσμου (βλ. προεκλογική συγκέντρωση της ΝΔ πρόσφατα); Πως είναι δυνατόν να ανοίγεται τόσο εύκολα ο δρόμος για κάθε λογής προβοκάτσια με δήθεν ασφαλιστική δικλείδα τα «κλασσικά» μέτρα προφύλαξης (προειδοποιητικό τηλεφώνημα); Μέχρι που μπορεί να φθάσει τελικά η λογική, ο «σκοπός αγιάζει τα μέσα» για ορισμένους; Πως είναι δυνατόν να εμφανίζεται κοντολογίς ο τάδε ή ο δείνα νονός της νύχτας ως σημείο αναφοράς ή έμπνευσης σε κείμενα ανάληψης «ευθύνης» ενεργειών;

Όμως «σιωπή»! Ο «χώρος κοιμάται»!** (η ενοχλητική Συσπείρωση Αναρχικών δεν είναι παρά το «παρατράγουδο» της κινηματικής ιστορίας...). **Έστω και αν η «ολική αναμέτρηση» φαίνεται να έχει μπει στην τελική ευθεία...

Απρίλιος 2010 ***Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ***

Δεκέμβρης θα θυμίζει σχολική εκδρομή. Είναι φανερό ότι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να «αρθεί στο ύψος τον περιστάσεων» και από εκεί ψηλά να βουτήξει με το κεφάλι κάτω. Χώρια που όχι λίγοι, θα έδιναν με μεγάλη ευχαρίστηση μια κλωτσιά στο κράτος και στο πολιτικό του προσωπικό. Η αγνωμοσύνη προς τους ηγέτες ήταν το μεγάλο παράπονο όλων των αρχόντων από την αρχαία εποχή. Γίνεται πλέον κατανοητό, ότι η «Νέα Ελλάδα» απαιτεί μια νέα κοινωνία που να μπορεί να σηκώσει πρόθυμα το βάρος του νέου γύρου λεηλασίας χωρίς μεμψιμοιρίες και βλαστήμιες, χωρίς διαδηλώσεις, συγκρούσεις και άλλες επιζήμιες για το κράτος, κοινωνικές διεργασίες.

Δεν είναι να απορεί κανείς που λίγες ώρες μετά τα «έκτακτα νέα μέτρα» ψηφίστηκε από ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ το μεταναστευτικό νομοσχέδιο, που παραχωρεί επιτέλους την πολυπόθητη ελληνική ιθαγένεια σε χιλιάδες μετανάστες, τον «περιούσιο λαό» της αριστερής και κομμουνιστικής θεολογίας και των αντιεξουσιαστικών αιρέσεων της. Το πολύ κακό όνομα των ελλήνων στην Εσπερία είναι ίσως ο λόγος που όσους φόρους, ακρωτηριασμούς και δημόσιες εκτελέσεις και αν διατάξει ο Γιωργάκης για να ευχαριστήσει τους Εταίρους, αυτοί θα εξακολουθούν να μην «εμπιστεύονται» τους ντόπιους μηχανισμούς λεηλασίας. Στο κάτω-κάτω, έλληνες θα είναι και οι εφοριακοί που θα εισπράξουν τα χαράτσια.

Με γοργούς ρυθμούς, λοιπόν, ετοιμάζεται να βγει στο προσκήνιο η νέα παράλληλη κοινωνία, που δεν έχει σε τίποτα να ζηλέψει από την παλιά. Ήδη, οι πιο προσηλωμένοι στον εθνικό στόχο υποψήφιοι Νέοι Έλληνες, έχουν πέσει με τα μούτρα στη μελέτη της ελληνικής ιστορίας και γλώσσας για να διαγωνιστούν με επιτυχία στις εξετάσεις για την ιθαγένεια. Καλή τους επιτυχία!

Πως θα σας φαινόταν αν άνοιγαν σιγά-σιγά και εδώ τα πρώτα «γραφεία μεταναστεύσεως» για τους χιλιάδες ανέργους της «οικονομικής κρίσης»;

Λεόν

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΟΡΑ» ΚΑΙ ΤΟΝ «ΞΕΠΕΣΜΟ» ΣΤΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ: «ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΔΙΧΩΣ ΟΝΟΜΑ» ΓΙΑ ΜΙΑΝ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ

«Είχαν βιώσει την δεκαετία του 1890 και την αξιοθρήνητη κατάσταση στην οποία βρισκόταν η χώρα πριν ξεκινήσει η μεταβολή. Είχαν βιώσει μια εξευτελιστική πολεμική συντριβή - την μεγαλύτερη ταπείνωση για μια κοινωνία που ζούσε στην μεγάλη εποχή του παγκόσμιου εθνικισμού και στο απόγειο της δικής της εθνικής και αλυτρωτικής έξαρσης. Είχαν υποστεί την περιφρόνηση όλης της Ευρώπης για την αφερεγγυότητα του πτωχευμένου ελληνικού κράτους. Είχαν ανεχθεί τον διεθνή οικονομικό έλεγχο των εσόδων και των εξόδων, κατάφωρη μείωση της εθνικής κυριαρχίας. Εβίωσαν και την απώλεια των δύο μεγάλων ηγετών της εποχής τους –ο Τρικούπης είχε πεθάνει από το 1896, ο Δηλιγιάννης το 1905. Οι διάδοχοί τους φαίνονταν καθημερινοί, κοινοί, αδύναμοι, πώς θα κατόρθωναν να απαλλάξουν την πολιτική από το ρουσφέτι και την φαυλότητα αυτοί οι μικροί και ανέμπνευστοι διαχειριστές της εξουσίας;»

[Γ.Β. Δερτιλής, *Ιστορία του Ελληνικού Κράτους 1830-1920*, Από τον ξεπεσμό στην Αφύπνιση (1897-1912)]

«Θα δώσω όλο μου το είναι, μαζί με την κοινοβουλευτική ομάδα, ώστε μετά την πρώτη θητεία να πούμε ότι σώσαμε τη χώρα από την καταστροφή και βάλαμε τα θεμέλια της Ελλάδας των αξιών».

Απόσπασμα από το διάγγελμα του Γιώργου Παπανδρέου στις 2-3-2010, στο οποίο ζήτησε «θυσίες, για την εθνική επιβίωση».

σωσης» ή «σταθεροποίησης» της ευρωζώνης σε περιόδους «κρίσης» ή επικρατήσουν οι θιασώτες μιας στιβαρής ευρωπαϊκής οικονομικής κυβέρνησης.

Έτσι, δεν θα επαναλάβουμε όσα ήδη έχουμε καταγράψει, σχετικά με τις συνθήκες της λεγόμενης «πτώχευσης» του ελληνικού κράτους, την επιβολή με αυτό το πρόσχημα «αδιανόητων» μέτρων εξ αιτίας των οποίων θα «ματώσει» το σύνολο της κοινωνίας και την συνακόλουθη ένταση του κοινωνικού ελέγχου μέσω μιας αγριότερης κατασταλτικής δραστηριοποίησης εκ μέρους του ελληνικού κράτους. Θα πρέπει, όμως, να τονίσουμε, ότι η «απειλή» για αποκλειστική προσφυγή στο ΔΝΤ σημαίνει αποδοχή μιας άμεσης μεταβολής άνευ προηγουμένου στις συνθήκες, που μέχρι πρότινος οι κομματικοί σχηματισμοί διαχειρίζονταν τις κρατικές υποθέσεις. Και αυτό όλοι το γνωρίζουν. Μ' άλλα λόγια, σε μια τέτοια περίπτωση η κυβέρνηση Γιωργάκη δεν θα υφίσταται απλώς μια ασφυκτική επιτήρηση «εξευτελιστική» σύμφωνα με διάφορους υπουργούς. Οι πολιτικές εξελίξεις θα είναι ραγδαίες με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ήδη δημοσιεύματα του βρετανικού τύπου αναφέρουν ότι το ελληνικό κοινοβούλιο δεν έχει λόγους να υφίσταται και ότι χρειάζεται ένα εξαμελές συμβούλιο που θα απαρτίζεται από τρεις έλληνες και τρεις ξένους εμπειρογνώμονες, ενώ η επιστροφή στην δημοκρατία μπορεί να επέλθει το 2015. Καθόλου άσχημη ιδέα…

Παρ' όλα αυτά, δεν είναι σε κανέναν άγνωστη μια βασική αρχή της διαπραγμάτευσης, που υιοθετείται ιδίως, όταν εκείνοι

Τις τελευταίες ημέρες εκπρόσωποι του γερμανικού κράτους όπως ο Μίκαελ Μάιστερ, βουλευ-

ταγράφεται δεόντως, είτε από τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, είτε από

Jones επικαλείται ως πηγή ανώνυμο «έλληνα αξιωματούχο», ο οποίος φέρεται να

«Είχαν βιώσει την δεκαετία του 1890 και την αξιοθρήνητη κατάσταση στην οποία βρισκόταν η χώρα πριν ξεκινήσει η μεταβολή. Είχαν βιώσει μια εξευτελιστική πολεμική συντριβή - την μεγαλύτερη ταπείνωση για μια κοινωνία που ζούσε στην μεγάλη εποχή του παγκόσμιου εθνικισμού και στο απόγειο της δικής της εθνικής και αλυτρωτικής έξαρσης. Είχαν υποστεί την περιφρόνηση όλης της Ευρώπης για την αφερεγγυότητα του πτωχευμένου ελληνικού κράτους. Είχαν ανεχθεί τον διεθνή οικονομικό έλεγχο των εσόδων και των εξόδων, κατάφωρη μείωση της εθνικής κυριαρχίας. Εβίωσαν και την απώλεια των δύο μεγάλων ηγετών της εποχής τους –ο Τρικούπης είχε πεθάνει από το 1896, ο Δηλιγιάννης το 1905. Οι διάδοχοί τους φαίνονταν καθημερινοί, κοινοί, αδύναμοι, πώς θα κατόρθωναν να απαλλάξουν την πολιτική από το ρουσφέτι και την φαυλότητα αυτοί οι μικροί και ανέμπνευστοι διαχειριστές της εξουσίας;»

[Γ.Β. Δερτιλής, *Ιστορία του Ελληνικού Κράτους 1830-1920*, Από τον ξεπεσμό στην Αφύπνιση (1897-1912)]

«Θα δώσω όλο μου το είναι, μαζί με την κοινοβουλευτική ομάδα, ώστε μετά την πρώτη θητεία να πούμε ότι σώσαμε τη χώρα από την καταστροφή και βάλαμε τα θεμέλια της Ελλάδας των αξιών».

Απόσπασμα από το διάγγελμα του Γιώργου Παπανδρέου στις 2-3-2010, στο οποίο ζήτησε «θυσίες, για την εθνική επιβίωση».

Τις τελευταίες ημέρες εκπρόσωποι του γερμανικού κράτους όπως ο Μίκαελ Μάιστερ, βουλευτής και εκπρόσωπος Τύπου επί οικονομικών θεμάτων της Άνγκελα Μέρκελ, προλειαίνουν όλο και περισσότερο το έδαφος για την προσφυγή της «ελληνικής υπόθεσης» στο ΔΝΤ: «Πρέπει να σκεφθούμε ποιος έχει τα κατάλληλα εργαλεία για να βοηθήσει την Ελλάδα να ανακτήσει καλή θέση στις αγορές», δήλωσε σχετικά και πρόσθεσε, «Κανείς εκτός του ΔΝΤ δεν τα έχει. Το να προσπαθήσουμε να διασώσουμε την Ελλάδα χωρίς το ΔΝΤ, θα ήταν μια ιδιαίτερα ριψοκίνδυνη κίνηση». Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε τόσο η ίδια η Μέρκελ όσο και ο υπουργός οικονομικών Βόλφγκαγκ Σόιμπλε κατά την προχθεσινή συνεδρίαση του Ecofin, γεγονός που καταγράφεται δεόντως, είτε από τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, είτε από γερμανικές, γαλλικές και αγγλικές εφημερίδες.

Σε εξ ίσου χαρακτηριστικό δημοσίευμα των Financial Times επισημαίνεται ότι μετά από εβδομάδες έντονων διαβουλεύσεων, νομικοί σύμβουλοι της Μέρκελ διατείνονται ότι οποιαδήποτε άλλη «λύση» εκτός του ΔΝΤ είναι αδύνατη λόγω των όρων της Συνθήκης του Μάαστριχτ και του γερμανικού Συντάγματος, γεγονός για το οποίο έχει πεισθεί και η ίδια. Επίσης, σε πρόσφατη ανταπόκρισή του, το πρακτορείο Dow Jones επικαλείται ως πηγή ανώνυμο «έλληνα αξιωματούχο», ο οποίος φέρεται να υποστηρίζει ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν τρέφει ελπίδες για την παροχή βοήθειας από την Ε.Ε. και αν πράγματι στις 25 Μαρτίου κάτι τέτοιο επιβεβαιωθεί το επικρατέστερο σενάριο είναι η προσφυγή στο ΔΝΤ.

Δεν έχει σημασία για εμάς εάν τελικά το «σενάριο» που θα επικρατήσει θα είναι μια μεικτή «λύση» ή μια «καθαρόαιμη» προσφυγή στο ΔΝΤ. Άλλο τόσο δεν έχει σημασία εάν με αφορμή την περίπτωση του «χρεωκοπημένου» ελληνικού κράτους αρχίζουν να προβάρονται μηχανισμοί «διάσωσης» ή «σταθεροποίησης» της ευρωζώνης σε περιόδους «κρίσης» ή επικρατήσουν οι θιασώτες μιας στιβαρής ευρωπαϊκής οικονομικής κυβέρνησης.

Έτσι, δεν θα επαναλάβουμε όσα ήδη έχουμε καταγράψει, σχετικά με τις συνθήκες της λεγόμενης «πτώχευσης» του ελληνικού κράτους, την επιβολή με αυτό το πρόσχημα «αδιανόητων» μέτρων εξ αιτίας των οποίων θα «ματώσει» το σύνολο της κοινωνίας και την συνακόλουθη ένταση του κοινωνικού ελέγχου μέσω μιας αγριότερης κατασταλτικής δραστηριοποίησης εκ μέρους του ελληνικού κράτους. Θα πρέπει, όμως, να τονίσουμε, ότι η «απειλή» για αποκλειστική προσφυγή στο ΔΝΤ σημαίνει αποδοχή μιας άμεσης μεταβολής άνευ προηγουμένου στις συνθήκες, που μέχρι πρότινος οι κομματικοί σχηματισμοί διαχειρίζονταν τις κρατικές υποθέσεις. Και αυτό όλοι το γνωρίζουν. Μ' άλλα λόγια, σε μια τέτοια περίπτωση η κυβέρνηση Γιωργάκη δεν θα υφίσταται απλώς μια ασφυκτική επιτήρηση «εξευτελιστική» σύμφωνα με διάφορους υπουργούς. Οι πολιτικές εξελίξεις θα είναι ραγδαίες με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ήδη δημοσιεύματα του βρετανικού τύπου αναφέρουν ότι το ελληνικό κοινοβούλιο δεν έχει λόγους να υφίσταται και ότι χρειάζεται ένα εξαμελές συμβούλιο που θα απαρτίζεται από τρεις έλληνες και τρεις ξένους εμπειρογνώμονες, ενώ η επιστροφή στην δημοκρατία μπορεί να επέλθει το 2015. Καθόλου άσχημη ιδέα…

Παρ' όλα αυτά, δεν είναι σε κανέναν άγνωστη μια βασική αρχή της διαπραγμάτευσης, που υιοθετείται ιδίως, όταν εκείνοι που διαπραγματεύονται εκφράζουν σημαντικά κυριαρχικά συμφέροντα.

Κανένας δεν ξεκινά με ανοικτά τα «χαρτιά», κανένας δεν προβάλλει εξ αρχής εκείνα τα οποία είναι διατεθειμένος τελικά να συμφωνήσει. **Οι «σκληρές» θέσεις διατυπώνονται «αδιάλλακτα» με την πρόθεση στην τελική ευθεία αμφότεροι οι συνομιλητές να υποχωρήσουν, ώστε να επέλθει η επιθυμητή σύγκλιση συμφερόντων**. Ο καθένας, ανάλογα με την ισχύ του, διατηρεί, σ' αυτές τις περιπτώσεις, την δυνατότητα να επιδεικνύει «μικρές» ή «μεγάλες» νίκες. Ακόμα και στον Παπανδρέου, όταν θα έρθει η κατάλληλη στιγμή, θα παραχωρηθεί η «ικανότητα» να επιδείξει στους ιθαγενείς ένα ελάχιστο αντίκρυσμα της ισχύος που του

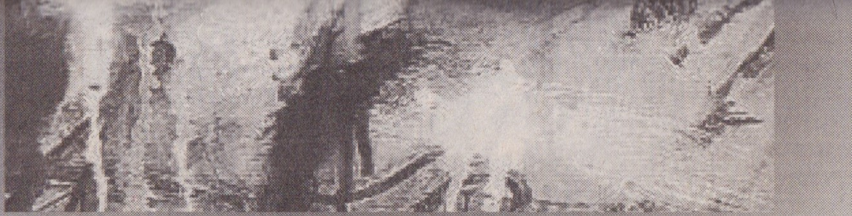
Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να

στην Αφύπνιση (1897-1912)]

«Θα δώσω όλο μου το είναι, μαζί με την κοινοβουλευτική ομάδα, ώστε μετά την πρώτη θητεία να πούμε ότι σώσαμε τη χώρα από την καταστροφή και βάλαμε τα θεμέλια της Ελλάδας των αξιών».

Απόσπασμα από το διάγγελμα του Γιώργου Παπανδρέου στις 2-3-2010, στο οποίο ζήτησε «θυσίες, για την εθνική επιβίωση».

Τις τελευταίες ημέρες εκπρόσωποι του γερμανικού κράτους όπως ο Μίκαελ Μάιστερ, βουλευτής και εκπρόσωπος Τύπου επί οικονομικών θεμάτων της Άνγκελα Μέρκελ, προλειαίνουν όλο και περισσότερο το έδαφος για την προσφυγή της «ελληνικής υπόθεσης» στο ΔΝΤ: «Πρέπει να σκεφθούμε ποιος έχει τα κατάλληλα εργαλεία για να βοηθήσει την Ελλάδα να ανακτήσει καλή θέση στις αγορές», δήλωσε σχετικά και πρόσθεσε, «Κανείς εκτός του ΔΝΤ δεν τα έχει. Το να προσπαθήσουμε να διασώσουμε την Ελλάδα χωρίς το ΔΝΤ, θα ήταν μια ιδιαίτερα ριψοκίνδυνη κίνηση». Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε τόσο η ίδια η Μέρκελ όσο και ο υπουργός οικονομικών Βόλφγκαγκ Σόιμπλε κατά την προχθεσινή συνεδρίαση του Ecofin, γεγονός που καταγράφεται δεόντως, είτε από τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, είτε από γερμανικές, γαλλικές και αγγλικές εφημερίδες.

Σε εξ ίσου χαρακτηριστικό δημοσίευμα των Financial Times επισημαίνεται ότι μετά από εβδομάδες έντονων διαβουλεύσεων, νομικοί σύμβουλοι της Μέρκελ διατείνονται ότι οποιαδήποτε άλλη «λύση» εκτός του ΔΝΤ είναι αδύνατη λόγω των όρων της Συνθήκης του Μάαστριχτ και του γερμανικού Συντάγματος, γεγονός για το οποίο έχει πεισθεί και η ίδια. Επίσης, σε πρόσφατη ανταπόκρισή του, το πρακτορείο Dow Jones επικαλείται ως πηγή ανώνυμο «έλληνα αξιωματούχο», ο οποίος φέρεται να υποστηρίζει ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν τρέφει ελπίδες για την παροχή βοήθειας από την Ε.Ε. και αν πράγματι στις 25 Μαρτίου κάτι τέτοιο επιβεβαιωθεί το επικρατέστερο σενάριο είναι η προσφυγή στο ΔΝΤ.

Δεν έχει σημασία για εμάς εάν τελικά το «σενάριο» που θα επικρατήσει θα είναι μια μεικτή «λύση» ή μια «καθαρόαιμη» προσφυγή στο ΔΝΤ. Άλλο τόσο δεν έχει σημασία εάν με αφορμή την περίπτωση του «χρεωκοπημένου» ελληνικού κράτους αρχίζουν να προβάρονται μηχανισμοί «διά σύμφωνα με διάφορους υπουργούς. Οι πολιτικές εξελίξεις θα είναι ραγδαίες με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ήδη δημοσιεύματα του βρετανικού τύπου αναφέρουν ότι το ελληνικό κοινοβούλιο δεν έχει λόγους να υφίσταται και ότι χρειάζεται ένα εξαμελές συμβούλιο που θα απαρτίζεται από τρεις έλληνες και τρεις ξένους εμπειρογνώμονες, ενώ η επιστροφή στην δημοκρατία μπορεί να επέλθει το 2015. Καθόλου άσχημη ιδέα…

Παρ' όλα αυτά, δεν είναι σε κανέναν άγνωστη μια βασική αρχή της διαπραγμάτευσης, που υιοθετείται ιδίως, όταν εκείνοι που διαπραγματεύονται εκφράζουν σημαντικά κυριαρχικά συμφέροντα.

Κανένας δεν ξεκινά με ανοικτά τα «χαρτιά», κανένας δεν προβάλλει εξ αρχής εκείνα τα οποία είναι διατεθειμένος τελικά να συμφωνήσει. **Οι «σκληρές» θέσεις διατυπώνονται «αδιάλλακτα» με την πρόθεση στην τελική ευθεία αμφότεροι οι συνομιλητές να υποχωρήσουν, ώστε να επέλθει η επιθυμητή σύγκλιση συμφερόντων**. Ο καθένας, ανάλογα με την ισχύ του, διατηρεί, σ' αυτές τις περιπτώσεις, την δυνατότητα να επιδεικνύει «μικρές» ή «μεγάλες» νίκες. Ακόμα και στον Παπανδρέου, όταν θα έρθει η κατάλληλη στιγμή, θα παραχωρηθεί η «ικανότητα» να επιδείξει στους ιθαγενείς ένα ελάχιστο αντίκρυσμα της ισχύος που του αναγνωρίζεται. Και άλλωστε το δικαιούται. Τα μέτρα που εξήγγειλε χαρακτηρίστηκαν από την υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας «σκληρά και άμεσα», ενώ ο ίδιος ο Επίτροπος της Ε.Ε. Όλι Ρεν εξέφρασε την ίδια ικανοποίηση, ζήτησε την πλήρη και έγκαιρη εφαρμογή και ουσιαστικά ανήγγειλε την λήψη πρόσθετων μέτρων την επόμενη διετία.

Θα επισημάνουμε, όμως, ότι οι εξελίξεις δεν αφορούν μόνο τον επανακαθορισμό των όρων κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο, αλλά εντάσσονται χωρίς αμφιβολία σε ευρύτερες ανακατατάξεις και σχεδιασμούς, έτσι όπως αυτές ορίστηκαν με έναν καθοριστικό τρόπο από τη λεγόμενη παγκοσμιοποίηση σε δύο περιόδους από το 1989 (ενοποίηση των δύο «αντιτιθέμενων» μοντέλων κυριαρχίας και λίγο αργό-

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι,

Επειδή τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν σε διάφορες περιοχές από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση αρκετών από εσάς, από τώρα και στο εξής ενεργοποιούμε τη δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθενας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει, μέσω email (diadromi@revolution.gr) ή ταχυδρομικά (Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ).

Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη η επισύναψη (ή αναγραφή των στοιχείων και του αριθμού παραστατικού στο email) της απόδειξης καταβολής το ποσού στο λογαριασμό της ΕΤΕ, (που υπάρχει σε άλλη στήλη), καθώς και τα ακριβή στοιχεία: Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 9ος•ΦΥΛΛΟ 93•
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.

ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

συνέχεια από τη σελίδα 3

τερα με τον πρώτο πόλεμο του Περσικού) μέχρι το 1999 (βομβαρδισμός της Γιουγκοσλαβίας και ακολούθως την 11η Σεπτέμβρη και εισβολή σε Ιράκ) και από τότε μέχρι σήμερα.

Θα τονίσουμε, επίσης, ότι όσοι βιάστηκαν να μιλήσουν για τον επικήδειο του έθνους-κράτους, στο όνομα μιας αναπόφευκτης και ραγδαίας επιβαλλόμενης πολυπολιτισμικότητας, γρήγορα αναγκάστηκαν τουλάχιστον να μετριάσουν τέτοιες «βεβαιότητες». «Βεβαιότητες» που πλέον είναι καταφανώς κουρελιασμένες, και πρώτα απ' όλα στο πεδίο της οικονομίας, όπως άλλωστε καταγράφηκε στην «έκρηξη» της πρόσφατης παγκόσμιας οικονομικής «κρίσης» με τη γνωστή παρεμβατικότητα για την διάσωση τραπεζικών κολοσσών και όχι μόνο. Δεν έχουμε κρύψει ποτέ, ότι η οικονομική «ανάγνωση» της ιστορίας γενικότερα ή των κυριαρχικών σχεδιασμών ουδέποτε μας κάλυψε. Επιμείναμε πάντοτε, ότι ακόμα και στις περιπτώσεις που το οικονομικό ζήτημα προβάλλεται ως κυρίαρχο ή το μόνο διακύβευμα για τους κυρίαρχους, η πραγματικότητα διαψεύδει αυτή την πεποίθηση.

Μήπως στην προκειμένη περίπτωση μπορεί κανείς να αγνοήσει ή να μην διαβλέψει τις επιπτώσεις της λεγόμενης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, ύφεσης, ή ανάκαμψης με την υποδαύλιση με νέους, αλλά και παλιούς, όρους του εθνικισμού (βλ. προβολή της γερμανικής «επιθετικότητας»); Μπορεί κανείς να αγνοήσει τις επιπτώσεις μιας τόσο μεγάλης καταναγκαστικής μετακίνησης πληθυσμών, που συνεχίζεται εδώ και πάνω από μια εικοσαετία με ραγδαίους ρυθμούς στην ίδια κατεύθυνση; Ή μήπως θαρρεί κανείς ότι οι δεκάδες «μικρές» εμπόλεμες συρράξεις θα αφορούν για πάντα την λεγόμενη περιφέρεια της «καπιταλιστικής Δύσης» ή την γειτονιά του ρωσικού γίγαντα που σηκώνεται και πάλι στα πόδια του, ενώ η κινέζικη αυτοκρατορία θα απολαμβάνει απλά αυτάρεσκα τους δείκτες της λεγόμενης ανάπτυξης που μπορεί να επιδεικνύει και όχι μόνο;

Αλλά, ας επιστρέψουμε στο ελληνικό

με τους κρατικούς υπαλλήλους, μια σχέση που φρόντισε κάθε κόμμα, κάθε κυβέρνηση, κάθε περιώνυμος ή μη διαχειριστής των κρατικών υποθέσεων, να την καλλιεργεί με κάθε είδους προνόμια και παροχές. Αυτή η σχέση ανανέωνε, αλλά και ανανεωνόταν, από ένα «πυκνό δίκτυο» νόμων, εξαρτήσεων, αρμοδιοτήτων, κλάδων που ξεφύτρωναν σαν τα μανιτάρια κυριολεκτικά από το «πουθενά» για να στελεχωθούν και να στελεχώσουν το συνεχώς αυξανόμενο προσωπικό του «δημοσίου».

Η πυραμίδα των κρατικών υπαλλήλων προσδιορίστηκε αταλάντευτα μέσα στο πέρασμα του χρόνου από τους εκάστοτε μάτια που διάρθρωναν τον κοινωνικό ιστό μέσα από ένα πλήθος επαγγελμάτων, όπως οι τσαγκαράδες, τραμβαγέρηδες, υφαντουργοί, καπνεργάτες, οικοδόμοι, λιμενεργάτες, εργάτες σε χρωματουργεία ή σε εργοστάσια μεταλλουργίας κ.α.

Η διαδικασία, λοιπόν, ενσωμάτωσης μέσω της πρόσληψης κρατικών υπαλλήλων διατρέχει ολόκληρη την διαδρομή του ελληνικού κράτους από την πρώτη «στιγμή» της συγκρότησής του, ανεξάρτητα από τα σαφώς ανόμοια μεγέθη μέχρι σήμερα και στην οποία ρόλο επιταχυντή διαδραμάτισε η σταδιακή συσσώρευση μεγάλων πληθυσμιακών κομματιών στις πόλεις. Η λεγόμενη σίγουρα καθορίστηκε από πολλούς ακόμη παράγοντες.

Είναι όμως σημαντικό για την προσέγγιση, κατά πόσο μάλλον την κατανόηση, των εξελίξεων το γεγονός, ότι η «ανισορροπία» αυτή που εντοπίζουν όλοι οι ειδήμονες της οικονομικής εξυγίανσης του «δημοσίου» των ημερών μας –ανάγοντάς την ως έναν από τους βασικούς λόγους που «νοσεί» η λεγόμενη δημόσια διοίκηση– έχει βαθιές πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές καταβολές.

Θα κλείσουμε τονίζοντας ότι **η βιαιότητα των κινήσεων που ήδη εξελίσσονται, αλλά και η έκταση τους στο κοινωνικό πεδίο είναι βέβαιο ότι αφήνουν πίσω τους σοβαρές ρωγμές, όσον αφορά τις προηγούμενες δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου. Ο χρόνος που διατίθεται στους υπηκόους, ακόμα και στους πιο βολεμένους, φαίνεται ότι είναι ελάχιστος για να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα.** Και τα νέα «κοινωνικά συμβόλαια» με «οράματα» για «πράσινη ανάπτυξη» και πράσινα άλογα διόλου αποτελεσματικά.

Ως εκ τούτου ο δρόμος της κοινωνικής σύγκρουσης παραμένει κάτι παραπάνω από ανοικτός, φθάνει να μην τον κλείνουμε από μόνοι μας…

Συσπείρωση Αναρχικών

1. «*Εγγονός της Π. Δέλτα, φίλος προσωπικός του Οδυσσέα Ελύτη και πνευματικό έκγονο της ελληνοκεντρικής «στροφής» που μας κληροδότησε η Γενιά του '30, ο Αντώνης Σαμαράς θα μπορούσε να είναι ο πρώτος πολιτικός αρχηγός, μετά τον Ίωνα Δραγούμη, που να καταλαβαίνει τον ελληνισμό σαν κοσμοπολίτικη πρόταση πολιτισμού και όχι σαν βαλκανική επαρχία που πιθηκίζει συμπλεγματικά την Δύση. Πρέπει να καταλαβαίνει ότι μόνο η καισαρική ιδεολογική διαφοροποίηση του κόμματος του από τον αχταρμά των πατριδομηδενιστών που κυβερνάει τον τόπο μετά την μεταπολίτευση του '74, θα μπορούσε να αναδείξει και το κόμμα του πάλι σε «παράταξη» και στο κράτος το ελλαδικό να ξαναδώσει αξιοπρέπεια. Για να ξαναστηθεί κράτος, λειτουργικό, παραγωγικό, οικονομικά εύρωστο,*

καν τουλάχιστον να μετριάσουν τέτοιες «βεβαιότητες». «Βεβαιότητες» που πλέον είναι καταφανώς κουρελιασμένες, και πρώτα απ' όλα στο πεδίο της οικονομίας, όπως άλλωστε καταγράφηκε στην «έκρηξη» της πρόσφατης παγκόσμιας οικονομικής «κρίσης» με τη γνωστή παρεμβατικότητα για την διάσωση τραπεζικών κολοσσών και όχι μόνο. Δεν έχουμε κρύψει ποτέ, ότι η οικονομική «ανάγνωση» της ιστορίας γενικότερα ή των κυριαρχικών σχεδιασμών ουδέποτε μας κάλυψε. Επιμείναμε πάντοτε, ότι ακόμα και στις περιπτώσεις που το οικονομικό ζήτημα προβάλλεται ως κυρίαρχο ή το μόνο διακύβευμα για τους κυρίαρχους, η πραγματικότητα διαψεύδει αυτή την πεποίθηση.

Μήπως στην προκειμένη περίπτωση μπορεί κανείς να αγνοήσει ή να μην διαβλέψει τις επιπτώσεις της λεγόμενης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, ύφεσης, ή ανάκαμψης με την υποδαύλιση με νέους, αλλά και παλιούς, όρους του εθνικισμού (βλ. προβολή της γερμανικής «επιθετικότητας»); Μπορεί κανείς να αγνοήσει τις επιπτώσεις μιας τόσο μεγάλης καταναγκαστικής μετακίνησης πληθυσμών, που συνεχίζεται εδώ και πάνω από μια εικοσαετία με ραγδαίους ρυθμούς στην ίδια κατεύθυνση; Ή μήπως θαρρεί κανείς ότι οι δεκάδες «μικρές» εμπόλεμες συρράξεις θα αφορούν για πάντα την λεγόμενη περιφέρεια της «καπιταλιστικής Δύσης» ή την γειτονιά του ρωσικού γίγαντα που σηκώνεται και πάλι στα πόδια του, ενώ η κινέζικη αυτοκρατορία θα απολαμβάνει απλά αυτάρεσκα τους δείκτες της λεγόμενης ανάπτυξης που μπορεί να επιδεικνύει και όχι μόνο;

Αλλά, ας επιστρέψουμε στο ελληνικό κράτος για ένα μικρό σχόλιο πάνω στις «δραματικές» κοινωνικές επιπτώσεις και την διατυμπανιζόμενη απώλεια της εθνικής κυριαρχίας που συνεπάγονται, κατά τη δήλωση του πρωθυπουργού, λόγω της επιτήρησης ή κατά άλλους της ανοικτής συγκυβέρνησης εκ μέρους ΔΝΤ, Ε.Ε. και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Δεν θα αναφερθούμε αυτή τη φορά στην τεχνική με την οποία αποσπάται, μέχρι στιγμής, η κοινωνική συναίνεση, ή με το ποιος είναι ο ορίζοντας για την ανανέωση της πολιτικής ελίτ[1].

Θα εστιάσουμε την προσοχή μας σε κάποια ζητήματα, που αφορούν την λεγόμενη κοινωνική συνοχή και δειλά-δειλά φαίνεται ότι μπαίνουν στο προσκήνιο[2].

Όλοι γνωρίζουν, ότι στην ιστορία «αιώνων» της πολιτικής του ελληνικού κρά-

μένο προσωπικό του «δημοσίου».

Η πυραμίδα των κρατικών υπαλλήλων προσδιορίστηκε αταλάντευτα μέσα στο πέρασμα του χρόνου από τους εκάστοτε

κομματικούς συσχετισμούς, τις εναλλαγές των κυβερνήσεων, την εκάστοτε συγκρότηση της κομματικής και πολιτικής ελίτ. Ο ρόλος, όμως, των κρατικών υπαλλήλων δεν μπορεί να ταυτιστεί με τα προνόμια που τους χορηγήθηκαν –που ούτως ή άλλως δεν άρχιζαν ούτε τελείωναν με την κατοχύρωση της περιλάλητης και πολυπόθητης μονιμότητας, όνειρο και πρότυπο γενεών και γενεών, ούτε με τα συνεχώς αυξανόμενα και κάθε λογής προνόμια.

Το διαρκώς και διογκούμενο σώμα των κρατικών υπαλλήλων αποτέλεσε με το πέρασμα του χρόνου μια σταθερή πηγή κοινωνικής νομιμοποίησης της κρατικής ε-

σαφώς ανόμοια μεγέθη μέχρι σήμερα και στην οποία ρόλο επιταχυντή διαδραμάτισε η σταδιακή συσσώρευση μεγάλων πληθυσμιακών κομματιών στις πόλεις. Η λεγόμενη, επίσης, πολιτική σταθερότητα σ' αυτήν ακριβώς την ραχοκοκαλιά στηρίχθηκε διαχρονικά σε μεγάλο βαθμό, ακόμα και σε «ταραγμένους» καιρούς δικτατοριών ή μεταβολών «αυταρχικών» μορφών κρατικής διαχείρισης σε «ηπιότερες».

Εξ ίσου χαρακτηριστική είναι η εξουσιαστική απαίτηση δηλώσεων εθνικοφροσύνης και υποταγής στο κράτος και η ακόλουθη έκδοση πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων ως απαραίτητων «διαβατηρίων» για να βολευτεί κανείς στο δημόσιο στα «πέτρινα χρόνια». Η έναρξη μιας διάδοχης παρατεταμένης περιόδου εθνικής συμφιλίωσης, κατά την οποία η κοινωνική

ταβολές.

Θα κλείσουμε τονίζοντας ότι **η βιαιότητα των κινήσεων που ήδη εξελίσσονται, αλλά και η έκταση τους στο κοινωνικό πεδίο είναι βέβαιο ότι αφήνουν πίσω τους σοβαρές ρωγμές, όσον αφορά τις προηγούμενες δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου. Ο χρόνος που διατίθεται στους υπηκόους, ακόμα και στους πιο βολεμένους, φαίνεται ότι είναι ελάχιστος για να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα.** Και τα νέα «κοινωνικά συμβόλαια» με «οράματα» για «πράσινη ανάπτυξη» και πράσινα άλογα διόλου αποτελεσματικά.

Ως εκ τούτου ο δρόμος της κοινωνικής σύγκρουσης παραμένει κάτι παραπάνω από ανοικτός, φθάνει να μην τον κλείνουμε από μόνοι μας...

Συσπείρωση Αναρχικών

1. «*Εγγονός της Π. Δέλτα, φίλος προσωπικός του Οδυσσέα Ελύτη και πνευματικό έκγονο της ελληνοκεντρικής «στροφής» που μας κληροδότησε η Γενιά του '30, ο Αντώνης Σαμαράς θα μπορούσε να είναι ο πρώτος πολιτικός αρχηγός, μετά τον Ίωνα Δραγούμη, που να καταλαβαίνει τον ελληνισμό σαν κοσμοπολίτικη πρόταση πολιτισμού και όχι σαν βαλκανική επαρχία που πιθηκίζει συμπλεγματικά την Δύση. Πρέπει να καταλαβαίνει ότι μόνο η καισαρική ιδεολογική διαφοροποίηση του κόμματος του από τον αχταρμά των πατριδομηδενιστών που κυβερνάει τον τόπο μετά την μεταπολίτευση του '74, θα μπορούσε να αναδείξει και το κόμμα του πάλι σε «παράταξη» και στο κράτος το ελλαδικό να ξαναδώσει αξιοπρέπεια. Για να ξαναστηθεί κράτος, λειτουργικό, παραγωγικό, οικονομικά εύρωστο, πρέπει ο Έλληνας να ξαναβρεί τον αυτοσεβασμό του, τη ζωντανή συνέχεια της γλώσσας του, την ιστορική του αυτοσυνειδησία και τις ευθύνες που αυτή γεννάει*». (Καθημερινή 28-2-2010, Χρ. Γιανναράς, Η ευθύνη του Αντώνη Σαμαρά)

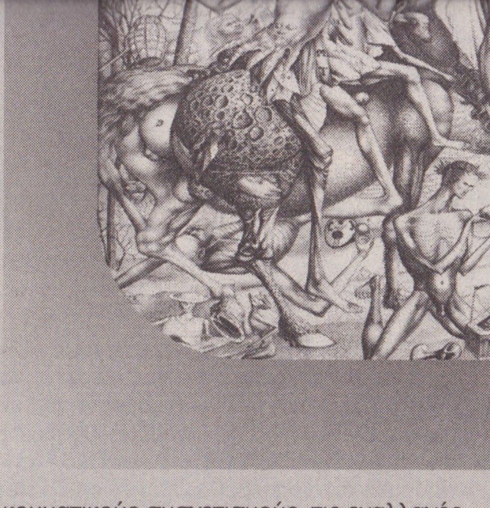
2. «*Και το χειρότερο: ο κοινωνικός διαχωρισμός ανάμεσα στους υποχρεωμένους να συμμορφωθούν και στους (διαρκώς και με πολιτική κάλυψη) ανυπότακτους. Ο «εμφύλιος», που σοβούσε έτη πολλά στα σπλάχνα της ελληνικής κοινωνίας, εκδηλώθηκε και θεριεύει. Αν το φορολογικό νομοσχέδιο δεν τον συνυπολογίσει, το αίσθημα της αδικίας θα προκαλέσει ανεξέλεγκτες αντιδράσεις. Ένα κράμα φόβου, θυμού και καχυποψίας απλώνεται πάνω από την χώρα. Η πολιτική εξουσία είναι σε θέση να κατευνάσει τα πνεύματα και να αποδείξει ότι έχει την βούληση και τους*

πτώσεις μιας τόσο μεγάλης καταναγκαστικής μετακίνησης πληθυσμών, που συνεχίζεται εδώ και πάνω από μια εικοσαετία με ραγδαίους ρυθμούς στην ίδια κατεύθυνση; Ή μήπως θαρρεί κανείς ότι οι δεκάδες «μικρές» εμπόλεμες συρράξεις θα αφορούν για πάντα την λεγόμενη περιφέρεια της «καπιταλιστικής Δύσης» ή την γειτονιά του ρωσικού γίγαντα που σηκώνεται και πάλι στα πόδια του, ενώ η κινέζικη αυτοκρατορία θα απολαμβάνει απλά αυτάρεσκα τους δείκτες της λεγόμενης ανάπτυξης που μπορεί να επιδεικνύει και όχι μόνο;

Αλλά, ας επιστρέψουμε στο ελληνικό κράτος για ένα μικρό σχόλιο πάνω στις «δραματικές» κοινωνικές επιπτώσεις και την διατυμπανιζόμενη απώλεια της εθνικής κυριαρχίας που συνεπάγονται, κατά τη δήλωση του πρωθυπουργού, λόγω της επιτήρησης ή κατά άλλους της ανοικτής συγκυβέρνησης εκ μέρους ΔΝΤ, Ε.Ε. και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Δεν θα αναφερθούμε αυτή τη φορά στην τεχνική με την οποία αποσπάται, μέχρι στιγμής, η κοινωνική συναίνεση, ή με το ποιος είναι ο ορίζοντας για την ανανέωση της πολιτικής ελίτ[1].

Θα εστιάσουμε την προσοχή μας σε κάποια ζητήματα, που αφορούν την λεγόμενη κοινωνική συνοχή και δειλά-δειλά φαίνεται ότι μπαίνουν στο προσκήνιο[2].

Όλοι γνωρίζουν, ότι στην ιστορία «αιώνων» της πολιτικής του ελληνικού κράτους, ξεχωριστή θέση κατέχει η σχέση του

κομματικούς συσχετισμούς, τις εναλλαγές των κυβερνήσεων, την εκάστοτε συγκρότηση της κομματικής και πολιτικής ελίτ. Ο ρόλος, όμως, των κρατικών υπαλλήλων δεν μπορεί να ταυτιστεί με τα προνόμια που τους χορηγήθηκαν –που ούτως ή άλλως δεν άρχιζαν ούτε τελείωναν με την κατοχύρωση της περιλάλητης και πολυπόθητης μονιμότητας, όνειρο και πρότυπο γενεών και γενεών, ούτε με τα συνεχώς αυξανόμενα και κάθε λογής προνόμια.

Το διαρκώς και διογκούμενο σώμα των κρατικών υπαλλήλων αποτέλεσε με το πέρασμα του χρόνου μια σταθερή πηγή κοινωνικής νομιμοποίησης της κρατικής εξουσίας, απέναντι στην οποία δεν έπαψε ουδέποτε να εκδηλώνεται μια επίσης σταθερή κοινωνική απέχθεια και αποστροφή, που οδηγούσε συνεχώς σε σοβαρές κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγέρσεις. Μπορούμε να αναφέρουμε τις δεκαετίες του 1920 και 1930 –ανάμεσα στις δύο μεγάλες παγκόσμιες εξουσιαστικές σφαγές– ως ιδιαίτερα ενδεικτικές μιας παρατεταμένης περιόδου, που σημαδεύτηκε από σκληρές κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγέρσεις, στις οποίες συμμετείχαν αγροτικοί πληθυσμοί (όπως οι σταφιδοπαραγωγοί), αλλά και κοινωνικά κομ-

νη, επίσης, πολιτική σταθερότητα σ' αυτήν ακριβώς την ραχοκοκαλιά στηρίχθηκε διαχρονικά σε μεγάλο βαθμό, ακόμα και σε «ταραγμένους» καιρούς δικτατοριών ή μεταβολών «αυταρχικών» μορφών κρατικής διαχείρισης σε «ηπιότερες».

Εξ ίσου χαρακτηριστική είναι η εξουσιαστική απαίτηση δηλώσεων εθνικοφροσύνης και υποταγής στο κράτος και η ακόλουθη έκδοση πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων ως απαραίτητων «διαβατηρίων» για να βολευτεί κανείς στο δημόσιο στα «πέτρινα χρόνια». Η έναρξη μιας διάδοχης παρατεταμένης περιόδου εθνικής συμφιλίωσης, κατά την οποία η κοινωνική βάση της αριστεράς άρχισε να «ενδίδει» πλέον οικειοθελώς, αφού τα αιτήματά της και οι διεκδικήσεις της για εκδημοκρατισμό του κρατικού μηχανισμού έγιναν μεταξύ άλλων η ατμομηχανή της λεγόμενης μεταπολίτευσης, ήταν η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Οι άλλοτε εχθροί του καθεστώτος, οι «συνοδοιπόροι» τους ή οι απλοί «συμπαθούντες», άρχιζαν να γίνονται αθρόως δεκτοί και αποκτούσαν την ιδιότητα του κρατικού υπαλλήλου ως συμμέτοχοι και αναγνωρισμένοι εταίροι πλέον της κοινωνικής ειρήνης και ομαλότητας.

Δεν είναι σκοπός να εξαντλήσουμε αυτή τη στιγμή ένα ζήτημα πραγματικά τεράστιο, που

ρόσθηκε η Γενιά του '30, ο Αντώνης Σαμαράς θα μπορούσε να είναι ο πρώτος πολιτικός αρχηγός, μετά τον Ίωνα Δραγούμη, που να καταλαβαίνει τον ελληνισμό σαν κοσμοπολίτικη πρόταση πολιτισμού και όχι σαν βαλκανική επαρχία που πιθηκίζει συμπλεγματικά την Δύση. Πρέπει να καταλαβαίνει ότι μόνο η καισαρική ιδεολογική διαφοροποίηση του κόμματος του από τον αχταρμά των πατριδομηδενιστών που κυβερνάει τον τόπο μετά την μεταπολίτευση του '74, θα μπορούσε να αναδείξει και το κόμμα του πάλι σε «παράταξη» και στο κράτος το ελλαδικό να ξαναδώσει αξιοπρέπεια. Για να ξαναστηθεί κράτος, λειτουργικό, παραγωγικό, οικονομικά εύρωστο, πρέπει ο Έλληνας να ξαναβρεί τον αυτοσεβασμό του, τη ζωντανή συνέχεια της γλώσσας του, την ιστορική του αυτοσυνειδησία και τις ευθύνες που αυτή γεννάει». (Καθημερινή 28-2-2010, Χρ. Γιανναράς, Η ευθύνη του Αντώνη Σαμαρά)

2. *«Και το χειρότερο: ο κοινωνικός διαχωρισμός ανάμεσα στους υποχρεωμένους να συμμορφωθούν και στους (διαρκώς και με πολιτική κάλυψη) ανυπότακτους. Ο «εμφύλιος», που σοβούσε έτη πολλά στα σπλάχνα της ελληνικής κοινωνίας, εκδηλώθηκε και θεριεύει. Αν το φορολογικό νομοσχέδιο δεν τον συνυπολογίσει, το αίσθημα της αδικίας θα προκαλέσει ανεξέλεγκτες αντιδράσεις. Ένα κράμα φόβου, θυμού και καχυποψίας απλώνεται πάνω από την χώρα. Η πολιτική εξουσία είναι σε θέση να κατευνάσει τα πνεύματα και να αποδείξει ότι έχει την βούληση και τους μηχανισμούς για να στριμώξει τους μονίμως διαφεύγοντες;»* (Καθημερινή 21-3-2010, Μ. Κατσουνάκη, Επικίνδυνοι αφορισμοί, ύποπτες εξαιρέσεις)

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email: diadromi@revolution.gr

Πολυ-κουλτουραλισμός και Πολυ-πολιτισμικότητα

Ένα συνηθισμένο σλόγκαν που προέρχεται είτε από στημένους, είτε από αφελείς είναι και το παρακάτω: *«Είναι καλό για μία κοινωνία να αποτελείται από διαφορετικές φυλές, θρησκείες ή πολιτισμούς. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτε».*

Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Έχει καμία θέση ο φόβος απέναντι σ' αυτή την κατάσταση; Η γνώμη μας είναι πως έχει πολύ μικρή. Κι αυτός είναι ο λόγος που θα πρέπει να μας κάνει προσεκτικούς η προσθαφαίρεση νοημάτων τα οποία δεν ισχύουν παρά μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις,

πιχειρήσεις και ο κατακερματισμός της Γιουγκοσλαβίας, η εισβολή στο Αφγανιστάν και μια σειρά άλλες μικρές ή μεγαλύτερες πολεμικές επιχειρήσεις, που βρίσκονται σε εξέλιξη προετοιμάζοντας τους όρους ώστε να κατασκευαστεί το σύγχρονο ψηφιδωτό της παγκόσμιας κυριαρχίας).

Αυτές οι επιδράσεις εννοείται, πως δεν ασκούνται από και προς όλα τα κράτη με την ίδια ένταση και έκταση.

Για το ελλαδικό κράτος αυτό που ισχύει εδώ και μία εικοσαετία, περίπου, είναι η αποκομιδή της μέγιστης δυνα-

που αφορά την αντίθεση ενός σημαντικού μέρους της κοινωνίας προς το κράτος (εξεγέρσεις, ένοπλες αντιπαραθέσεις με την εξουσία κλπ).

Μέσα από τον πληθυσμό του ελλαδικού χώρου και λόγω των ιδιομορφιών που υπήρχαν και υπάρχουν (μέρος των οποίων έχουμε προαναφέρει) αναδεικνύεται ανέκαθεν μια αντιεξουσιαστική διάσταση (με έντονη την αντικρατική της χροιά).

Αυτός είναι και ο λόγος που οι κινήσεις για την υλοποίηση της νέας τάξης πραγμάτων που προωθούσε (μετά τις συνθήκες που διαμορφώθηκαν στον Ευρωπαϊκό χώρο) το ελλαδικό κράτος, αρχικά με τους βαλκανικούς πολέμους και στη συνέχεια με προσπάθεια συμμετοχής στην Διεθνική Ανθρωποσφαγή της δεύτερης δεκαετίας του 20ου αιώνα, σκόνταψαν στην έντονη αντίθεση των καταπιεσμένων.

Η ένταση του κοινωνικού ανταγωνισμού, που συνδυαζόταν με τις ενδο-εξουσιαστικές διαμάχες, οδήγησε στην εκστρατεία της Μικράς Ασίας. Στην προκειμένη περίπτωση οι κρατούντες προσπάθησαν να εκτονώσουν την κατάσταση που έπαιρνε δυσοίωνες προοπτικές για το ελλαδικό κράτος αλλά και να επεκτείνουν τα όρια της κυριαρχίας τους.

Η αναμενόμενη αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου, ήρθε με το γιγάντιο κύμα προσφυγιάς τόσο από την περιοχή όπου πραγματοποιήθηκε η εκστρατεία, όσο και από τα μέρη της Ρωσίας και του Πόντου. Η ανταλλαγή πληθυσμών, που επακολούθησε, ήρθε να επισφραγίσει τις κοινές επιδιώξεις των δύο εμπόλεμων κρατών. Παρά την εθνοκάθαρση και την σημαντική αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου που προκλήθηκε, το ελλαδικό κράτος δεν μπόρεσε να απολαύσει τους καρπούς των κόπων του. Η κατάσταση που κατασκεύασε δεν κράτησε για πολύ διάστημα. Το προσφυγικό κύμα δημιούργησε γρήγορα καινούριες συνθέσεις (ισχυρός παράγοντας υπήρξε και η κοινή γλώσσα) με τον ντόπιο πληθυσμό, παρά την έκδηλη

και Πολυ-πολιτισμικότητα

Ένα συνηθισμένο σλόγκαν που προέρχεται είτε από στημένους, είτε από αφελείς είναι και το παρακάτω: *«Είναι καλό για μία κοινωνία να αποτελείται από διαφορετικές φυλές, θρησκείες ή πολιτισμούς. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτε».*

Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Έχει καμία θέση ο φόβος απέναντι σ' αυτή την κατάσταση; Η γνώμη μας είναι πως έχει πολύ μικρή. Κι αυτός είναι ο λόγος που θα πρέπει να μας κάνει προσεκτικούς η προσθαφαίρεση νοημάτων τα οποία δεν ισχύουν παρά μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις, ενώ ταυτόχρονα απομακρύνουν από αυτό που επιδιώκεται: **την κατανόηση της πραγματικότητας στις διαστάσεις που αυτή έχει.** Έχει ιδιαίτερη σημασία για τους ανθρώπους που αγωνίζονται να έχουν τη δυνατότητα κατανόησης, αφού με αυτό τον τρόπο θα μπορούν να αποφεύγουν λογικές και πρακτικές που τους συμπαρατάσσουν -παρά την πραγματική θέλησή τους- με τους σχεδιασμούς των κρατούντων.

Η έναρξη του μεγάλου μεταναστευτικού «ρεύματος», που χρονολογείται εδώ και δύο δεκαετίες, συμπίπτει -όπως έχουμε αναφέρει σε προηγούμενα κείμενα μας- τόσο χρονικά όσο και ουσιαστικά με την έναρξη της διαδικασίας επανενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτή η διαδικασία είχε και έχει πολλές πτυχές, όπου

πιχειρήσεις και ο κατακερματισμός της Γιουγκοσλαβίας, η εισβολή στο Αφγανιστάν και μια σειρά άλλες μικρές ή μεγαλύτερες πολεμικές επιχειρήσεις, που βρίσκονται σε εξέλιξη προετοιμάζοντας τους όρους ώστε να κατασκευαστεί το σύγχρονο ψηφιδωτό της παγκόσμιας κυριαρχίας).

Αυτές οι επιδράσεις εννοείται, πως δεν ασκούνται από και προς όλα τα κράτη με την ίδια ένταση και έκταση.

Για το ελλαδικό κράτος αυτό που ισχύει εδώ και μία εικοσαετία, περίπου, είναι η αποκομιδή της μέγιστης δυνατής ωφέλειας, που δε έχει σχέση μόνο με την οικονομική αφαίμαξη εκατομμυρίων ταλαιπωρημένων ανθρώπων, αλλά με μια σειρά από άλλους παράγοντες που αφορούν την διατήρηση της κυριαρχίας των ομάδων εξουσίας.

Εδώ χρειάζεται να υπενθυμίσουμε πως η συγκρότηση του κράτους επιβλήθηκε σε ένα ετερόκλητο πληθυσμό για την «ομογενοποίηση» του οποίου απαιτήθηκε μια μακρόχρονη διαδικασία.

Άλλωστε, είναι γνωστό πως, μπροστά στην δεδομένη ανομοιογένεια του πληθυσμού, οι επιλογές ήταν ανάμεσα στην πολιτική της **ισοπέδωσης κάθε μορφής αυτοτέλειας των διαφόρων ομάδων και την ένταξη τους στο πολιτικό μοντέλο κυριαρχίας, τον εθνοκρατισμό**, ή στην διατήρηση τους με όλους τους κινδύνους

που αφορά την αντίθεση ενός σημαντικού μέρους της κοινωνίας προς το κράτος (εξεγέρσεις, ένοπλες αντιπαραθέσεις με την εξουσία κλπ).

Μέσα από τον πληθυσμό του ελλαδικού χώρου και λόγω των ιδιομορφιών που υπήρχαν και υπάρχουν (μέρος των οποίων έχουμε προαναφέρει) αναδεικνύεται ανέκαθεν μια αντιεξουσιαστική διάσταση (με έντονη την αντικρατική της χροιά).

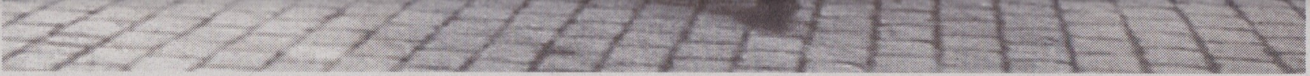
Αυτός είναι και ο λόγος που οι κινήσεις για την υλοποίηση της νέας τάξης πραγμάτων που προωθούσε (μετά τις συνθήκες που διαμορφώθηκαν στον Ευρωπαϊκό χώρο) το ελλαδικό κράτος, αρχικά με τους βαλκανικούς πολέμους και στη συνέχεια με προσπάθεια συμμετοχής στην Διεθνική Ανθρωποσφαγή της δεύτερης δεκαετίας του 20ου αιώνα, σκόνταψαν στην έντονη αντίθεση των καταπιεσμένων.

Η ένταση του κοινωνικού ανταγωνισμού, που συνδυαζόταν με τις ενδο-εξουσιαστικές διαμάχες, οδήγησε στην εκστρατεία της Μικράς Ασίας. Στην προκειμένη περίπτωση οι κρατούντες προσπάθησαν να εκτονώσουν την κατάσταση που έπαιρνε δυσοίωνες προοπτικές για το ελλαδικό κράτος αλλά και να επεκτείνουν τα όρια της κυριαρχίας τους.

Η αναμενόμενη αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου, ήρθε με το γιγάντιο κύμα προσφυγιάς τόσο από την περιοχή όπου πραγματοποιήθηκε η εκστρατεία, όσο και από τα μέρη της Ρωσίας και του Πόντου. Η ανταλλαγή πληθυσμών, που επακολούθησε, ήρθε να επισφραγίσει τις κοινές επιδιώξεις των δύο εμπόλεμων κρατών. Παρά την εθνοκάθαρση και την σημαντική αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου που προκλήθηκε, το ελλαδικό κράτος δεν μπόρεσε να απολαύσει τους καρπούς των κόπων του. Η κατάσταση που κατασκεύασε δεν κράτησε για πολύ διάστημα. Το προσφυγικό κύμα δημιούργησε γρήγορα καινούριες συνθέσεις (ισχυρός παράγοντας υπήρξε και η κοινή γλώσσα) με τον ντόπιο πληθυσμό, παρά την έκδηλη ρατσιστική συμπεριφορά από εγχώριους. Η συνθήκη αυτή, αν δεν αποπροσανατολιζόταν από τις χειραγωγικές λογικές και πρακτικές του ΚΚΕ και των παραφυάδων του Μαρξισμο-Λενινισμού, θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρότατες βλάβες στο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Η παγίδα της πολυπολιτισμικότητας

Είναι διαπιστωμένο, λοιπόν, πως οι διαδικασίες ανασυγκρότησης των κρατών και της κυριαρχίας πραγματοποιείται με πολλούς τρόπους. Η αποδιοργάνωση και αναδιοργάνωση των κοινωνιών γίνεται με πιο αποτε-

Ένα συνηθισμένο σλόγκαν που προέρχεται είτε από στημένους, είτε από αφελείς είναι και το παρακάτω: *«Είναι καλό για μία κοινωνία να αποτελείται από διαφορετικές φυλές, θρησκείες ή πολιτισμούς. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτε».*

Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Έχει καμία θέση ο φόβος απέναντι σ' αυτή την κατάσταση; Η γνώμη μας είναι πως έχει πολύ μικρή. Κι αυτός είναι ο λόγος που θα πρέπει να μας κάνει προσεκτικούς η προσθαφαίρεση νοημάτων τα οποία δεν ισχύουν παρά μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις, ενώ ταυτόχρονα απομακρύνουν από αυτό που επιδιώκεται: **την κατανόηση της πραγματικότητας στις διαστάσεις που αυτή έχει.** Έχει ιδιαίτερη σημασία για τους ανθρώπους που αγωνίζονται να έχουν τη δυνατότητα κατανόησης, αφού με αυτό τον τρόπο θα μπορούν να αποφεύγουν λογικές και πρακτικές που τους συμπαρατάσσουν -παρά την πραγματική θέλησή τους- με τους σχεδιασμούς των κρατούντων.

Η έναρξη του μεγάλου μεταναστευτικού «ρεύματος», που χρονολογείται εδώ και δύο δεκαετίες, συμπίπτει -όπως έχουμε αναφέρει σε προηγούμενα κείμενα μας- τόσο χρονικά όσο και ουσιαστικά με την έναρξη της διαδικασίας επανενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτή η διαδικασία είχε και έχει πολλές πτυχές, όπου πρωταρχικό ρόλο έχει η αποδιοργάνωση των σχέσεων και των δομών που προϋπήρχαν και ο μετασχηματισμός τους, σε άλλα πλαίσια και κατευθύνσεις.

Οι επιπτώσεις, όμως, δεν περιορίζονται σε ένα κοινωνικό χώρο ή σε μια ορισμένη γεωγραφική έκταση. Αντίθετα, οι καταστάσεις αποδιοργάνωσης - αναδιοργάνωσης που πραγματοποιούνται σε ορισμένες χώρες (για παράδειγμα αυτών του πρώην «Ανατολικού μπλοκ») επιδρούν στην συνέχεια με αποδιοργανωτικό - αναδιοργανωτικό τρόπο και στα υπόλοιπα κράτη. Πρόκειται για μια αλληλεπίδραση αναμενόμενη, προβλέψιμη ως προς τις βασικές της πτυχές και γι' αυτόν το λόγο αξιοποιήσιμη.

Σ' αυτή τη διαδικασία, όπου οι κρατικοί σχηματισμοί αποδιοργανώνουν την ήδη υπάρχουσα κοινωνική δόμηση και την ανασχηματίζουν, **πρωταγωνιστικό ρόλο έχει η μετανάστευση.** Προϊόν της «αυτοδιάλυσης» των κοινωνικών χώρων του πρώην ανατολικού μπλοκ ή αποτέλεσμα της βίαιης επιβολής των συνθηκών ενοποίησης της κυριαρχίας (χαρακτηριστικότερα δείγματα η πρώτη και η δεύτερη εισβολή και κατάκτηση του Ιράκ, οι πολεμικές επιχειρήσεις και ο κατακερματισμός της Γιουγκοσλαβίας, η εισβολή στο Αφγανιστάν και μια σειρά άλλες μικρές ή μεγαλύτερες πολεμικές επιχειρήσεις, που βρίσκονται σε εξέλιξη προετοιμάζοντας τους όρους ώστε να κατασκευαστεί το σύγχρονο ψηφιδωτό της παγκόσμιας κυριαρχίας).

Αυτές οι επιδράσεις εννοείται, πως δεν ασκούνται από και προς όλα τα κράτη με την ίδια ένταση και έκταση.

Για το ελλαδικό κράτος αυτό που ισχύει εδώ και μία εικοσαετία, περίπου, είναι η αποκομιδή της μέγιστης δυνατής ωφέλειας, που δε έχει σχέση μόνο με την οικονομική αφαίμαξη εκατομμυρίων ταλαιπωρημένων ανθρώπων, αλλά με μια σειρά από άλλους παράγοντες που αφορούν την διατήρηση της κυριαρχίας των ομάδων εξουσίας.

Εδώ χρειάζεται να υπενθυμίσουμε πως η συγκρότηση του κράτους επιβλήθηκε σε ένα ετερόκλητο πληθυσμό για την «ομογενοποίηση» του οποίου απαιτήθηκε μια μακρόχρονη διαδικασία.

Άλλωστε, είναι γνωστό πως, μπροστά στην δεδομένη ανομοιογένεια του πληθυσμού, οι επιλογές ήταν ανάμεσα στην πολιτική της **ισοπέδωσης κάθε μορφής αυτοτέλειας των διαφόρων ομάδων και την ένταξη τους στο πολιτικό μοντέλο κυριαρχίας, τον εθνοκρατισμό**, ή στην διατήρηση τους με όλους τους κινδύνους που αυτοί συνεπάγονταν. Η επιλογή είναι ιστορικά καταγεγραμμένη.

Συνδέεται, μάλιστα, με τον επίσης καθοριστικό παράγοντα αυτής της περιοχής, που ανέκαθεν ήταν το πέρασμα από τη μία ήπειρο στην άλλη και η οποία χαρακτηρίζεται από μια παρατεταμένη ρευστότητα στο κοινωνικό πεδίο. Πρόκειται για έναν ακόμη παράγοντα που ορίζει την διαρκή αδυναμία των εκάστοτε κρατούντων να σταθεροποιήσουν και να επιβάλλουν ένα μοντέλο κυριαρχίας που θα όριζε τις συνθήκες για μακρόβια κοινωνική ειρήνη.

Αυτός είναι ένας λόγος ο οποίος συνέτεινε επιπρόσθετα ώστε η υπάρχουσα πολυκουλτούρα **να εξαλειφθεί ή να μετασχηματιστεί με τη βία σε ενιαίο πολιτισμό.** Αλλά, τα διάφορα μοντέλα εξουσίας με σκοπό την ευόδωση αυτού του πειράματος δεν μπόρεσαν να δώσουν τους αναμενόμενους καρπούς για τις κυρίαρχες ομάδες του ελλαδικού χώρου, κάτι που ως ένα βαθμό έγινε κατορθωτό σε άλλες χώρες.

Συνεπώς δεν αποσοβήθηκαν οι μεγάλες εξάρσεις του κοινωνικού ανταγωνισμού, ιδιαίτερα ως προς την πλευρά

Η αναμενόμενη αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου, ήρθε με το γιγάντιο κύμα προσφυγιάς τόσο από την περιοχή όπου πραγματοποιήθηκε η εκστρατεία, όσο και από τα μέρη της Ρωσίας και του Πόντου. Η ανταλλαγή πληθυσμών, που επακολούθησε, ήρθε να επισφραγίσει τις κοινές επιδιώξεις των δύο εμπόλεμων κρατών. Παρά την εθνοκάθαρση και την σημαντική αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου που προκλήθηκε, το ελλαδικό κράτος δεν μπόρεσε να απολαύσει τους καρπούς των κόπων του. Η κατάσταση που κατασκεύασε δεν κράτησε για πολύ διάστημα. Το προσφυγικό κύμα δημιούργησε γρήγορα καινούριες συνθέσεις (ισχυρός παράγοντας υπήρξε και η κοινή γλώσσα) με τον ντόπιο πληθυσμό, παρά την έκδηλη ρατσιστική συμπεριφορά από εγχώριους. Η συνθήκη αυτή, αν δεν αποπροσανατολιζόταν από τις χειραγωγικές λογικές και πρακτικές του ΚΚΕ και των παραφυάδων του Μαρξισμο-Λενινισμού, θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρότατες βλάβες στο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Η παγίδα της πολυπολιτισμικότητας

Είναι διαπιστωμένο, λοιπόν, πως οι διαδικασίες ανασυγκρότησης των κρατών και της κυριαρχίας πραγματοποιείται με πολλούς τρόπους. Η αποδιοργάνωση και αναδιοργάνωση των κοινωνιών γίνεται με πιο αποτελεσματικό τρόπο από τους κρατούντες μέσω των πολέμων, τις ανταλλαγές πληθυσμών και με τα «κύματα» προσφύγων - μεταναστών. Με αυτούς τους τρόπους, το αίμα των σκλαβωμένων ανθρώπων γίνεται η καθαρτήρια πηγή μέσα από την οποία αναζωογονείται η κυριαρχία.

Σε κάθε περίπτωση η πολυπολιτισμικότητα και η «παγκοσμιοποίηση» βρίσκονται σε μια στενότατη σχέση, αφού ένα από τα εργαλεία για την ανασυγκρότηση των νέων όρων κυριαρχίας και εκμετάλλευσης είναι το πλήθος μεταναστών που ενώ αποσυμπιέζουν την κοινωνική ένταση από τις χώρες προέλευσής τους, ταυτόχρονα προκαλούν (εννοείται άθελά τους) μια αποδιοργάνωση του κοινωνικού χώρου στον οποίο καταφθάνουν. Την αναδιοργάνωση, πλέον, καλείται να πραγματοποιήσει το κράτος μέσα στο καθορισμένο, από την παγκόσμια κυριαρχία, πλαίσιο.

Επομένως, για να γυρίσουμε στην αρχή του κειμένου μας, υπάρχει σαφώς ανάγκη να κατανοηθεί το τί ακριβώς επιδιώκουν οι εξουσιαστές όταν μιλούν για πολύ-πολιτισμικότητα και όταν ταυτίζουν την κουλτούρα με τον πολι-

τισμό. Είναι γεγονός πως οι άνθρωποι που προέρχονται από διάφορες περιοχές της γης κουβαλούν και αυτό που χαρακτηρίζεται ως κουλτούρα και αποδίδεται με τον όρο πολιτισμός.

Θα πρέπει **να κάνουμε έντονη αυτή τη διάκριση και να τονίσουμε πως η κουλτούρα μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες κυριαρχίας δεν μπορεί να υπάρξει παρά σε πολύ περιορισμένο βαθμό.** Καταπνίγεται μέσα από την εμπορευματοποίηση της ανθρώπινης δραστηριότητας και εντάσσεται αυτόματα στο πολιτιστικό πλέγμα, δηλαδή στις εξουσιαστικές κι εκμεταλλευτικές σχέσεις.

Για να γίνει πιο κατανοητή αυτή η διάκριση, θα πρέπει να διευκρινιστεί πως η κουλτούρα των ανθρώπινων ομάδων αναπτύσσεται μέσα από την πορεία που της δίνουν οι δημιουργοί της. Συνεπώς πρόκειται για ένα εγγενές στοιχείο των ανθρώπινων ομάδων, που έχει σχέση με τις συνθήκες που αυτές διαμορφώνουν (λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη πως αυτή η διαμόρφωση γίνεται ανεπηρέαστα από εξουσιαστικές επιδράσεις κι εξαναγκασμούς). Σ' αυτή την περίπτωση μπορούμε να μιλήσουμε για ένα σύνολο που περιλαμβάνει την καλλιέργεια σχέσεων, συνηθειών, συνηθκών και τρόπου διαβίωσης, κ.λπ. Όταν η κουλτούρα αποκοπεί από το χώρο και τους ανθρώπους από τους οποίους αναδείχθηκε, τότε χρειάζεται να βρει πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχτεί. Έχει, λοιπόν, ιδιαίτερη βαρύτητα η διαφορά **της αυτόβουλης αναζήτησης μιας περιοχής όπου θα επιζητηθεί η ευδοκίμηση εκείνων των συνθηκών για μια ελεύθερη και δημιουργική διαβίωση των ανθρώπινων ομάδων** από την εξαναγκαστική, που προέρχεται από μια εμπόλεμη κατάσταση ή την αναζήτηση συνθηκών για πλουτισμό, όπου τα όσα προαναφέραμε παύουν να υπάρχουν.

Οι παρούσες συνθήκες που έχει θέσει σε εφαρμογή η κυριαρχία σε ευρωπαϊκή αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα δεν αφήνουν περιθώρια για μιαν ανάπτυξη κάποιου είδους κουλτούρας με τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν προηγουμένως.

Υπάρχουν επιπρόσθετοι λόγοι για τους οποίους η πολυπολιτισμικότητα προκαλεί την έντονη αίσθηση μιας εξουσιαστικής φανφάρας, που επιχειρεί να κατασκευάσει πλαστές εικόνες και εξαπατημένες συνειδήσεις. Γιατί η πραγματικότητα βρίσκεται στο ότι το ελλαδικό κράτος ενήργησε με ισοπεδωτικό τρόπο απέναντι στις εγγενείς διαφορετικότητες και κουλτούρες που του στέκονταν εμπόδιο.

νολική οπτική, στο βαθμό που θα επιχειρηθεί, πετώντας τις όποιες παρωπίδες ιδεολογικού φανατισμού ή πολιτικού καιροσκοπισμού, θα συναντήσει τα πλέον σημαντικά στοιχεία του ευρύτερου σχεδιασμού των κυρίαρχων. Αυτό βέβαια δεν θα αποκαλύψει ολόκληρες τις λεπτομέρειες, αφού και οι ίδιοι οι εξουσιαστές έχουν πληθώρα εναλλακτικών λύσεων και σεναρίων (όπως και οι ίδιοι πολλές φορές αποκαλύπτουν) για την κάθε περίπτωση που θα υπάρξει κάποια μερική αντίθεση στα σχέδια που ήδη έχουν τεθεί σε εφαρμογή. Όμως, ό,τι δεν αμφισβητεί την κρατική υπόσταση, μπορεί να ενταχτεί στο σχεδιασμό τους και να λειτουργήσει προς όφελός τους, αφού έχουν τόσο την πρωτοβουλία των κινήσεων αλλά και πληθώρα μέσων για να πετύχουν τον εκάστοτε σκοπό τους.

Απ' αυτήν την άποψη η αποδοχή της πολυπολιτισμικότητας, χωρίς την απαραίτητη κατανόηση της ουσίας και των εξουσιαστικών σκοπιμοτήτων που κρύβονται πίσω από αυτήν, οδηγεί άθελα σε μονοπάτια που στρέφονται πολλές φορές ενάντια σ' αυτό που θα θέλαμε να προκύψει. Και είναι ενδεχόμενο να ανακαλύψει κάποιος πως ενίσχυε αυτό που νόμιζε πως πολεμούσε.

Επειδή, η πολυπολιτισμικότητα σημαίνει μια εξαναγκαστική ομογενοποίηση μέσω της ένταξης στις λογικές του κρατισμού (και της αντίστοιχης γεωγραφικά υπόστασής του) και της υποταγής όχι πλέον στα προηγούμενα μοντέλα αλλά σε εκείνα που έχουν σχέση με ένα ετερόκλητο πληθυσμιακό σύνολο. Έτσι η δυνατότητα της εξέγερσης απομακρύνεται όσο το δυνατόν περισσότερο και η προοπτική της όποιας «επανάστασης» να παραμένει ακόμα πιο απροσδιόριστη στο βάθος ενός θολωμένου από τους ατμούς μιας σειράς αναθυμιάσεων εξουσιαστικού αναβρασμού, τούνελ. Απροσδιόριστη, επειδή τα ήδη υπαρκτά μοντέλα της «επανάστασης» δεν μπορούν να ανταποκριθούν, είτε με τα εργαλεία της όποιας Μαρξιστολενινιστικής επιστημονικούρας, είτε διέπονται από τα αρτηριοσκληρωτικά σύνδρομα του αναρχισμού και των όποιων συνθετικών υποκατάστατων της αναρχίας.

Ο ελλαδικός χώρος, πλέον, δεν χαρακτηρίζεται από μια πολυπολιτισμική ή πολύ-κουλτουραλιστική διάσταση. Ο προκείμενος πολιτισμός είναι ο επιβεβλημένος από την κυριαρχία, χαρακτηρίζεται νεοελληνικός και στηρίζεται στην αναδόμηση των εξουσιαστικών σχέσεων με την κατασκευή του ελλαδικού κράτους σ' αυτό το σημείο της Βαλκανικής από το 1830 και μετά.

Αν παρατηρήσουμε την πολιτική εμμονή των αριστερών

δημιουργικότητα και η σύνθεση τους δεν μπορεί να προέλθει παρά μόνο μέσα από συνθήκες ελευθερίας.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό πως το κράτος μπορεί να αφομοιώσει και να εντάξει στις προοπτικές και τα συμφέροντα των ομάδων εξουσίας ζητήματα που φαντάζουν ελευθεριακά ή απελευθερωτικά, ενώ στην ουσία σφίγγουν ακόμα περισσότερο οι αλυσίδες της σκλαβιάς.

Ας αναφέρουμε παραδειγματικά το ζήτημα της κατάργησης των συνόρων, που μέσω του κρατισμού μετατρέπεται σε ακόμα πιο ασφυκτικό έλεγχο πάνω στους υπηκόους των διαφόρων κρατών. Απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσουν οι αναρχικές και απελευθερωτικές προτάσεις να πάρουν σάρκα και οστά και να μην γίνονται παίγνιο στα χέρια των κάθε είδους εξουσιαστών είναι να εξαλειφθούν τα κράτη, η κυριαρχία, οι εξουσιαστικές κι εκμεταλλευτικές σχέσεις.

Η πολυπολιτισμικότητα σαν κατασκεύασμα της κυριαρχίας έρχεται να επισκευάσει και να συμβάλλει στην ανασυγκρότηση των συνθηκών καταπίεσης κι εκμετάλλευσης με πρόσχημα ένα κόσμο πολύμορφο και ανθρώπινο. Αυτό που στην πραγματικότητα ετοιμάζει είναι ένα μωσαϊκό από ασύνδετες ψηφίδες που θα ενταχθούν με τον τρόπο και τους όρους που θέλουν οι σπαντοχοί εξουσιαστές: την ουσιαστική ισοπέδωση της ανθρώπινης φύσης και την επιφανειακή και φολκλορική «διαφορετικότητα».

Η πολυπολιτισμικότητα ήδη έχει επιφέρει οδυνηρά αποτελέσματα όντας ένα εργαλείο στα χέρια των συνασπισμένων δυνάμεων της κυριαρχίας.[2]

Μετά από τα όσα αναπτύχθηκαν γίνεται φανερό πως η πολυπολιτισμικότητα δεν έχει κάποια απελευθερωτική διάσταση και δυνατότητα και αποτελεί απλά την ενίσχυση των συνθηκών αιχμαλωσίας και εξανδραποδισμού των ανθρώπων.

Όλα τα παραπάνω γράφτηκαν προκειμένου να αναδειχτεί η σημασία της στόχευσης της γενεσιουργού αιτίας των προβλημάτων των ανθρώπων και των διάφορων ομάδων, στην προοπτική της αναρχικής θεώρησης όλων αυτών των συνθηκών που κατασκευάζουν οι κυρίαρχοι. Η κατανόηση θα μπορέσει να αποτρέψει λογικές και καταστάσεις που επεξεργάζονται οι κυρίαρχοι, αλλά και αθέλητες συμπορεύσεις με τα σχέδιά τους, στην βάση μιας αυθύπαρκτης αναρχικής στάσης και δράσης.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Πλούταρχος, Βίοι Παράλληλοι, Κεφ. ΜΙ. Αλέξανδρος

να διευκρινιστεί πως η κουλτούρα των ανθρώπινων ομάδων αναπτύσσεται μέσα από την πορεία που της δίνουν οι δημιουργοί της. Συνεπώς πρόκειται για ένα εγγενές στοιχείο των ανθρώπινων ομάδων, που έχει σχέση με τις συνθήκες που αυτές διαμορφώνουν (λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη πως αυτή η διαμόρφωση γίνεται ανεπηρέαστα από εξουσιαστικές επιδράσεις κι εξαναγκασμούς). Σ' αυτή την περίπτωση μπορούμε να μιλήσουμε για ένα σύνολο που περιλαμβάνει την καλλιέργεια σχέσεων, συνηθειών, συνθηκών και τρόπου διαβίωσης, κ.λπ. Όταν η κουλτούρα αποκοπεί από το χώρο και τους ανθρώπους από τους οποίους αναδείχθηκε, τότε χρειάζεται να βρει πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχτεί. Έχει, λοιπόν, ιδιαίτερη βαρύτητα η διαφορά **της αυτόβουλης αναζήτησης μιας περιοχής όπου θα επιζητηθεί η ευδοκίμηση εκείνων των συνθηκών για μια ελεύθερη και δημιουργική διαβίωση των ανθρώπινων ομάδων** από την εξαναγκαστική, που προέρχεται από μια εμπόλεμη κατάσταση ή την αναζήτηση συνθηκών για πλουτισμό, όπου τα όσα προαναφέραμε παύουν να υπάρχουν.

Οι παρούσες συνθήκες που έχει θέσει σε εφαρμογή η κυριαρχία σε ευρωπαϊκή αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα δεν αφήνουν περιθώρια για μιαν ανάπτυξη κάποιου είδους κουλτούρας με τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν προηγουμένως.

Υπάρχουν επιπρόσθετοι λόγοι για τους οποίους η πολυπολιτισμικότητα προκαλεί την έντονη αίσθηση μιας εξουσιαστικής φανφάρας, που επιχειρεί να κατασκευάσει πλαστές εικόνες και εξαπατημένες συνειδήσεις. Γιατί η πραγματικότητα βρίσκεται στο ότι το ελλαδικό κράτος ενήργησε με ισοπεδωτικό τρόπο απέναντι στις εγγενείς διαφορετικότητες και κουλτούρες που του στέκονταν εμπόδιο. Συνεπώς η πολυπολιτισμικότητα σημαίνει υποταγή.

Η παράταση της «σταθερότητας» ή, αν θέλετε, η μετατόπιση στο μέλλον των «κρίσιμων σημείων» που χαρακτηρίζουν τον κοινωνικό ανταγωνισμό στον ελλαδικό χώρο, με την αντιεξουσιαστική έννοιά του, γίνεται αυτή τη στιγμή επιτακτική για το κράτος. Αυτή η παράταση έχει δοθεί και επιδιώκεται να πάρει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά με εργαλείο την μετανάστευση. Έτσι μπαίνει σε εφαρμογή ο νόμος για την ιθαγένεια ο οποίος θα αποτελέσει την θεσμική επιβεβαίωση-εργαλείο τόσων και τόσων ελληνοποιήσεων που ήδη πραγματοποιούνται εδώ και δύο δεκαετίες.

Και όπως έχουμε ξαναπεί, αναταράξεις σε κοινωνικό - πολιτικό επίπεδο με εθνοφυλετικές και θρησκευτικές αποχρώσεις είναι δεδομένο πως θα συνεχίζουν για μεγάλο διάστημα να υφίστανται και αυτό είναι μια κατάσταση που ευνοεί το κράτος και την διαχείριση των υποθέσεών του σε μια περίοδο διαρκών αναπροσαρμογών.

Εννοείται πως η επιχείρηση ταύτισης της κουλτούρας με τον πολιτισμό δεν θα πρέπει να μας αγγίζει για τον α-

μέσων για να πετύχουν τον εκάστοτε σκοπό τους.

Απ' αυτήν την άποψη η αποδοχή της πολυπολιτισμικότητας, χωρίς την απαραίτητη κατανόηση της ουσίας και των εξουσιαστικών σκοπιμοτήτων που κρύβονται πίσω από αυτήν, οδηγεί άθελα σε μονοπάτια που στρέφονται πολλές φορές ενάντια σ' αυτό που θα θέλαμε να προκύψει. Και είναι ενδεχόμενο να ανακαλύψει κάποιος πως ενίσχυε αυτό που νόμιζε πως πολεμούσε.

Επειδή, η πολυπολιτισμικότητα σημαίνει μια εξαναγκαστική ομογενοποίηση μέσω της ένταξης στις λογικές του κρατισμού (και της αντίστοιχης γεωγραφικά υπόστασής του) και της υποταγής όχι πλέον στα προηγούμενα μοντέλα αλλά σε εκείνα που έχουν σχέση με ένα ετερόκλητο πληθυσμιακό σύνολο. Έτσι η δυνατότητα της εξέγερσης απομακρύνεται όσο το δυνατόν περισσότερο και η προοπτική της όποιας «επανάστασης» να παραμένει ακόμα πιο απροσδιόριστη στο βάθος ενός θολωμένου από τους ατμούς μιας σειράς αναθυμιάσεων εξουσιαστικού αναβρασμού, τούνελ. Απροσδιόριστη, επειδή τα ήδη υπαρκτά μοντέλα της «επανάστασης» δεν μπορούν αναπαραχθούν, είτε με τα εργαλεία της όποιας Μαρξιστολενινιστικής επιστημονικούρας, είτε διέπονται από τα αρτηριοσκληρωτικά σύνδρομα του αναρχισμού και των όποιων συνθετικών υποκατάστατων της αναρχίας.

Ο ελλαδικός χώρος, πλέον, δεν χαρακτηρίζεται από μια πολυπολιτισμική ή πολύ-κουλτουραλιστική διάσταση. Ο προκείμενος πολιτισμός είναι ο επιβεβλημένος από την κυριαρχία, χαρακτηρίζεται νεοελληνικός και στηρίζεται στην αναδόμηση των εξουσιαστικών σχέσεων με την κατασκευή του ελλαδικού κράτους σ' αυτό το σημείο της Βαλκανικής από το 1830 και μετά.

Αν παρατηρήσουμε την πολιτική εμμονή των αριστερών στο ζήτημα του πολύ-πολιτισμού και των δικαιωμάτων των μεταναστών θα διαπιστώσουμε πως δεν κρύβει επ' ουδενί αγνές και ανθρωπιστικές προθέσεις. Οι νεοεισερχόμενοι σκλάβοι στον ελλαδικό χώρο αποτελούν γι' αυτούς το «υλικό» που θα τους δώσει την δυνατότητα ν' αποκτήσουν μεγαλύτερο βάρος στα πολιτικά πράγματα και τη διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων, στη οποία εντάσσεται η απάλυνση και απομάκρυνση για κάποιο διάστημα οι αντικρατικές εντάσεις και συγκρούσεις.

Βέβαια, μπορεί να ισχυριστεί κάποιος πως όλα αυτά δεν στέκονται σαν αναλύσεις, αφού μέσα σε μια μεγάλη άνοδο του μεταναστευτικού «ρεύματος» είχαμε την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008.

Δεν θα υπεισέλθουμε σε πολλά από τα χαρακτηριστικά που είχε η εξέγερση του 2008. Απλά θα πρέπει να επισημάνουμε πως η συμμετοχή των μεταναστών δεν είχε σαφώς τα κοινωνικά απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, αλλά μια ιδιαιτερότητα που χαρακτηρίζεται από τη κατάσταση που βρίσκονται εδώ και περισσότερο από μία δεκαετία οι περισσότεροι από αυτούς. Αυτό δεν μειώνει τη σημασία

γμα στα χέρια των κάθε είδους εξουσιαστών ένα να εξαλειφθούν τα κράτη, η κυριαρχία, οι εξουσιαστικές κι εκμεταλλευτικές σχέσεις.

Η πολυπολιτισμικότητα σαν κατασκεύασμα της κυριαρχίας έρχεται να επισκευάσει και να συμβάλλει στην ανασυγκρότηση των συνθηκών καταπίεσης κι εκμετάλλευσης με πρόσχημα ένα κόσμο πολύμορφο και ανθρώπινο. Αυτό που στην πραγματικότητα ετοιμάζει είναι ένα μωσαϊκό από ασύνδετες ψηφίδες που θα ενταχθούν με τον τρόπο και τους όρους που θέλουν οι απανταχού εξουσιαστές: την ουσιαστική ισοπέδωση της ανθρώπινης φύσης και την επιφανειακή και φολκλορική «διαφορετικότητα».

Η πολυπολιτισμικότητα ήδη έχει επιφέρει οδυνηρά αποτελέσματα όντας ένα εργαλείο στα χέρια των συνασπισμένων δυνάμεων της κυριαρχίας.[2]

Μετά από τα όσα αναπτύχθηκαν γίνεται φανερό πως η πολυπολιτισμικότητα δεν έχει κάποια απελευθερωτική διάσταση και δυνατότητα και αποτελεί απλά την ενίσχυση των συνθηκών αιχμαλωσίας και εξανδραποδισμού των ανθρώπων.

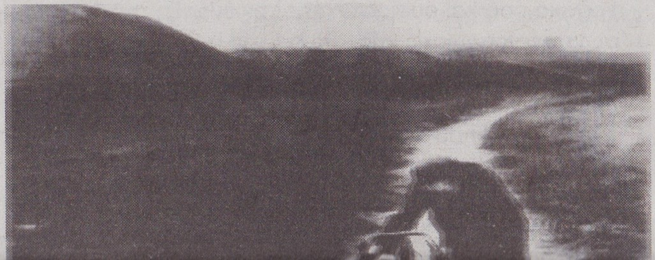
Όλα τα παραπάνω γράφτηκαν προκειμένου να αναδειχτεί η σημασία της στόχευσης της γενεσιουργού αιτίας των προβλημάτων των ανθρώπων και των διάφορων ομάδων, στην προοπτική της αναρχικής θεώρησης όλων αυτών των συνθηκών που κατασκευάζουν οι κυρίαρχοι. Η κατανόηση θα μπορέσει να αποτρέψει λογικές και καταστάσεις που επεξεργάζονται οι κυρίαρχοι, αλλά και αθέλητες συμπορεύσεις με τα σχέδιά τους, στην βάση μιας αυθύπαρκτης αναρχικής στάσης και δράσης.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Πλούταρχος, Βίοι Παράλληλοι, Κεφ. Μ. Αλέξανδρος

2. «Θα ήταν αφέλεια να αγνοήσει κανείς ότι η «πολυπολιτισμικότητα», όπως και η «παγκοσμιοποίηση», τα «δικαιώματα», αλλά και η ίδια η «δημοκρατία», μπορούν να χρησιμοποιηθούν με ιδεολογικό τρόπο προκειμένου να νομιμοποιηθούν ποικίλες στρατηγικές εξουσίας. Όντως, η πολυπολιτισμικότητα χρησιμοποιήθηκε ως άλλοθι για στρατιωτικές επεμβάσεις στη Βοσνία, το Κόσοβο ((και ίσως αύριο στην ΠΓΔ της Μακεδονίας)), η έκβαση των οποίων κάθε άλλο παρά κατοχύρωσε τη συνύπαρξη διαφορετικών εθνοτήτων στις περιοχές αυτές». (Ν. Δεμερτζής)

Οι παρούσες συνθήκες που έχει θέσει σε εφαρμογή η κυριαρχία σε ευρωπαϊκή αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα δεν αφήνουν περιθώρια για μιαν ανάπτυξη κάποιου είδους κουλτούρας με τα χαρακτηριστικά που περιγράφηκαν προηγουμένως.

Υπάρχουν επιπρόσθετοι λόγοι για τους οποίους η πολυπολιτισμικότητα προκαλεί την έντονη αίσθηση μιας εξουσιαστικής φανφάρας, που επιχειρεί να κατασκευάσει πλαστές εικόνες και εξαπατημένες συνειδήσεις. Γιατί η πραγματικότητα βρίσκεται στο ότι το ελλαδικό κράτος ενήργησε με ισοπεδωτικό τρόπο απέναντι στις εγγενείς διαφορετικότητες και κουλτούρες που του στέκονταν εμπόδιο. Συνεπώς η πολυπολιτισμικότητα σημαίνει υποταγή.

Η παράταση της «σταθερότητας» ή, αν θέλετε, η μετατόπιση στο μέλλον των «κρίσιμων σημείων» που χαρακτηρίζουν τον κοινωνικό ανταγωνισμό στον ελλαδικό χώρο, με την αντιεξουσιαστική έννοιά του, γίνεται αυτή τη στιγμή επιτακτική για το κράτος. Αυτή η παράταση έχει δοθεί και επιδιώκεται να πάρει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά με εργαλείο την μετανάστευση. Έτσι μπαίνει σε εφαρμογή ο νόμος για την ιθαγένεια ο οποίος θα αποτελέσει την θεσμική επιβεβαίωση-εργαλείο τόσων και τόσων ελληνοποιήσεων που ήδη πραγματοποιούνται εδώ και δύο δεκαετίες.

Και όπως έχουμε ξαναπεί, αναταράξεις σε κοινωνικό - πολιτικό επίπεδο με εθνοφυλετικές και θρησκευτικές αποχρώσεις είναι δεδομένο πως θα συνεχίζουν για μεγάλο διάστημα να υφίστανται και αυτό είναι μια κατάσταση που ευνοεί το κράτος και την διαχείριση των υποθέσεών του σε μια περίοδο διαρκών αναπροσαρμογών.

Εννοείται πως η επιχείρηση ταύτισης της κουλτούρας με τον πολιτισμό δεν θα πρέπει να μας αγγίζει για τον απλούστατο λόγο πως αυτή η ταύτιση ανέκαθεν συγκάλυπτε και καθαγίαζε τις εκάστοτε εξουσιαστικές σκοπιμότητες. Ανέκαθεν οι εξουσιαστές χρησιμοποιούσαν την πολυπολιτισμικότητα για να εδραιώσουν ένα καθεστώς διευρυμένης κυριαρχίας. Άλλωστε, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε πως ο Αλέξανδρος ο Μακεδόνας έστησε την αυτοκρατορία του πάνω σε αυτό το ιδεολόγημα.[1]

Θα πρέπει να τονιστεί πως δείχνεται εύκολο το να μιλήσει κάποιος, να περιγράψει, ακόμα και να αναλύσει το ζήτημα με τις αφορμές ή και τις αιτίες που προκάλεσαν το κύμα μετανάστευσης των τελευταίων δεκαετιών. Όμως, πέρα από αυτό, χρειάζεται να υπάρχει αυτό που λέμε συνολική οπτική. Να ενταχθούν και να επιβεβαιωθούν ή να διαφοροποιηθούν όλα αυτά με βάση την ανίχνευση κατ' αρχήν και την διαπίστωση της, στη συνέχεια. Αυτή η συνήθως είτε με τα εργαλεία της όποιας Μαρξιστολενινιστικής επιστημονικούρας, είτε διέπονται από τα αρτηριοσκληρωτικά σύνδρομα του αναρχισμού και των όποιων συνθετικών υποκατάστατων της αναρχίας.

Ο ελλαδικός χώρος, πλέον, δεν χαρακτηρίζεται από μια πολυπολιτισμική ή πολύ-κουλτουραλιστική διάσταση. Ο προκείμενος πολιτισμός είναι ο επιβεβλημένος από την κυριαρχία, χαρακτηρίζεται νεοελληνικός και στηρίζεται στην αναδόμηση των εξουσιαστικών σχέσεων με την κατασκευή του ελλαδικού κράτους σ' αυτό το σημείο της Βαλκανικής από το 1830 και μετά.

Αν παρατηρήσουμε την πολιτική εμμονή των αριστερών στο ζήτημα του πολύ-πολιτισμού και των δικαιωμάτων των μεταναστών θα διαπιστώσουμε πως δεν κρύβει επ' ουδενί αγνές και ανθρωπιστικές προθέσεις. Οι νεοεισερχόμενοι σκλάβοι στον ελλαδικό χώρο αποτελούν γι' αυτούς το «υλικό» που θα τους δώσει την δυνατότητα ν' αποκτήσουν μεγαλύτερο βάρος στα πολιτικά πράγματα και τη διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων, στη οποία εντάσσεται η απάλυνση και απομάκρυνση για κάποιο διάστημα οι αντικρατικές εντάσεις και συγκρούσεις.

Βέβαια, μπορεί να ισχυριστεί κάποιος πως όλα αυτά δεν στέκονται σαν αναλύσεις, αφού μέσα σε μια μεγάλη άνοδο του μεταναστευτικού «ρεύματος» είχαμε την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008.

Δεν θα υπεισέλθουμε σε πολλά από τα χαρακτηριστικά που είχε η εξέγερση του 2008. Απλά θα πρέπει να επισημάνουμε πως η συμμετοχή των μεταναστών δεν είχε σαφώς τα κοινωνικά απελευθερωτικά χαρακτηριστικά, αλλά μια ιδιαιτερότητα που χαρακτηρίζεται από τη κατάσταση που βρίσκονται εδώ και περισσότερο από μία δεκαετία οι περισσότεροι από αυτούς. Αυτό δεν μειώνει τη σημασία της συμμετοχής τους αλλά δεν θα πρέπει να την εκλάβουμε σαν ενισχυτική μιας απελευθερωτικής διεργασίας. Το αντίθετο θα μπορούσε να ειπωθεί για πολλές περιπτώσεις.

Βεβαίως και είναι μια «διαισθητική» αντιμετώπιση για τις συνθήκες που πρόκειται να ακολουθήσουν, αυτό όμως δεν την ανακηρύσσει σε μοντέλο και πανάκεια για κάθε «νόσο και μαλακία». Και εννοείται πως θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν πως ουσιαστικά το κράτος μπόρεσε να αντεπεξέλθει χάρη στις δυνάμεις ανάσχεσης που διαθέτει η αριστερά, κομμουνιστική και μη, στον ελλαδικό χώρο. Ας μην φτάνουμε να αμφισβητούμε μια ολόκληρη εμπειρία από ένα γεγονός που στην ουσία την επιβεβαιώνει.

Χρειάζεται, επίσης, να επισημανθεί πως η συνύπαρξη των διαφορετικών ανθρώπινων ομάδων, η αδελφοσύνη, η

Όλα τα παραπάνω γράφτηκαν προκειμένου να αναδειχτεί η σημασία της στόχευσης της γενεσιουργού αιτίας των προβλημάτων των ανθρώπων και των διάφορων ομάδων, στην προοπτική της αναρχικής θεώρησης όλων αυτών των συνθηκών που κατασκευάζουν οι κυρίαρχοι. Η κατανόηση θα μπορέσει να αποτρέψει λογικές και καταστάσεις που επεξεργάζονται οι κυρίαρχοι, αλλά και αθέλητες συμπορεύσεις με τα σχέδιά τους, στην βάση μιας αυθύπαρκτης αναρχικής στάσης και δράσης.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Πλούταρχος, Βίοι Παράλληλοι, Κεφ. ΙΙΙ. Αλέξανδρος

2. «Θα ήταν αφέλεια να αγνοήσει κανείς ότι η «πολυπολιτισμικότητα», όπως και η «παγκοσμιοποίηση», τα «δικαιώματα», αλλά και η ίδια η «δημοκρατία», μπορούν να χρησιμοποιηθούν με ιδεολογικό τρόπο προκειμένου να νομιμοποιηθούν ποικίλες στρατηγικές εξουσίας. Όντως, η πολυπολιτισμικότητα χρησιμοποιήθηκε ως άλλοθι για στρατιωτικές επεμβάσεις στη Βοσνία, το Κόσοβο (και ίσως αύριο στην ΠΓΔ της Μακεδονίας), η έκβαση των οποίων κάθε άλλο παρά κατοχύρωσε τη συνύπαρξη διαφορετικών εθνοτήτων στις περιοχές αυτές». (Ν. Δεμερτζής)

ξέλεγκτη κατάσταση που θα έπρεπε να είχε προβλεφθεί με ευθύνη όλων μας και να αποφευχθεί με μια **ισχυρή περιφρούρηση**».

Για να δούμε ως εδώ μερικά πραγματάκια. Είναι προφανές ότι ο Χρ. Μέγας «δείχνει» κανονικότατα τον αναπληρωτή πρόεδρο της ΓΣΕΕ και μέλος του ΣΥΝ Γαβρίλη ως το πρόσωπο που «παρέσυρε» στην εξέδρα τον Παναγόπουλο. Ο υπότιτλος του **ρα και δεν ίσχυσε, προσωρινά, η συνθήκη Schengen στις εισόδους του Έβρου προκειμένου να εισέλθουν, τον Μάιο 2006, στην Ευρωπαϊκή Ένωση άτομα που αναζητούσε η Interpol**. Όπως δεν έγραψα ότι στην κεντρική επιτροπή του κόμματός σας κορυφαία στελέχη φώναζαν «στην ΓΣΕΕ είναι ξεπουλητάρια».

Όσο και να αναζητήσαμε ανταπάντηση σω στελεχών του, όπως ο συνδικαλιστής (κατά τύχη;;;) Στρατούλης.

Όσο για την περίπτωση Παναγόπουλου, οσονούπω συλλαμβάνονται τρεις αντιεξουσιαστές ως οι «δράστες» και οι Συριζαίοι καθαρίζουν στο άψε σβήσε από την «ρετσινιά». Η ΚΟΕ μάλιστα, έσπευσε αμέσως να πανηγυρίσει, απαιτώντας μάλιστα συγγνώμη από όσους την «έθιξαν», βγάζοντας μια

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ ΕΙΣ ΒΑΘΟΣ ΧΡΟΝΟΥ...

Ξέσπασε «ΜΕΓΑΣ» καυγάς μ' αφορμή την επίθεση στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ ανάμεσα σε ένα τσούρμο από εξουσιαστές: Πάγκαλοι, Συριζα Μυριζα και λοιποί κομματικοί, δημοσιογράφοι και πάει λέγοντας, αφού αρχικά η επίθεση χρεώθηκε σε συνιστώσα του Συριζα και συγκεκριμένα την ΚΟΕ.

Ας δούμε, όμως, συγκεκριμένα αποσπάσματα ενός δημοσιεύματος, που φαίνεται ότι εκνεύρισε τους καλούς μας αριστερούς εργατοπατέρες της Αυτόνομης Παρέμβασης (ΣΥΡΙΖΑ) με αποτέλεσμα να σπεύσουν να βάλουν τα «πράγματα στην θέση τους», αλλά μάλλον άνοιξαν το «κουτί της Πανδώρας». Ας πρόσεχαν.

Έγραψε στην Ελευθεροτυπία στις 6-3-2010 ο Χρήστος Μέγας για την «δολοφονική», όπως την χαρακτήρισε επίθεση στο πρόεδρο της ΓΣΕΕ: **«Η επίθεση από μικρή ομάδα ατόμων, που «δραστηριοποιούνται στις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ», σύμφωνα με συνδικαλιστικές πηγές**, εκδηλώθηκε λίγα λεπτά μετά την ανακοίνωση της νέας γενικής απεργίας για τις 11 Μαρτίου που κήρυξε η Εκτελεστική Επιτροπή της Συνομοσπονδίας [...] Η προκλητική, αν όχι προβοκατόρικη επίθεση κατά του κ. Παναγόπουλου, σημειώθηκε όταν **με παρότρυνση του αναπληρωτή προέδρου της ΓΣΕΕ και μέλους του ΣΥΝ Γ. Γαβρίλη**, λόγω της μαζικής συμμετοχής των απεργών ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ να μη μιλήσει από τις ντουντούκες που είχαν τα αυτοκίνητα των συνδικάτων έξω από την Βουλή στη Β. Σοφίας, αλλά από αναλόγιο-εξέδρα στο πλακόστρωτο απέναντι από τον Άγνωστο Στρατιώτη». Έχει κάποια προβλήματα σύνταξης ο «έμπειρος» δημοσιογράφος αλλά ας μην μείνουμε εκεί. Το πιάσαμε το νόημα.

Σημειωτέον ότι το άρθρο έχει έναν εξίσου ενδιαφέροντα υπότιτλο: **«Ο Γ. Παναγόπουλος περίμενε την επίθεση, αλλά παρα-**

χρεώθηκε σε συνιστώσα του Συριζα και συγκεκριμένα την ΚΟΕ.

Ας δούμε, όμως, συγκεκριμένα αποσπάσματα ενός δημοσιεύματος, που φαίνεται ότι εκνεύρισε τους καλούς μας αριστερούς εργατοπατέρες της Αυτόνομης Παρέμβασης (ΣΥΡΙΖΑ) με αποτέλεσμα να σπεύσουν να βάλουν τα «πράγματα στην θέση τους», αλλά μάλλον άνοιξαν το «κουτί της Πανδώρας». Ας πρόσεχαν.

Έγραψε στην Ελευθεροτυπία στις 6-3-2010 ο Χρήστος Μέγας για την «δολοφονική», όπως την χαρακτήρισε επίθεση στο πρόεδρο της ΓΣΕΕ: **«Η επίθεση από μικρή ομάδα ατόμων, που «δραστηριοποιούνται στις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ», σύμφωνα με συνδικαλιστικές πηγές**, εκδηλώθηκε λίγα λεπτά μετά την ανακοίνωση της νέας γενικής απεργίας για τις 11 Μαρτίου που κήρυξε η Εκτελεστική Επιτροπή της Συνομοσπονδίας [...] Η προκλητική, αν όχι προβοκατόρικη επίθεση κατά του κ. Παναγόπουλου, σημειώθηκε όταν **με παρότρυνση του αναπληρωτή προέδρου της ΓΣΕΕ και μέλους του ΣΥΝ Γ. Γαβρίλη**, λόγω της μαζικής συμμετοχής των απεργών ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ να μη μιλήσει από τις ντουντούκες που είχαν τα αυτοκίνητα των συνδικάτων έξω από την Βουλή στη Β. Σοφίας, αλλά από αναλόγιο-εξέδρα στο πλακόστρωτο απέναντι από τον Άγνωστο Στρατιώτη». Έχει κάποια προβλήματα σύνταξης ο «έμπειρος» δημοσιογράφος άλλα ας μην μείνουμε εκεί. Το πιάσαμε το νόημα.

Σημειωτέον ότι το άρθρο έχει έναν εξίσου ενδιαφέροντα υπότιτλο: **«Ο Γ. Παναγόπουλος περίμενε την επίθεση, αλλά παρασύρθηκε στην εξέδρα, όπου δέχθηκε επίθεση με μπουκάλια και καδρόνια»**. Σ' άλλο σημείο ο Χρ. Μέγας προσθέτει: «Η αλήθεια είναι ότι οι συγκεντρώσεις των συνδικάτων είναι χωρίς περιφρούρηση και το «επαναστατικό σπορ» ορισμένων ομάδων με σταλινική συνοχή και διαλυτική διάθεση, **οι οποίες δραστηριοποιούνται όχι απαραίτητα σε εξωκοινοβουλευτικά κόμματα**, δεν επιτρέπουν να αρθρωθεί διαφορετικός λόγος. Κοντολογίς, τα κορυφαία συνδικαλιστικά στελέχη των συνδικάτων δρουν υπό το κράτος

δρο της ΓΣΕΕ και μέλος του ΣΥΝ Γαβρίλη ως το πρόσωπο που «παρέσυρε» στην εξέδρα τον Παναγόπουλο. Ο υπότιτλος του

φαία στελέχη φώναζαν «στην ΓΣΕΕ είναι ξεπουλητάρια».

Όσο και να αναζητήσαμε ανταπάντηση

νιά». Η ΚΟΕ μάλιστα, έσπευσε αμέσως να πανηγυρίσει, απαιτώντας μάλιστα συγνώμη από όσους την «έθιξαν», βγάζοντας μια

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ ΕΙΣ ΒΑΘΟΣ ΧΡΟΝΟΥ...

άρθρου που παραθέσαμε και είναι μάλιστα τοποθετημένος πάνω από τον κυρίως τίτλο δεν αφήνει καμία αμφιβολία σε συνδυασμό με την σχετική αναφορά που στην συνέχεια παρατίθεται. Τι απαντάει επ' αυτού ο Χρ.

δεν βρήκαμε ούτε λέξη, παρ' ότι η κατηγορία δεν είναι και μικρή (ακόμα και αν «αμάρτησαν» για «καλό σκοπό», π.χ. για την είσοδο πολιτικού πρόσφυγα). Ο δημοσιογράφος της Ελευθεροτυπίας κατηγορεί ευ-

πρώτη «ετυμηγορία» για την «επιτυχία» των διωκτικών αρχών, αλλά και την «αξιοπιστία» τους!

Τώρα, γιατί έσπευσαν οι διωκτικές αρχές να καθαρίσουν την ΚΟΕ και τον Συριζα, δεν

ση του αναπληρωτή προέδρου της ΓΣΕΕ και μέλους του ΣΥΝ Γ. Γαβρίλη, λόγω της μαζικής συμμετοχής των απεργών ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ να μη μιλήσει από τις ντουντούκες που είχαν τα αυτοκίνητα των συνδικάτων έξω από την Βουλή στη Β. Σοφίας, αλλά από αναλόγιο-εξέδρα στο πλακόστρωτο απέναντι από τον Άγνωστο Στρατιώτη». Έχει κάποια προβλήματα σύνταξης ο «έμπειρος» δημοσιογράφος άλλα ας μην μείνουμε εκεί. Το πιάσαμε το νόημα.

Σημειωτέον ότι το άρθρο έχει έναν εξίσου ενδιαφέροντα υπότιτλο: **«Ο Γ. Παναγόπουλος περίμενε την επίθεση, αλλά παρασύρθηκε στην εξέδρα, όπου δέχθηκε επίθεση με μπουκάλια και καδρόνια»**. Σ' άλλο σημείο ο Χρ. Μέγας προσθέτει: «Η αλήθεια είναι ότι οι συγκεντρώσεις των συνδικάτων είναι χωρίς περιφρούρηση και το «επαναστατικό σπορ» ορισμένων ομάδων με σταλινική συνοχή και διαλυτική διάθεση, **οι οποίες δραστηριοποιούνται όχι απαραίτητα σε εξωκοινοβουλευτικά κόμματα**, δεν επιτρέπουν να αρθρωθεί διαφορετικός λόγος. Κοντολογίς, τα κορυφαία συνδικαλιστικά στελέχη των συνδικάτων δρουν υπό το κράτος της τρομοκρατίας των ούλτρα διεκδικητικών, οι οποίοι τους καλούν καθημερινά να αποδείξουν ότι δεν είναι «πουλημένοι». **Φρασεολογία που διατηρούν με κλιμακούμενη μάλιστα ένταση και κομματικοί σχηματισμοί»**.

Την Δευτέρα 8 Μαρτίου δημοσιεύεται στην Ελευθεροτυπία μέρος της απάντησης της Αυτόνομης Παρέμβασης, που σπεύδει να «ξεκαθαρίσει» ότι «η αντίθεσή» της «εκφράζεται αποκλειστικά και μόνο με πολιτικούς και συνδικαλιστικούς όρους», ενώ στην συνέχεια στρέφεται κατά του συγκεκριμένου δημοσιογράφου Χρ. Μέγα, τον οποίο χρεώνει «απαράδεκτους υπαινιγμούς και συκοφαντικά συμπερασματικά σχόλια», χαρακτηρίζοντας την «παγίδευση» του Παναγόπουλου «αισχρό ψέμα». Τέλος δεν παραλείπει να βρει τους «ένοχους» και να προτείνει το «φάρμακο» για το μέλλον: «Η αλήθεια είναι ότι η ένταση των γεγονότων, **οι αποδοκιμασίες από μια ομάδα συγκεντρωμένων και σε συνδυασμό με την διασπορά ομάδων αντιεξουσιαστών** στο χώρο της συγκέντρωσης δημιούργησαν μια ανε-

άρθρου που παραθέσαμε και είναι μάλιστα τοποθετημένος πάνω από τον κυρίως τίτλο δεν αφήνει καμία αμφιβολία σε συνδυασμό με την σχετική αναφορά που στην συνέχεια παρατίθεται. Τι απαντάει επ' αυτού ο Χρ. Μέγας; «Προτείνατε να γίνει ομιλία μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη. Και ο κ. Παναγόπουλος το αποδέχτηκε. **Είναι ενήλικας και δεν τον παρέσυρε κανείς εκεί. Δεν λέμε κάτι διαφορετικό»**.

Φυσικά και ο Χρ. Μέγας είχε γράψει κάτι διαφορετικό, αλλά από ότι φάνηκε δεν είχε καμία όρεξη να μείνει για πολύ με την «πλάτη στον τοίχο». Και εδώ αρχίζει το ενδιαφέρον. Κατ' αρχήν ονομάζει τις συνδικαλιστικές πηγές που χρέωσαν την επίθεση σε «μικρή ομάδα ατόμων που δραστηριοποιούνται στο ΣΥΡΙΖΑ». Γράφει ο Μέγας: «Σύμφωνα με τους Φ. Ταυρή (ΔΑΚΕ) και Στάθη Σαλουφάκο (πρόεδρος ΕΚΑ), οι επιτιθέμενοι έφεραν σημαίες της ΚΟΕ (συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ).»

Και εδώ αρχίζει το καλό, αφού ο Μέγας αποφασίζει να περάσει στην αντεπίθεση και να πάρει την «παρτίδα». Γράφει, λοιπόν, χαρακτηριστικά: «Ως προς τους στόχους που θέλω να υπηρετήσω, να αποκαλύψω επιτέλους ότι είχα ...σκοπιμότητα που **δεν έγραψα ποια συγκεκριμένα στελέχη της παράταξής σας ήρθαν σε επαφή με τον κ. Πολύδω-**

ρα δεν βρήκαμε ούτε λέξη, παρ' ότι η κατηγορία δεν είναι και μικρή (ακόμα και αν «αμάρτησαν» για «καλό σκοπό», π.χ. για την είσοδο πολιτικού πρόσφυγα). Ο δημοσιογράφος της Ελευθεροτυπίας κατηγορεί ευθέως συνδικαλιστικά στελέχη του ΣΥΝ για συνεργασία με τις διωκτικές αρχές, ώστε να ευοδωθεί αίτημα τους εξωθεσμικά. Και όπως είναι γνωστό, οι συνεργασίες έχουν όφελος και για τα δυο μέρη.

Έχουμε και λέμε. Τον ίδιο ακριβώς μήνα, τον Μάιο του 2006, που, όπως, όλοι θυμούνται έλαβαν χώρα στην Αθήνα εκδηλώσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ, μεγαλοστελέχη του ΣΥΝ συναντιούνται με τον υπουργό δημόσιας τάξης Β. Πολύδωρα και συνεργάζονται καλή τη πίστει για να λυθούν διάφορα ζητήματα. Η χάρη που τους έκανε ο Πολύδωρας δεν είναι φυσικά μικρή, αφού σύμφωνα με τον Μέγα παρακάμφθηκε προσωρινά, όχι απλά απαγόρευση εισόδου, αλλά κοτζάμ ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Θα υπενθυμίσουμε ακόμη τις εκτεταμένες συγκρούσεις που ξέσπουν κατά την διάρκεια της διαδήλωσης από την Λεωφόρο Αλεξάνδρας μέχρι το Σύνταγμα και το Μοναστηράκι τις δεκάδες συλλήψεις, αλλά και προφυλακίσεις αναρχικών και νεολαίων. Καταστολή που στήριξε δεόντως ο ΣΥΝ μέ-

πρώτη «ετυμηγορία» για την «επιτυχία» των διωκτικών αρχών, αλλά και την «αξιοπιστία» τους!

Τώρα, γιατί έσπευσαν οι διωκτικές αρχές να καθαρίσουν την ΚΟΕ και τον Συριζα, δεν είναι δύσκολο να το καταλάβει κανείς. Αυτές οι «δουλειές» έχουν δύο σκέλη. Το πρώτο είναι το λεγόμενο πολιτικό. Η συναίνεση κερδίζεται με τέτοιες κινήσεις «καλής θέλησης», οι τόνοι πέφτουν εκεί που πρέπει, την στιγμή που πρέπει και όλοι είναι ευχαριστημένοι.

Το δεύτερο έχει να κάνει με το προχώρημα των κατασταλτικών μεθοδεύσεων. Ή μήπως οι «αξιόπιστες» διωκτικές αρχές κατά την ΚΟΕ, δεν έπρεπε να ανταμειφθούν μη πιεζόμενες σε τυχόν γενικότερες επικείμενες κατασταλτικές κινήσεις;

Και για να μην αφήσουμε κανένα παραπονεμένο εκείνη η «πολιτική λύση για τους πολιτικούς κρατούμενους» τι σόι διαπραγμάτευση (κατά παραδοχή των εμπνευστών της καμπάνιας σε ανοιχτές εκδηλώσεις) αφορά; Τι περιέχει το «πακέτο»; Πότε με το «καλό» θα δούμε τα «αποτελέσματα» ή μήπως είναι ήδη μπροστά μας και δεν το έχουμε καταλάβει;

Συσπείρωση Αναρχικών

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ

Ο αγώνας όσων παλεύουν ενάντια σε κάθε μορφής εξουσία, που αγωνιούν για κάθε «στιγμή» που δεν πρέπει να «πάει χαμένη» και διατηρούν με πείσμα την πεποίθηση ότι δεν είμαστε αδύναμοι να στεριώσουμε έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο, απέχει από κάθε είδους μυθολογία όσο η γη από το φεγγάρι.

Ο αγώνας αυτός είχε, έχει και θα έχει αμέτρητους νεκρούς, αιχμάλωτους, αλλά και ανθρώπους άλλη το ζητούμενο είναι η λήθη, όσο και αν ευαγγελίζονται το αντίθετο οι υπέρμαχοι της μιας ή της άλλης κατηγορίας. Για «θυσιασμένους» μιλούν «εκστασιασμένοι» οι μεν, τα όρια της «απώλειας» προσδιορίζουν και οι δε με πολιτική ευλάβεια. Εξ ίσου ελάχιστη σημασία έχει αν η σύγκλιση επιτυγχάνεται λόγω φανατισμού ή ψευδαισθήσεων, άγνοιας ή σκοπιμότητας, για λόγους πολιτικής επιβίωσης και προβολής ή εν μέσω ασκήσεων δογματισμού. Φωνασκούν οι εν λόγω «αντιθέμενοι» για να πείσουν ότι έχουν «ανοιχτούς λογαριασμούς» μεταξύ τους, αλλά η απάτη δύσκολα μπορεί να κρυφθεί.

Αλλά ας είναι. Το «έργο» είναι μεν θλιβερό και χιλιοπαιγμένο, αλλά η πεπατημένη αποπνέει πάντα «σιγουριά». Πάντα; Ή μήπως όχι;

Τα παρακάτω λόγια, αλλά και όσα προηγήθηκαν, δεν α-

Ήταν ένας από τους χιλιάδες νέους που δεν εντάχθηκαν εκείνη την περίοδο σε καμία κομματική νεολαία, που συμμετείχαν στις μαθητικές καταλήψεις, διαδηλώσεις και συγκρούσεις πριν και μετά την δολοφονία του καθηγητή Ν. Τεμπονέρα στην Πάτρα, οι οποίοι εμπνεύσθηκαν από τα εξεγερτικά γεγονότα του Γενάρη του 1991, αλλά και από αναρχικές απόψεις και πρακτικές, που τις οικειοποιήθηκαν με μια ζωντάνια που είναι φτωχές οι λέξεις να αποτυπώσουν. Η Αναρχική Ομάδα Μαύρο Αγκάθι, μέχρι την διάλυση της, συμμετείχε στην Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση.

Κατά την κατάληψη του Πολυτεχνείου το 1995, που έγινε ανήμερα της επετείου για την εξέγερση του 1973, ο Λάμπρος Φουντας βρέθηκε ανάμεσα στους 504 που συνελήφθηκαν από τις κατασταλτικές κρατικές δυνάμεις, που εισέβαλαν το πρωινό της 18ης Νοεμβρίου 1995 στο χώρο του Πολυτεχνείου της Αθήνας. Ήταν, λοιπόν, ανάμεσα σε τόσους και τόσους νέους αυτής της «γενιάς» που βιάστηκαν οι πολιτικώς «ορθοί» να χαρακτηρίσουν «χαμένη». Ανάμεσα σε όλους εκείνους τους συντρόφους που διάλεξαν μεριά και «ταξίδεψαν» την δεκαετία του '90 από πορεία σε πορεία, από οδόφραγμα σε οδόφραγμα, στεκόμενοι αλληλέγγυοι με πάθος σε κάθε κοινωνικό κομμάτι που επέλεγε να αντιπαρατεθεί με την εξουσία, με τα λάθη τους και τα σωστά τους, την διαφορετικότητά τους αλλά και το πείσμα τους, διαψεύδοντας την κάθε εξουσία, που τους ήθελε «περαστικούς» από τους κοινωνικούς αγώνες. Όχι ότι δεν υπήρξαν και τέτοιοι. Το αντίθετο μάλιστα. Με τον Λάμπρο, από τότε, βρεθήκαμε τόσες και τόσες φορές πλάι-πλάι σε πορείες, συγκρούσεις και οδοφράγματα.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ακράδαντα ότι εκείνο που αφήνουν πίσω τους οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι είναι ΤΑ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΙ ΟΧΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΑ στην απελευθερωτική διεργασία από τα δεσμά της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Αυτά αποτελούν παρακαταθήκη που ξεπερνά τις όποιες ανάγκες, αποφάσεις ή επιλογές.

Επειδή, τα μέσα δεν αποτελούν αυτοσκοπό, δεν διαχωρίζουν όσους αγωνίζονται, αλλά απελευθερώνουν δυνατότητες, δεν καθαγιάζουν όσους επιλέγουν την μια ή την άλλη μορφή, ούτε τους εξυψώνουν γεμίζοντάς τους με οποιουδήποτε είδους παράσημα. Δεν

Ο αγώνας όσων παλεύουν ενάντια σε κάθε μορφής εξουσία, που αγωνιούν για κάθε «στιγμή» που δεν πρέπει να «πάει χαμένη» και διατηρούν με πείσμα την πεποίθηση ότι δεν είμαστε αδύναμοι να στεριώσουμε έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο, απέχει από κάθε είδους μυθολογία όσο η γη από το φεγγάρι.

Ο αγώνας αυτός είχε, έχει και θα έχει αμέτρητους νεκρούς, αιχμάλωτους, αλλά και ανθρώπους

που παραιτούνται επειδή χάνουν τις ελπίδες τους ή συμβιβάζονται επειδή η εξουσία βρήκε την «μικρή» ή την «μεγάλη» τιμή για να τους αγοράσει.

Όποιοι, λοιπόν, ψάχνουν για αγιογραφίες, για μάρ-

άλλη το ζητούμενο είναι η λήθη, όσο και αν ευαγγελίζονται το αντίθετο οι υπέρμαχοι της μιας ή της άλλης κατηγορίας. Για «θυσιασμένους» μιλούν «εκστασιασμένοι» οι μεν, τα όρια της «απώλειας» προσδιορίζουν και οι δε με πολιτική ευλάβεια. Εξ ίσου ελάχιστη σημασία έχει αν η σύγκλιση επιτυγχάνεται λόγω φανατισμού ή ψευδαισθήσεων, άγνοιας ή σκοπιμότητας, για λόγους πολιτικής επιβίωσης και προβολής ή εν μέσω ασκήσεων δογματισμού. Φωνασκούν οι εν λόγω «αντιτιθέμενοι» για να πείσουν ότι έχουν «ανοιχτούς λογαριασμούς» μεταξύ τους, αλλά η απάτη δύσκολα μπορεί να κρυφθεί.

Αλλά ας είναι. Το «έργο» είναι μεν θλιβερό και χιλιοπαιγμένο, αλλά η πεπατημένη αποπνέει πάντα «σιγουριά». Πάντα; Ή μήπως όχι;

Τα παρακάτω λόγια, αλλά και όσα προηγήθηκαν, δεν αποτελούν προϊόν κάποιας υποχρέωσης ούτε καθήκοντος. Ούτε μέρος κάποιας επαναστατικής νεκρολογίας. Βρίσκονται μακριά και εχθρικά σε κάθε είδους προσπάθεια μυθοποίησης, οικειοποίησης, εμπλοκής ή απεμπλοκής, ενάντια στη λάσπη και την απαξίωση, που προσπαθεί ήδη να διοχετεύσει η εξουσία μετά την δημοσιοποίηση της ταυτότητας και της φωτογραφίας ενός νεκρού «τρομοκράτη» ύστερα από συμπλοκή με μπάτσους στην Δάφνη.

Ο Λάμπρος

έγινε ανήμερα της επετείου για την εξέγερση του 1973, ο Λάμπρος Φούντας βρέθηκε ανάμεσα στους 504 που συνελήφθηκαν από τις κατασταλτικές κρατικές δυνάμεις, που εισέβαλαν το πρωινό της 18ης Νοεμβρίου 1995 στο χώρο του Πολυτεχνείου της Αθήνας. Ήταν, λοιπόν, ανάμεσα σε τόσους και τόσους νέους αυτής της «γενιάς» που βιάστηκαν οι πολιτικώς «ορθοί» να χαρακτηρίσουν «χαμένη». Ανάμεσα σε όλους εκείνους τους συντρόφους που διάλεξαν μεριά και «ταξίδεψαν» την δεκαετία του '90 από πορεία σε πορεία, από οδόφραγμα σε οδόφραγμα, στεκόμενοι αλληλέγγυοι με πάθος σε κάθε κοινωνικό κομμάτι που επέλεγε να αντιπαρατεθεί με την εξουσία, με τα λάθη τους και τα σωστά τους, την διαφορετικότητά τους αλλά και το πείσμα τους, διαψεύδοντας την κάθε εξουσία, που τους ήθελε «περαστικούς» από τους κοινωνικούς αγώνες. Όχι ότι δεν υπήρξαν και τέτοιοι. Το αντίθετο μάλιστα. Με τον Λάμπρο, από τότε, βρεθήκαμε τόσες και τόσες φορές πλάι-πλάι σε πορείες, συγκρούσεις και οδοφράγματα.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ακράδαντα ότι εκείνο που αφήνουν πίσω τους οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι είναι ΤΑ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΙ ΟΧΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΑ στην απελευθερωτική διεργασία από τα δεσμά της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Αυτά αποτελούν παρακαταθήκη που ξεπερνά τις όποιες ανάγκες, αποφάσεις ή επιλογές.

Επειδή, τα μέσα δεν αποτελούν αυτοσκοπό, δεν διαχωρίζουν όσους αγωνίζονται, αλλά απελευθερώνουν δυνατότητες, δεν καθαγιάζουν όσους επιλέγουν την μια ή την άλλη μορφή, ούτε τους εξυψώνουν γεμίζοντας τους με οποιουδήποτε είδους παράσημα. Δεν υπάρχουν, γενικά και αόριστα, άδικα χαμένοι σύντροφοι. Ούτε το κύριο, σ' αυτές τις περιπτώσεις, είναι η αναζήτηση επιχειρησιακών λαθών.

Άλλο τόσο, όμως, δεν μας κάνει και η λογική ότι οι εξηγήσεις είναι προνόμιο των ιερατείων, των μυημένων ή κάποιων περισπούδαστων εσωτερικών υποθέσεων ή ότι απέναντι σ' όσους κάθε φορά ασχολούνται με υποθέσεις και πλέκουν σενάρια, η απάντηση μπορεί να αρχίζει και να τελειώνει με το απόφθεγμα: οι «απώλειες» είναι «αναγκαίο κακό». Οι τοποθετήσεις πρέπει να είναι ντόμπρες και σταράτες.

Κλείνουμε, αποχαιρετώντας τον Λάμπρο με μία ινδιάνικη ευχή (και βεβαιότητα):

«Την επόμενη φορά (που θα βρεθούμε) θα είναι καλύτερα!»

11/3/2010

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Στις επόμενες σελίδες θα δειτε ένθετο το

που παραιτούνται επειδή χάνουν τις ελπίδες τους ή συμβιβάζονται επειδή η εξουσία βρήκε την «μικρή» ή την «μεγάλη» τιμή για να τους αγοράσει.

Όποιοι, λοιπόν, ψάχνουν για αγιογραφίες, για μάρ-

τυρες ή για σωτήρες, για ήρωες και «ιερά τέρατα», δεν διαφέρουν τελικά σε τίποτα από εκείνους, που δεν χάνουν ευκαιρία να δείχνουν με το δάκτυλο τούς «τυχοδιώκτες», «τα απολωλότα πρόβατα», τους «ύποπτα παρεκκλίνοντες», τους πολιτικά «χαμένους από χέρι». Αναλώσιμα τα «υπερβατικά όντα» που εικονίζουν οι μεν, αναλώσιμοι και οι «ακραίοι» από τους οποίους διαχωρίζονται οι δε. Και στην μια περίπτωση και στην

είναι μεν θλιβερό και χιλιοπαιγμένο, αλλά η πεπατημένη αποπνέει πάντα «σιγουριά». Πάντα; Ή μήπως όχι;

Τα παρακάτω λόγια, αλλά και όσα προηγήθηκαν, δεν αποτελούν προϊόν κάποιας υποχρέωσης ούτε καθήκοντος. Ούτε μέρος κάποιας επαναστατικής νεκρολογίας. Βρίσκονται μακριά και εχθρικά σε κάθε είδους προσπάθεια μυθοποίησης, οικειοποίησης, εμπλοκής ή απεμπλοκής, ενάντια στη λάσπη και την απαξίωση, που προσπαθεί ήδη να διοχετεύσει η εξουσία μετά την δημοσιοποίηση της ταυτότητας και της φωτογραφίας ενός νεκρού «τρομοκράτη» ύστερα από συμπλοκή με μπάτσους στην Δάφνη.

Ο Λάμπρος Φούντας, που έπεσε νεκρός κατά την ανταλλαγή πυροβολισμών με πλήρωμα περιπολικού στην περιοχή της Δάφνης είναι γνωστός για την αναρχική του δράση. Συμμετείχε από μαθητής λυκείου σε κοινωνικές πρακτικές και λίγο αργότερα στην Αναρχική Ομάδα ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ, που εξέδιδε το έντυπο ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ. Είχε δράση και συμμετοχή σε πορείες, συγκεντρώσεις, κοινωνικές συγκρούσεις, διαδηλώσεις, αφισοκολλήσεις, συζητήσεις και εκδηλώσεις.

γκρούσεις και οδοφράγματα.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ακράδαντα ότι εκείνο που αφήνουν πίσω τους οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι είναι ΤΑ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΙ ΟΧΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΑ στην απελευθερωτική διεργασία από τα δεσμά της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Αυτά αποτελούν παρακαταθήκη που ξεπερνά τις όποιες ανάγκες, αποφάσεις ή επιλογές.

Επειδή, τα μέσα δεν αποτελούν αυτοσκοπό, δεν διαχωρίζουν όσους αγωνίζονται, αλλά απελευθερώνουν δυνατότητες, δεν καθαγιάζουν όσους επιλέγουν την μια ή την άλλη μορφή, ούτε τους εξυψώνουν γεμίζοντας τους με οποιουδήποτε είδους παράσημα. Δεν υπάρχουν, γενικά και αόριστα, άδικα χαμένοι σύντροφοι. Ούτε το κύριο, σ' αυτές τις περιπτώσεις, είναι η αναζήτηση επιχειρησιακών λαθών.

Άλλο τόσο, όμως, δεν μας κάνει και η λογική ότι οι εξηγήσεις είναι προνόμιο των ιερατείων, των μυημένων ή κάποιων περισπούδαστων εσωτερικών υποθέσεων ή ότι απέναντι σ' όσους κάθε φορά ασχολούνται με υποθέσεις και πλέκουν σενάρια, η απάντηση μπορεί να αρχίζει και να τελειώνει με το απόφθεγμα: οι «απώλειες» είναι «αναγκαίο κακό». Οι τοποθετήσεις πρέπει να είναι ντόμπρες και σταράτες.

Κλείνουμε, αποχαιρετώντας τον Λάμπρο με μία ινδιάνικη ευχή (και βεβαιότητα):

«Την επόμενη φορά (που θα βρεθούμε) θα είναι καλύτερα!»

11/3/2010

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Στις επόμενες σελίδες θα δειτε ένθετο το πρώτο τεύχος του έντυπου ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ που πρωτοκυκλοφόρησε το 1994.
Οι πραγματικές διαστάσεις του εντύπου είναι 29Χ43 με ελαφρό «ξάκρισμα».
Το ένθετο είναι σε σμίκρυνση περίπου στο 30% και νομίζουμε πως είναι αρκετά ευανάγνωστ. Διπλώνετε το μεσαίο φύλλο με βάση τις αριθμήσεις σελίδων και κόβετε με ένα μαχαιράκι το άνω μέρος.

Η ΒΙΑ ΤΡΟΜΑΖΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ

Ο άνθρωπος από τη φύση του είναι βίαιος. Ως ζώο και αφού τα ζώα [illegible]ζονται στα ένστικτά τους που είναι ως επί το πλείστο βίαια, έχει [illegible] του τη βία. Είναι καταρχήν μία έκφραση της ζωικότητας του, είναι μία βία που απορρέει από τον αγώνα του για επιβίωση. Είναι λοιπόν ένα εκ γεννετής στοιχείο του ανθρώπου, που κανείς δεν μπορεί ν' απορρίψει, ούτε να απαρνηθεί. Αν το κάνει κάποιος δεν μπορεί να θεωρηθεί αρτιμελής, αφού απορρίπτει ένα θεμελιακό στοιχείο συνυφασμένο με την ανθρώπινη ύπαρξη. Αυτό που διαφοροποιεί όμως τον άνθρωπο από τα ζώα είναι η σκέψη, η λογική που τον ωθεί να χρησιμοποιεί πολυποίκιλα, συγκεκριμένα και πέρα από το πλαίσιο των ενστίκτων τη βία που κρύβει μέσα του. Είναι φυσική λοιπόν απόρροια από τα παραπάνω, σαν αναρχικοί να χρησιμοποιούμε τη βία γιατί απλά και μόνο είμαστε άνθρωποι. Υπάρχει όμως ένας διαχωρισμός στη βία: υπάρχει η βία της δημιουργίας και η βία καθαρά της καταστροφής κάθε στοιχείου της ανθρώπινης ζωής. Σαν αναρχικοί θεωρούμε ως δημιουργική τη βία που εμπνέει και που εκπορεύεται μέσα από τον κοινωνικό αγώνα, ενώ ως βία καταστροφική αυτή που ασκείται από το κράτος, την εξουσία, από τους νόμους και γενικά από κάθε δομή και μέσο κυριαρχίας και ιεραρχίας. Η βίαια έκφραση των αναρχικών αλλά και κάθε κομματιού της κοινωνίας που υιοθετεί τις αναρχικές πρακτικές, δεν εξυπηρετεί αυτοσκοπούς, βίτσια αυτοικανοποίησης ή επιδείξεις σκληροτραχηλότητας και "μαγκιάς" αλλά είναι ένα αναγκαίο μέσο για την πραγμάτωση ενός καθαρά ανθρώπινου και κοινωνικού σκοπού: της καταστροφής του κράτους και κάθε μορφής εξουσίας.

Η χρήση της βίας από την πλευρά της κοινωνίας είναι αναγκαία, γιατί το ίδιο το κράτος είναι από τη δομή του βίαιο. Για την επικράτηση της κυριαρχίας του, εδώ και αιώνες, χρησιμοποιεί συνεχώς και πολυποίκιλα τη βία. Οι φυλακές, οι νόμοι, ο στρατός, είναι μερικές από τις εκφράσεις βίας του κράτους. Αλλωστε η εξουσία είναι βίαια, αφού είναι εγκλωβισμένη στη σφαίρα της κτηνωδίας, γιατί η εξουσίαση ενός ανθρώπου μόνο από κτήνη που δεν σέβονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια μπορεί να πραγματοποιηθεί. Σε αυτή την περίπτωση οι αντιανθρώπινες συνθήκες που καλλιεργούνται φανερώνουν την αντιδημιουργικότητα, καθώς και τη βαρβαρότητα του κράτους έναντι της κοινωνίας.

Στη φύση όμως ισχύει ότι όπου υπάρχει δράση υπάρχει και αντίδραση. Είναι ένα αξίωμα, ένα γεγονός που δεν χωρά καμία αμφισβήτηση. Η βίαια απάντηση στη βίαια ύπαρξη του άχρηστου για την κοινωνία κράτους, είναι μία υγιής αντίδραση, μία καθαρά φυσιολογική για την κοινωνία πράξη. Η προσπάθεια ορισμένων να απομονώσουν τη βία, μία ανθρώπινη και φυσική έκφραση, δύο πράγματα μπορεί να φανερώσει: είτε ότι αυτοί είναι παχύδερμα, με την έννοια ότι έχουν χάσει την ικανότητα να αισθάνονται τη βία με την οποία καθημερινά το κράτος επιβάλλεται, έχοντας ξεχάσει τι σημαίνει ανθρώπινη αξιοπρέπεια, είτε ότι είναι κρατιστές,αφού μόνο άνθρωποι της κυριαρχίας θα ήθελαν την κοινωνία να ονειροπολεί σε ένα κλίμα εφησυχασμού και ειρηνικής συνύπαρξης. Η βία του κράτους και της εξουσίας προσδιορίζεται σήμερα από δύο κυρίως μορφές: μία άμεση, που εκφράζεται με τους μπάτσους το στρατό και γενικότερα τις δυνάμεις καταστολής, που αναφέρεται στο σωματικό τομέα και είναι ορατή, χειροπιαστή στον καθένα, και μία έμμεση, που ασκείται στη εσώψυχη σφαίρα του ανθρώπου και η οποία είναι λανθάνουσα για την κοινωνία τις περισσότερες φορές. Εδώ βασικά στηρίζει την κυριαρχία του το κράτος, γιατί η εκμετάλλευση και η καταπίεση σε αυτήν την περίπτωση λειτουργούν υπόγεια και κρυφά, χωρίς να μπορεί ο άνθρωπος βραχυπρόθεσμα να το καταλάβει. Η προπαγάνδα και ο έπαινος υπέρ του κράτους από τα ΜΜΕ, η εκπαίδευση που διαιωνίζει την κυριαρχία και την ψευδαίσθηση της αναγκαιότητας της εξουσίας, οι νόμοι που δημιουργούν το φόβο και οδηγούν στην υποταγή, αποτελούν βιασμό της κοινωνίας, αποτελούν εκφράσεις της καταστολής του κράτους,και όπου καταστολή σημαίνει αυτόματα και τη χρήση βίας.

Αυτή η "έμμεση" βία είναι σημαντική για το κράτος, γιατί μπορεί και υποτάσσει την κοινωνία χωρίς να φανερώνει τη βαρβαρότητα και την κτηνωδία του. Το κράτος πληγωμένο σημαντικά από τις συγκρούσεις του παρελθόντος (Γενάρης '91, ΕΑΣ...) προσπαθεί να επιβάλλει την κυριαρχία του με τρόπο τέτοιο ώστε να αποφύγει εκ των προτέρων κοινωνικές αναταραχές. Τα μέσα (ΜΜΕ, εκπαίδευση κλπ.) σε αυτή την κατεύθυνση διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σήμερα για τη θεμελίωση των δομών της κυριαρχίας. Βλέπουμε σήμερα το ΠΑΣΟΚ να προσπαθεί να προβάλλει ένα ανθρωπιστικό πρόσωπο, επιδιώκοντας να παραπλανήσει και να ανακουφίσει ακουστικά και οπτικά τον άνθρωπο από τη μιζέρια που του έχει επιβάλλει η εξουσία. Οσο όμως και να προσπαθούν, δεν πρόκειται ποτέ να ανεχτούμε τις εξουσιαστικές πρακτικές. Για εμάς τους αναρχικούς η βίαια αντιπαράθεση με το κράτος θα είναι συνεχής και αδιάλλακτη όσο και αν προσπαθεί η εξουσία να επιβληθεί στην κοινωνία. Αλλωστε από τις αλυσίδες δεν απελευθερώνεσαι με το να τις γλύφεις ειρηνικά περιμένοντας να λιώσουν, γιατί δεν πρόκειται να λιώσουν ποτέ. Τις σπας, και έχοντας το πάθημα μάθημα τις φοράς θηλιά σφιχτή στους δεσμοφύλακες και δήμιούς σου.

Η βία των αναρχικών και όσων κομματιών συμμετέχουν στον κοινωνικό αγώνα, είναι η μόνη δημιουργική έκφραση βίας. Από τη μια γκρεμίζει κάθε στοιχείο απανθρωπιάς και εξευτελισμού του ανθρώπου, δηλαδή γκρεμίζει το κράτος και καταλύει κάθε ίχνος κυριαρχίας, και από την άλλη θέτει τη βάση για μια ζωή δίχως νόμους και εξουσία, χτίζει τα θεμέλια της πανανθρώπινης αναρχικής κοινωνίας. Είναι η δημιουργική μορφή βίας, γιατί ως αναρχικοί δεν αγωνιζόμαστε για την επιβίωσή μας -ένδειξη ζωικότητας και στασιμότητας- αλλά για την πραγμάτωση του ιδανικού μας σκοπού. Εχουμε ξεπεράσει τα ένστικτα και ως ανθρώπινες οντότητες αγωνιζόμαστε μαζί με την κοινωνία με αξιοπρέπεια και δυναμικότητα για την αναντικατάστατη αξία της ανατροπής του κράτους. Οι τρόποι και τα μέσα έκφρασης αυτής της βίας είναι πολύμορφοι, αφού ο κοινωνικός αγώνας δεν μπορεί να αποκλείσει καμμία μορφή πάλης. Ετσι και ο λόγος, ως μια από τις πρακτικές του κοινωνικού αγώνα, θα πρέπει να εκφράζει τη διάχυτη κοινωνική βία που αντιτίθεται στις δομές κυριαρχίας.

Ο βίαιος κοινωνικός αγώνας καθημερινά ροκανίζει τα θεμέλια του κράτους, ενώ αυτό δίνει καθημερινά τον αγώνα της επιβίωσης. Ας αρχίσουν να τρέμουν όσοι πρέπει να πληρώσουν για τα εγκλήματά τους.

ΕΜΠΡΟΣ ΜΕ ΒΙΑ ΝΑ ΣΒΗΣΕΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

★★★

ΑΟΥΤΣ!!

Νέο έντυπο λοιπόν στον αναρχικό χώρο * Και μάλιστα λίγο καιρό μετά από την έκδοση ενός επίσης νέου εντύπου * της "Αντεπίθεσης" από την ομώνυμη ομάδα της Νέας Σμύρνης * Εκδοτικός οργασμός!! * Οι απαλλοτριώσεις πάνε σύννεφο!! * Το κύκλωμα διευρύνεται !! * Α, ρε μεγάλε Ελληνα, Καψάλη! * Γάτα είσαι ! * Γάτα με πέταλα ! * Οι πληροφορίες σου επαληθεύονται! * By the way, τα φράγκα για τη διαφήμηση θα τα πάρεις όταν δημοσιεύσεις και το επόμενο δελτίο της Αρχειοθήκης * Να ξέρουμε και τι κάνουμε δηλαδή !

***

Αξιοσημείωτο: κοινό χαρακτηριστικό των δύο νέων εντύπων, το νεαρόν της ηλικίας των συντρόφων που τα εκδίδουν * Οι σύντροφοι των δεκαοχτώ - δεκαεννέα χρόνων, * που μετά από λίγο καιρό θα πάνε στα σπίτια τους * Τάδε έφη... (σσστ! Μαρτυριάρη!) * Ετσι είναι σύντροφε !! * Ο παλιός είναι αλλιώς... * μα κι ο νέος είν' ωραίος ! * Σε ποιον τα λέω ; * Ελα που δεν ξέρεις ! * Δε λέω, καλά παιδιά είμαστε αλλά έχουμε ένα κακό ελάττωμα... * Θυμόμαστε! * Και θυμούνται κι άλλοι ! * Και βλέπουνε ποιος πήγε σπίτι του -μπαρδόν- στο καφενείο * Κοντεύει να σπυριάσει ο κώ... - εε, συγγνώμη, σεξιστικόν - ήθελα να πω ο ποπός σας στην καρέκλα * Δε λέω, καλή η πρέφα αλλά κοντεύουν να λιώσουν τα τραπουλόχαρτα !! * Εις το επανιδείν, σύντροφοι !

***

Επί του πιεστηρίου : ζητούνται ελαιοχρωματισταί παρά βιντεολέσχης, περιοχή Βικτώριας * Βιντεολέσχη! * Αρχίζει από Β * Το δεύτερον του ελληνικού αλφαβήτου * βήτα... βήτα... * Οπως λέμε βλήτον... βλαξ... Βανδώρος (!) * Ο σκληρός μπάτσος της TV * Ισως όχι μόνο της TV * Who knows? * Αμαρτία ρε παιδιά, το συντροφάκι; * Αν ήταν κι άλλοι σαν κι αυτόν! * Ωχ, άσε καλύτερα... * ας μη το σκεφτόμαστε ! * Α λέγει αισχρόν, ταύτα νόμιζε μηδέ βουλεύεσθαι είναι καλόν! * Μετάφρασις (δια τους μη γνωρίζοντας εισέτι αρτίως την ελληνικήν): Οσα είναι ντροπή να τα λες δεν πρέπει ούτε να τα σκέφτεσαι.

***

"Η αστυνομία έδειξε για μία φορά ακόμα, ότι είναι ανίκανη να σταματήσει πενήντα αλήτες " * Το είπε ο πρύτανις Μαρκάτος * Ενας λαμπρός αστήρ της διανόησης * Ενας κωλοχαφιές και τίποτα περισσότερο * Κάνει και δηλώσεις το τσουτσέκι * Τον έτσουξε πολύ αυτή τη φορά * Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η εφημερίδα, ο αξιοσέβαστος κ. Μαρκάτος, έφαγε φτύσιμο από συντρόφους που είχαν καταλάβει το Πολυτεχνείο στις 6 Ιουνίου * Είχε προηγηθεί συγκέντρωση έξω από το ΕΜΠ, με αφορμή την άφιξη του φασίστα Λεπέν * Ο κ. πρύτανις προσέφερε εγγυήσεις για την ασφαλή έξοδο των συντρόφων από το Ιδρυμα... * αλλά τον έφτυσαν όλοι! * Κι αυτόν και μερικά τσογλάνια της ΕΦΕΕ * ΣΤΗΝ ΤΡΥΠΑ ΣΑΣ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ !!

***

Μπαχάλου συνέχεια λοιπόν * Πρώτη φορά παρουσιάστηκαν τόσα γουρούνια για τόσο μικρό αρθμό διαδηλωτών * Με στολή ή χωρίς * Εχοντας τη συμπαράσταση ουκ ολίγων " αγανακτισμένων πολιτών " * Τόσο των ελληνόψυχων όσο και των σοσιαλιστών * Χέρι - χέρι (χωρίς Καρατζαφέρη) * Οι μεν ξέχασαν τα περί προδοτών, οι δε τα περί φαντασμάτων του παρελθόντος * Η ασφάλεια και η τάξις εδιατέλουν εν κινδύνω * Και δοκίμασαν λοιπόν τις επιδόσεις τους στον πετροπόλεμο... * με την κάλυψη των μπάτσων φυσικά * Χωρίς όμως μεγάλες επιτυχίες * κι όταν έπιασε βροχή έψαχναν για υπόστεγο * Δεν πειράζει παιδιά * Την άλλη φορά * Προπονηθείτε κι εδώ είμαστε εμείς * Υπήρξε βέβαια και το αρνητικό παρασκήνιο * Σύμφωνα με πληροφορίες κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης, ηκούσθησαν πολλάκις εκφράσεις ή συνθήματα σεξιστικού και χυδαίουπεριεχομένου * Κατακριτέον! * Αλήθεια, κάποιοι γνωστοί αντιφασίστες τι έκαναν ; * Μήπως επιδίδοντο τη στιγμή εκείνη εις σουβλακοφαγίαν; * Λέω μήπως, ρε παιδί μου !

***

Αυτό όμως που μας αρέσει πιο πολύ είναι ο νέος τρόπος διασκέδασης * "Εναλλακτικός" * Οπως "Οικολόγοι εναλλακτικοί " * Μάλλον αλλαγή λαδιών χρειαζόμαστε! * Σε κάποια πρόσφατα πάρτυ όμως... * δε λέμε ποιος τα έκανε * ο νοών, νοείτω * Ας μη γινόμαστε κακοί * Τι έλεγα; * Α, για τα πάρτυ * Δεν παρατηρήθηκε και πολλή εναλλαγή! * Techno στη διαπασών, φωτορυθμικά... * Εμπρός για να δημιουργήσουμε τα επαναστατικά Buzius και Mercedes ! * Και το ωράριο; * Στριπτίζ πάντως, δε θα έχουμε * Τι πράγμα; * Θέλατε; * Ντροπή σας ! * Σεξιστές !

***

Ηρθε, λέει, ο Μπους ξανά στην Ελλάδα * ΦΑΓΟΥΡΑ ΜΑΣ * Τον Κλίντον θέλουμε ! * Φέρτε τον να του βάλουμε το σαξόφωνο στον... * Ασε, δεν το λέω * Μη μας πουν και σεξιστές !!

***

Ευρωεκλογές... ευροεκλογές... * Τι 'ν' τούτο; * Αλλο φρούτο * Εξωτικό * Και τι δε σκαρφίστηκαν οι κουφάλες, για να στείλουν τον κόσμο στην κάλπη * Μέχρι και μέριμνα για τους ετεροδημότες έλαβαν * Και τ' αποτελέσματα ; * Εντυπωσιακά ! * Πτώση ΠΑΣΟΚ & ΝΔ * Ανοδος των "μικρών" * Δόθηκε, λέει, το μήνυμα * Ποιο μήνυμα; * Ποιο, αλήθεια, μπορεί να ήταν το μήνυμα ; * Η πτώση των "μεγάλων" * Πονηρούλη ! * Το ξέρεις καλά ότι δεν ήταν αυτό * 30% στην Ελλάδα * 44.7% στη Γαλλία * 50% στην Ισπανία * 59% στην Ιρλανδία * 63% (!!) στη Μ.Βρεττανία * 64% (!!) στην Πορτογαλία * Και πάει λέγοντας ! * Τι είναι αυτά; * Τα ποσοστά αποχής ! * Κουφάλες, ξοφλήσατε ! * Ο κόσμος σας σιχάθηκε !

***

Κωστής Στεφανόπουλος * Σπανιότατο πολιτικό ύφος και ήθος * " Αν δεν πάρω το 3% θ' αποχωρήσω " * Μεγάλε, μας συγκίνησες ! * Και πήρε τα τρία του Καράμπελα * Σεξιστικόν, συγγνώμη * Και αποχώρησε * ΧΕΣΤΗΚΑΜΕ ΚΙ Η ΒΑΡΚΑ ΓΕΡΝΕΙ !!!

***

ΚΚΕ * Το κόμμα του χαφιέ * Ανέβηκαν οι σύντροφοι * Μήνυμα αντίστασης(!) * Κάτι μου λέει ότι έχουν μείνει στο 1944 * Δεν εξηγείται αλλιώς * Ακου αντίσταση ! * Και να το λέει ποιος; * Η Παπαρήγα * Ο Στάλιν, χωρίς μουστάκι * Δεν μπορούν να πάρουν τα πόδια τους τα κοπρόσκυλα, θέλουν και αντίσταση * Υπάρχουν βέβαια και οι θερμόαιμοι ΚΝίτες * Τους θυμόμαστε, από τη Δωδεκαμαγιά * Μας πυροβόλησαν με το βλέμμα βέβαια * Τι ατυχία όμως * τους συγκράτησαν οι καθοδηγητές * Κρίμα * Αλλά ας τ'αφήσουμε αυτά * Ας πούμε μια ωραία ιστορία * Ηταν μια παγερή νύχτα του Ιουνίου * Στη Θεσσαλονίκη * Οι ομιλητές είχαν τελειώσει * Τα κλαπατσίμπανα έπαιζαν * Και τότε στη σκηνή ανεβαίνει ένας μπάρμπας... * κρατών εν τη χειρί ανθοδέσμην, όπως προσενέγκη ταύτην τω ενί εκ των ομιλητών * Στον Εφραιμίδη * Κι ο άσπλαχνος δεν τη δέχτηκε * Τον παραμέρισε * Και τότε, μέσα στην παγερή νύχτα του καλοκαιριού... * Αστραψε το μαχαίρι * " Πίσω και σας έφαγα " * Ο πρώτος έκανε δεξιά... * Και ο δεύτερος μπροστά στον εχθρό πρόταξε τα... * μαλακά του μόρια * Πάγια τακτική των κομμουνιστών... * Επίθεση με τον κώλο * Και στη συνέχεια ανέλαβαν δράση τα ΚΝΑΤ * Και έμεινε περισσότερο καιρό στο νοσοκομείο ο επίδοξος δολοφόνος παρά τα αθώα θύματα * Κάποιοι πάντως δεν πείστηκαν για το ακροδεξιό ποιόν του δράστη * Ακούγονται κάτι ψύθιροι * Τι πράγμα ; * Στημένο; * Ντροπή σας ! * Καχύποπτοι * Κάνει τέτοια πράγματα το Κόμμα ; * Και πάρτε και κανά κουπόνι !! * Σπαγγοραμένοι!!

***

Επιτέλους! * Κυκλοφόρησε και το τεύχος 8 της Αναρχικής θεώρησης * Αφιερωμένο στο στρατό, τον εθνικισμό και τα "αντί" τους * Βλ. αντιεθνικισμός, αντιμιλιταρισμός κλπ. * Από τη Συσπείρωση Αναρχικών και την Αναρχική Παρέμβαση *Αντε παλικάρια! * Μας είχατε γκαστρώσει ! * (Αυτό δεν πρέπει να είναι σεξιστικό) * Η μήπως είναι ;;;

***

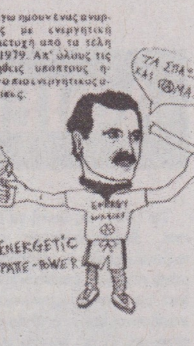
Και όσον αφορά τον νέο αρθρογράφο της Ελευθεροτυπίας, δεν έχουμε να πούμε και πολλά * Εκτός ίσως από το ότι μας άρεσαν τα περί "αγχωμένης αναρχίας" * Μόνο που μας θυμίζουν το πασίγνωστον λαικόν άσμα... * που κάνει λόγο σχετικώς με μία αγχωμένη... * ημιπαλαμική πεοκρουστική παλλινδρόμηση... * κοινώς ΜΑΛΑΚΙΑ !! * Και επειδή μας άρεσαν, αφιερώνουμε στον αγαπητό αρθρογράφο ένα σκιτσάκι * With love !!

***

Αλλά θα πρέπει να πούμε δυο λόγια και για το Μουντιάλ * Η "Ελλαδάρα" τους φυσικά απέτυχε οικτρά * Εμείς ποσώς ενδιαφερόμαστε * Καφέ και λουκούμι στα παιδιά, να πάνε τα φαρμάκια κάτω * Ναι ρε, είμαστε ανθέλληνες! * Και τόχουμε σε καμάρι !!

***

Αυτά για τώρα * Διαβάστε προς το παρόν κανένα πιο σοβαρό κείμενο * Θα επιστρέψω Δημήτριος * Και ως τότε... * Μπάααι !!

☆✱✱

ΜΑΥΡΗ ΜΑΥΡΙΛΑ
ΠΛΑΚΩΣΕ
ΣΤΙΣ ΜΑΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

★☆★

☆✱★

ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ
ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ !
ΜΑΥΡΟΕΚΛΟΓΕΣ ΗΤΑΝ !

☆★★★

ΧΕ,ΧΕ,ΧΕ...

ΑΦΙΕΡΩΜΑ '94: ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Το 1994 -ως αυτή τη στιγμή- ήταν αν μη τι άλλο η χρονιά του hit and run. Ξεφυτρώνοντας σα μανιτάρια ομάδες ακτιβιστών, με τους πυρπολισμούς σε καθημερινή σχεδόν βάση, εναντίον κρατικών και όχι μόνο στόχων, έκαναν τα σκυλιά των αφεντάδων(μπάτσοι) να το φυσάνε και να μην το κρυώνουν. Το φαινόμενο αυτό έχει σίγουρα ανάψει τα κάρβουνα κάτω από το θρόνο των κρατιστών, οι οποίοι ανησυχούν, είναι σίγουρο, κι ας τηρούν ως τώρα σιγή ιχθύος. Ας δούμε λοιπόν τι γίνεται όταν νυχτώνει κι ο δρόμος ερημώνει...

15 Μάη

2 αυτοκίνητα μπάτσων στη Ν. Σμύρνη και στην Ηλιούπολη και σεκιουριτάδικο στις Τζιτζιφιές

Άγριες Χήνες των Πόλεων

4 αυτοκίνητα σεκιούριτι (2 της Κατράντζος, 1 της SALMAN και 1 της ΚΟΣΜΟΣ), καθώς και 1 αυτοκίνητο μπάτσου

Αναρχική Ομάδα

Αυτοκίνητο του ΥΠΕΧΩΔΕ στη Λαμπρινή

Αντάρτες του Βαγιών

Γραφεία ΠΑΣΟΚ στα Εξάρχεια

Αντιεξουσιαστική Πάλη

Εμπρηστικός μηχανισμός στη Μητρόπολη, φορτηγάκι της Τράπεζας Κρήτης, φορτηγάκι της "Ηχοακουστική Α.Ε." στα Εξάρχεια, αυτοκίνητο του "MEGA" στην πλ. Συντάγματος, αυτοκίνητα του υπουργείου Γεωργίας στην Αχαρνών, σχολικό λεωφορείο στην Κυψέλη

Αντικρατική Αντίσταση

Εκρηκτικός μηχανισμός έξω από σπίτι ιδιοκτησίας ΝΔ

Αντιφασιστική Δράση

Κινηματογράφος Ιλίου(είχε φιλοξενήσει συνέδριο της "Χρυσής Αυγής")

Αυτοδικία

3 γραφεία του ΠΑΣΟΚ σε Πετράλωνα, Χαϊδάρι, Αιγάλεω (για Καλτεζά, Κίκερη, Γιάκα)

Ελεύθεροι πολιορκημένοι

Αυτοκίνητο του υπουργείου Εργασίας, πούλμαν του ΕΟΤ, αυτοκίνητο του ΥΠΕΧΩΔΕ, αυτοκίνητο του ιδιοκτήτη του ΑΒ Βασιλόπουλος και ένα φορτηγό της "Σκλαβενίτης"

Επαναστατική Δράση

Τουριστικό πούλμαν, φορτηγό της Μπάγερ, το αυτοκίνητο του γιατρού Σπύρου, επειδή έπαιρνε φακελάκια, στη Θεσ/νίκη

Θ. Γιάκας

1 αυτοκίνητο μπάτσου

Κόκκινοι Διάβολοι

Αυτοκίνητο Σουηδού διπλωμάτη

Λυσσασμένη Ανταρσία

Φορτηγάκι της εταιρίας "Πλαίσιο" στα Εξάρχεια, φορτηγάκι της ΤΕΥΕ ΕΠΕ, τεχνικής εταιρίας συμβεβλημένης με την Αντιτρομοκρατική, αυτοκίνητο του ΥΠΕΧΩΔΕ στα Εξάρχεια, τη Mercedes εργολάβου δημοσίων έργων στον Περισσό και φορτηγάκι της ασφαλιστικής εταιρίας "Ομόνοια" στον Υμηττό

Λυσσασμένοι Αναρχικοί

Αυτοκίνητο γερμανικής εταιρίας, γραφεία ΚΚΕ, το βιβλιοπωλείο "Σωτήρ", είσοδο εφορίας, όλα στα Εξάρχεια

Λύκοι των Εξαρχείων

Αντιπροσωπεία της Miele στην οδό Στουρνάρη

Πυρήνες επαναστατικής βίας

Mercedes της Μητρόπολης Πειραιά, αυτοκίνητο μπάτσου στο Καλαμάκι, λεωφορείο της εταιρίας "Φυρογένης"

Σέχτα επαναστατών Αναρχικών

Φορτηγό της ΒΙΟΚΑΡ ΑΕ, στον Αγιο Δημήτριο

Συνωμοσία Δ. Μάτσαλης

Αυτοκίνητο του Πανεπιστημίου Αθηνών

Συνωμοσία Χαοτικών

Το αυτοκίνητο του μεγαλέμπορα Αθανασίου στη Ν. Φιλαδέλφεια, εμπρησμός πολυτελούς φορτηγού

Χαοτικές Ταξιαρχίες

ΠΑΣΚΕ-ΠΑΣΟΚ στα Εξάρχεια, βανάκι της "INTERAMERIKAN Οδική βοήθεια" στο Ελληνικό

Ανώνυμα

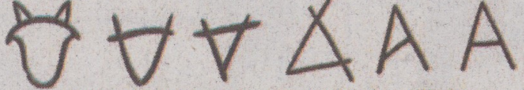
Γραφεία ΠΑΣΟΚ στου Γκύζη, αυτοκίνητο της Δημοτικής Αστυνομίας στου Ζωγράφου, εφορία Ν. Φιλαδέλφειας, αυτοκίνητο αξιωματικού στα Χανιά, αποχαρακτηρισμένο μπατσικό στη Λ. Βουλιαγμένης, μολότωφ στο Πανεπιστήμιο Θεσ/νικης κατά τη διάρκεια τελετής για το Ράλλη, Εμπορική Τράπεζα στο κέντρο της Αθήνας, Κέντρο Προσκόπων στα Πατήσια, γραφεία της ΠΟΛ.Α. στον Υμηττό, εμπρησμός σάκκου ψηφοδελτίων στο 42ο Δημοτικό, γραφεία της ΝΔ στην Ηλιούπολη, φορτηγό του Αθηναϊκού Πρακτορείου Τύπου στην Ηλιούπολη, γραφεία της ΝΔ στον Υμηττό, μολότωφ στα κομματικά ταμπλώ του ΤΕΙ Πατρών, 2 βανάκια της SITRAM στα Εξάρχεια, φορτηγάκι πολυτελούς ανθοπωλείου στην Ασκληπιού, εκρηκτικός μηχανισμός στο Δικαστικό Μέγαρο Αμαλιάδας, την ώρα της Ανάστασης φορτηγάκι της "Μουρούζης & Σία", λεωφορείο μεταλλευτικής εταιρίας στην Αγία Αννα Μαντουδίου, εμπρησμός γραφείων βασιλοφρόνων στα Εξάρχεια, γραφεία του ΠΑΣΟΚ στα Εξάρχεια, δυναμίτες σε κολώνες της ΔΕΗ στη Θεσ/νίκη

★★★

Α

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ : Τό γράμμα τοῦτο εἶναι τό ἀρχικόν οὐ μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου ἀλλά καί ὅλων τῶν γνωστῶν ἀλφαβήτων. Τό ὄνομά του κατά τήν Φοινικικήν περίοδον ὡμοίαζε πρός τό Ἑβραϊκόν ὄνομα aleph, εἰς δέ τήν Ἑλληνικήν παρελήφθη ὑπό τό ὄνομα ἄλφα (διότι, ὡς γνωστόν, τά ὀνόματα τῆς Ἑλληνικῆς λήγουν εἰς φωνῆεν καί ἐκ τῶν συμφώνων μόνον εἰς -ν, -ρ, -σ). Ἐσήμαινε δέ ἡ λέξις ἄλεφ «βοῦς». Καί πράγματι ἄν ἀντιστρέψωμεν τό κεφ. Α ἤ γράψωμεν πλαγίως τό μικρόν α, βλέπομεν ὅτι τά δύο σχήματα ∀ ∝ ἀποτελοῦν γραμμικάς παραστάσεις κεφαλῆς βοός μετά κεράτων. Δέν πρέπει δέ νά λησμονῶμεν, ὅτι τά πρῶτα γράμματα ἦσαν σχήματα ζώων ἤ ἄλλων φυσικῶν ἀντικειμένων, ἐξελιχθέντων κατά μικρόν εἰς χονδροειδῆ σκίτσα τῶν ἰδίων μορφῶν. Εἰς τό Φοινικικόν ὅμως ἀλφάβητον τό γράμμα τοῦτο δέν παρίστα φωνῆεν, ὅπως εἰς τό Ἑλληνικόν, ἀλλά σύμφωνόν τι ἤ πνεῦμα· διότι τό Φοινικικόν ἀλφάβητον, ὅπως καί ὅλα τά Σημιτικά, δέν εἶχεν ἰδιαίτερα σύμβολα διά τά φωνήεντα. Ἀλλ' ἡ ἄποψις, ὅτι οἱ Ἕλληνες παρέλαβον τό ἀλφάβητον κατ' εὐθεῖαν παρά τῶν Φοινίκων, ἔχει ἀρχίσει νά χάνῃ ἔδαφος. Εἶναι δυνατόν, ἐπομένως, τό γράμμα τοῦτο νά παρίστα φωνῆεν φθόγγον καί πρό τοῦ παραληφθῆ ὑπό τῶν Ἑλλήνων.

Ἐξέλιξις τοῦ σχήματος τοῦ ἄλφα ἀπό τό σχῆμα τῆς κεφαλῆς βοός.

(Από το " Λεξικό της αρχαίας ελληνικής " του κ. Ιωάννη Σταματάκου)

Κ. καθηγητά, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι η εργασία σας ήταν σπουδαία, παρουσιάζει όμως μια μικρή παράλειψη. Ξεχάσατε να αναφέρετε τη μορφή του γράμματος με την οποία συναντάται συχνά σε τοίχους ή και σε έντυπα όπως αυτό εδώ. Μπορείτε να είστε βέβαιος ότι η μορφή αυτή, αργά ή γρήγορα θα επικρατήσει. Επιτρέψατέ μας λοιπόν να συμπληρώσουμε την αξιόλογη αυτή εργασία περιλαμβάνοντας τη μορφή αυτή, την οποία είμαστε βέβαιοι ότι δεν παραλείψατε ηθελημένα.

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

Στις 20- 6- 94 το κράτος συνέλαβε τον Οδυσσέα Καμπούρη, κατηγορώντας τον ως ένα από αυτούς που επιτέθηκαν στο φρουρό των γραφείων του ΚΚΕ στον Περισσό αποσπώντας ένα περίστροφο και ένα αυτόματο όπλο. Επειδή η κατάσταση δεν έχει ακόμη σταθεροποιηθεί, επειδή το κράτος, αλλά όχι μόνο, κρατούν μια μυστικοπάθεια και μια παράξενη σιωπή γύρω από το όλο θέμα, επιφυλασσόμαστε να εκφράσουμε οποιαδήποτε εκτίμηση είτε για τις ενέργειες του κράτους, τις προσεκτικές κινήσεις της εξουσίας, είτε γι' αυτή καθαρά την πράξη της αρπαγής των όπλων. Την Παρασκευή 1- 7- 94 έγινε πορεία αλληλεγγύης στον Ο. Καμπούρη, που διοργανώθηκε από την Πρωτοβουλία Αναρχικών, ενώ ο ίδιος ο Καμπούρης βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 21- 6- 94. Για όλη αυτή την κατάσταση ως αναρχικοί το λιγότερο που μπορούμε να πούμε αυτή τη στιγμή είναι:

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΡΤΗ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

- Σε συλλαμβάνω εν ονόματι του νόμου
- Σε σκοτώνω εν ονόματι της ελευθερίας

Εχουν περάσει 9 χρόνια από εκείνη την Τετάρτη, 15 Μαίου 1985, όταν ο Χ. Τσουτσουβής βρέθηκε αντιμέτωπος με τρεις μπάτσους με πολιτικά, που τον προστάζουν να μείνει ακίνητος. Ο αντάρτης όμως απάντησε προτείνοντας το όπλο του, σκοτώνοντας τους δυο και τραυματίζοντας τον τρίτο, που πέθανε αργότερα, αφού όμως πρόλαβε να τον πυροβολήσει ρίχνοντας τον νεκρό.

Ο Χ. Τσουτσουβής συμμετείχε στους κοινωνικούς αγώνες από την περίοδο της χούντας σε ηλικία 19 ετών, μέχρι το 1985.

Το κράτος επίμονα και συνεχώς προσπαθεί να παρουσιάσει το νεκρό αντάρτη ως στυγνό τρομοκράτη, μέλος της Αντικρατικής Πάλης, ένα ψυχρό εκτελεστή, προσπαθώντας να καλύψει για μια ακόμα φορά το αναμφισβήτητο γεγονός ότι το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης, ότι η εξουσία δολοφονεί καθημερινά. Το πόσο μεγάλος ήταν ο φόβος του κράτους για το Χ. Τσουτσουβή, φάνηκε μετά το θάνατο του, όταν το πτώμα του κρατήθηκε για πέντε ημέρες στο ψυγείο και τα μέσα μαζικής αποβλάκωσης ανακοίνωσαν ως ημερομηνία ταφής του την Τετάρτη 22-5 αντί για την Τρίτη 21-5.

Θα ήταν άστοχο και άσκοπο να πλάσουμε ήρωες, να δημιουργήσουμε είδωλα, να παρουσιάσουμε παραδείγματα προς μίμηση. Δεν χρειάζεται τόσο να σταθούμε στο πρόσωπο του Χ. Τσουτσουβή, που όλοι γνωρίζουν το ποιος ήταν, όσο στα συμπεράσματα που προκύπτουν από τη ζωή του, τη δράση του και τη δολοφονία του. Ο Χ. Τσουτσουβής έδειξε έμπρακτα με τη στάση του ότι ήταν αυτός που έμεινε ασυμβίβαστος και αδιάλλακτος απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας μέχρι το τέλος. Δεν συμβιβάστηκε με τους δήμιους της κοινωνίας, αλλά έπεσε με το όπλο στο χέρι, γιατί είχε αποφασίσει να μην πουλήσει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια του, γιατί γνώριζε ότι η φλογισμένη ελπίδα της λευτεριάς σβήνει με το συμβιβασμό με το κράτος, γιατί ζούσε με το αναντικατάστατο ιδανικό της καταστροφής του κράτους και κάθε μορφής εξουσίας. Ηξερε ότι ο κοινωνικός αγώνας στον οποίο συμμετείχε, δεν είχε και δεν έχει, μα ούτε και θα έχει ποτέ καμμία σχέση με συνομωτικά κρατικά κωλογλειψίματα που θα έσωζαν το τομάρι του, με επαινετικούς λόγους για τα κάθε λογής εξουσιαστικά καθάρματα για να φανεί "το καλό παιδί", με εξευτελιστικές συμβουλές και προτάσεις μετάνοιας, που θα συνέφεραν ατομικά αυτόν και τις κυριαρχικές καταστάσεις που γεννά ο συμβιβασμός με το κράτος και που καταξευτιλίζουν όχι μόνο το ίδιο το άτομο αλλά και τον κοινωνικό αγώνα συνολικά.

Από την άλλη, η δράση του Χ. Τσουτσουβή φανερώνει για μια ακόμα φορά ότι ο κοινωνικός αγώνας δεν μπορεί παρά να είναι πολύμορφος. Φανερώνει τη χρησιμότητα αλλά και την επικινδυνότητα του ένοπλου αγώνα, πλάι στο λόγο με οποιαδήποτε μορφή, και πλάι στις άλλες πρακτικές μορφές δράσης, χωρίς να αποκλείει καμμία από αυτές. Στον κοινωνικό αγώνα κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αποκλείει καμμία από τις μορφές του, να περιορίσει τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν, γιατί αλλοιώς ο αγώνας καταντά μονόπλευρος, άγονος, στείρος, πλασματικός, τέτοιος που δεν απειλεί την ύπαρξη της εξουσίας. Η λογική της συγκεκριμένης χρήσης μέσων και ο περιορισμός των μορφών αγώνα, δεν μπορεί να χρεωθεί ως τίποτε άλλο από διάθεση αποφυγής της ανατροπής του κράτους, ως ένδειξη ανοχής της κυριαρχίας και κάθε απάνθρωπου στοιχείου (κράτος, αφεντικά, συνδικάτα...), ως σημάδι υποχωρητισμού και συμβιβασμού. Θα πρέπει όμως να τονιστεί, εκτός από το πάθος και τον ενθουσιασμό, λογική, υπευθυνότητα και σοβαρότητα.

Στο δρόμο που χάραξε όχι μόνο ο Τσουτσουβής, αλλά που καθημερινά χαράζει η ανάγκη της κοινωνικής απελευθέρωσης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ο αγώνας ενάντια στο κράτος και τ' αφεντικά απαιτείται να είναι βίαιος αδιάλλακτος, συνεχής και αμείλικτος.

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ Χ. ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΒΙΑΙΟΣ ΚΙ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ, ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ,

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Αναρχική ομάδα

ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ

12.5.94

Σε αυτούς που προσπαθούν να πλασάρουν έντεχνα τη δική τους «δικαιοσύνη», την εκπαίδευσή τους —κομμένη και ραμμένη στα «μέτρα» τους—, το δικό τους τρόπο ζωής —της ιεραρχίας και της κυριαρχίας—, θα είμαστε οι πρώτοι που θα σταθούμε πραγματικό εμπόδιο στα βάρβαρα και απάνθρωπα όνειρά τους. Γρήγορα θα μετατρέψουμε τα όνειρά τους σε εφιάλτες και τα κτηνώδη γέλια τους σε κραυγές τρόμου και απελπισίας.

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ,
ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΔΙΧΩΣ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Δ
ΤΗ
ΑΝΑΡΧΙΚ

ΒΙΑ

ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ «ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ» - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΙΟΥΛΗΣ '94 - ΔΡΧ. 200

«Γύρω σας, κάτω σας, δίπλα σας, απ' όλες τις μεριές σας θεριεύει μια φωτιά. Το έδαφος σαλεύει κάτω από τα πόδια σας. Βαδίζετε κυριολεκτικά πάνω σε μια φωτιά. Μπορείτε να την αγνοείτε, αλλά δεν θα την αποφύγετε...»

(Α. Σπάις)

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

2

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Καλοκαίρι του 1994 λοιπόν, και είναι απόλυτα βέβαιο ότι διανύουμε μια περίοδο ύφεσης του κοινωνικού ανταγωνισμού, φαινόμενο που είναι αποτέλεσμα της τακτικής που ακολουθούν οι ΠΑΣΟΚιστές, η "άλλη ράτσα" των εξουσιαστών, όπως οι ίδιοι θέλουν να παρουσιάζονται. Εχοντας αποκτήσει τον έλεγχο των συνδικάτων, καθώς και του μεγαλύτερου μέρους των ΜΜΕ πέρα από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία -χωρίς αυτό ωστόσο να αλλάζει κατά πολύ τα πράγματα- και φορώντας το ανθρωπιστικό προσωπείο τους οι ΠΑΣΟΚιστές κατάφεραν να αποφύγουν ως αυτή τη στιγμή την οποιαδήποτε αναταραχή, που θα μπορούσε να αποβεί γι' αυτούς μοιραία.

Ακόμα και η νεολαία, ένα κομμάτι της κοινωνίας που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αντιστεκόμενο, αναλώθηκε σε "κινητοποιήσεις" για το περιβόητο "ωράριο του Παπαθεμελή" αγνοώντας το άσχημο παιχνίδι που παίζει το κράτος σε βάρος της, αποπροσανατολίζοντας και παραπλανώντας. Μόνες αντιδράσεις κατά το διάστημα αυτό των τελευταίων δέκα μηνών υπήρξαν αυτές των κομματόσκυλων της ΔΕΗ και των ΣΕΠ, αλλά αμφιβάλλει κανείς πολύ για το πόσο θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως αντιδράσεις τέτοια φαινόμενα κοινωνικής ξεφτίλας.

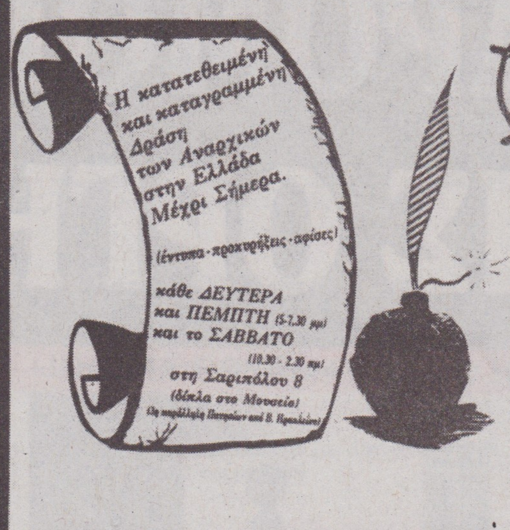
Το βρώμικο παιχνίδι της εξουσίας κατάφερε δυστυχώς να επιτύχει το σκοπό του ακόμα και μέσα σε αυτό το χώρο των αναρχικών, κυρίως μετά από την αποφυλάκιση του Ν. Σκυφτούλη, όταν κάποιοι σύντροφοι(;) πίστεψαν ότι με τον ερχομό του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία θα σταματούσαν οι διώξεις εναντίον των αναρχικών. Αποδείχτηκαν όμως τουλάχιστον αφελείς όσοι υποστήριξαν κάτι τέτοιο, αφού τα γεγονότα -με αποκορύφωμα τη σύλληψη και φυλάκιση του Οδυσσέα Καμπούρη- ήρθαν να τους διαψεύσουν.

Παρ' όλ' αυτά όμως οι αναρχικοί παραμένουν το μοναδικό ζωντανό κοινωνικό κομμάτι που εξακολουθεί να είναι εμπόδιο στα σχέδια της εξουσίας για ολοκληρωτική υποταγή της κοινωνίας. Και αυτό φαίνεται μέσα από τη συνέχιση της προσπάθειας διάδοσης του αναρχικού λόγου που επιχειρούν κάποιοι σύντροφοι, από τα συνθήματα στους τοίχους που γράφει ο καθένας μας, από τις πρόσφατες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής στο Πολυτεχνείο, από τους πυρπολισμούς εναντίον κρατικών και όχι μόνο στόχων από διάφορες ομάδες ακτιβιστών.

Θέλοντας λοιπόν να επεκτείνει τη μέχρι τώρα συμμετοχή του στην πολύμορφη δράση ενάντια στα αφεντικά και το κράτος, το "Μαύρο Αγκάθι" προχώρησε στην έκδοση αυτού του εντύπου, πιστεύοντας πως η συμβολή στη διάδοση του αναρχικού λόγου είναι εξίσου σημαντική με οποιαδήποτε άλλη πρακτική. Η προσπάθεια αυτή δεν είναι ανταγωνιστική σε κανένα που δεν είναι εχθρός της αναρχίας, γι' αυτό και ελπίζουμε να βρει ανταπόκριση στους συντρόφους ακόμα και αν υπάρχει κάποια απόκλιση στις απόψεις και τις εκτιμήσεις μας. Αλλωστε αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν.

Η εκδοτική ομάδα

Για επικοινωνία
με το "ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ"
Τ.Θ. 26126
Τ.Κ. 100 - 22

ΝΑΡΧΙΚΗ
ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Τα Μ.Μ.Ε. ΠΝΙΓΟΥΝ καθημερινά την ελευθερία και τη ζωή του ανθρώπου αφού κατευθύνονται από το κράτος, αφού παραπληροφορούν, καθοδηγούν, χαφιεδίζουν, χειραγωγούν, αφού ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΥΝ. Δεν είναι τίποτα άλλο από μέσα μαζικού ελέγχου της κοινωνίας. Δεν είναι τίποτε άλλο από μέσα κυριαρχίας. Δεν τους αξίζει τίποτε άλλο από την ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ τους.

ΒΙΑΙΟΣ, ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ
ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ
ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
Αριθμός Λογαριασμού Εθνικής Τράπεζας:
157/882717-63

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ
ΤΥΠΟΣ

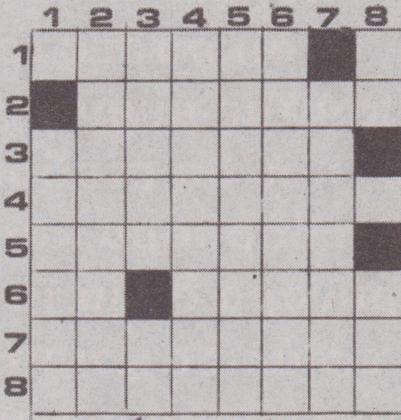

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΕΥΧΟΣ 8-9
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΕΥΧΟΣ 11
ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΕΥΧΟΣ 19
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΕΥΧΟΣ 1
ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΕΥΧΟΣ 13
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΤΕΥΧΟΣ 94

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΨΕΥΤΟΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

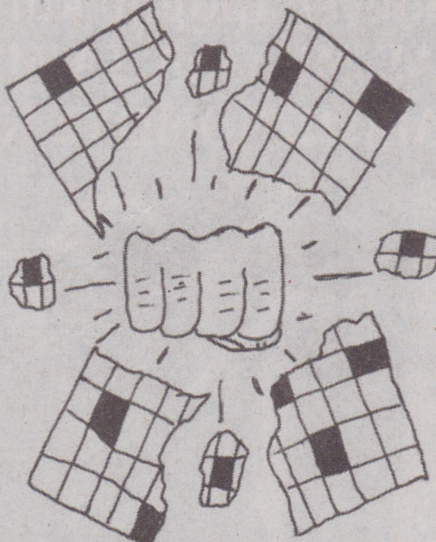
ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Το όνομα γνωστού κωλογλύφτη.
2. Σε ποια πόλη των ΗΠΑ βρίσκεται το μνημείο "Forgotten Howkeye" των Ινδιάνων.
3. Μεταλλαγμένο είδος λαγού με φτερά που παρατηρήθηκε στα νησιά Γκαλαμπάγκος.
4. Για καφέ και όχι μόνο.
5. Αναρχική ομάδα που έδρασε στο Τολό του Ναυπλίου κατά το 1886.
6. Επιφώνημα χτυπήματος. - Αντιναζιστική ομάδα κρούσης στο Μπίρνιγαμ της Αγγλίας.
7. Χώρα που κυρίως υπάρχει το πέτρωμα χαλκαφθίνη.
8. Εντερική νόσος.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Βραβευμένος συγγραφέας για το μυθιστόρημα " Το ουρλιαχτό της άγριας συνείδησης ".
2. Σε ποια χώρα βρίσκεται η πόλη Ντιγουάγια.
3. Χρησιμοποιούν οι εναερίτες.
4. Ψάρι των ρηχών νερών του Ινδικού ωκεανού.
5. Ονομα γνωστού υπευθύνου των γενικών αποθηκών σιταριού στη Βολιβία
6. Καλλιτέχνης που φιλοτέχνησε το γλυπτό αριστούργημα "Στα ίχνη της ομίχλης ".
7. Περιοχή της Νότιας Κορέας που υπάρχει το είδος κουνουπιού Ζατ-Γιουν.
8. Επιφώνημα κούρασης. - Θεωρητικός της αναρχίας στη Ρουμανία (1872-1927).

Θα καταλάβετε τους λόγους για τους οποίους δημιουργήθηκε αυτό το σταυρόλεξο όταν προσπαθήσετε να το λύσετε. Ας βγάλει ο καθένας τα δικά του συμπεράσματα. ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ !

" ΜΑΥΡΟ ΑΓΚΑΘΙ "

ΧΘΕΣ

...εξακολουθούν να απορούν, για το ότι ο κυρίαρχος πολιτικός «λόγος» δεν βρίσκει την ισοπεδωτική απήχηση που προσδοκούν, όσο εξακολουθούν να ενοχλούνται για την ύπαρξη θυλάκων κοινωνικής αντίστασης στις επιλογές της νεοφιλελεύθερης τάξης και τους κάθε είδους θεσμούς και κρατικούς μηχανισμούς που την επιβάλλουν ολοκληρωτικά, αυτό σημαίνει πως η κοινωνία των ανθρώπων μπορεί και πρέπει να εξακολουθεί να ελπίζει

(Κ. Μαζοκόπος)

ΣΗΜΕΡΑ

«Τα γκαζάκια είναι για καφέ»

«Γελοιότητες, από νεαρούς φερέλπιδες αντάρτες που φαντασιώνονται τους εαυτούς τους», χαρακτηρίζει τις εκρήξεις στη Μητρόπολη (30-3-94) και την πλατεία Κλαυθμώνος (22-12-93), ο Κυριάκος Μαζοκόπος, με αφορμή την αναφορά στους στόχους των επιθέσεων και της αποφυλάκισής του, από την «Αντιεξουσιαστική Πάλη».

Παράλληλα επισημαίνει ότι «τα μέλη της οργάνωσης χρειάζονται ψυχαναλυτή»... πως «τα γκαζάκια είναι μόνο για φρέσκο καφέ». Γράφει ο Κ. Μαζοκόπος στην επιστολή του προς την «Ε»:

«Η δεύτερη επώνυμη αναφορά στο πρόσωπό μου και η "θορυβώδης" κάλυψη από τα νυχτερινά δελτία ειδήσεων, με υποχρεώνει να τοποθετηθώ δημόσια σχετικά με τις γελοιότητες στη Μητρόπολη Αθηνών στις 30 Μαρτίου και στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 22 Δεκεμβρίου του '93 που είχαν στόχο, κατά τους μικρόνους εμπνευστές τους πάντα, ανάμεσα σε άλλους που δεν γνωρίζω, και την αποφυλάκισή μου.

Επειδή η κριτική στην εξέγερση, η αμφισβήτησή της και ακόμη περισσότερο η άρνησή της, όπως με τον τίτλο τους "Αντιεξουσιαστική Πάλη" θέλουν να υπονοούν, είναι πολύ σοβαρή υπόθεση.

Επειδή η αλληλεγγύη, η καταγγελία των διώξεων και ο αγώνας ενάντια στο νομικό και κατασταλτικό σύστημα, αρχής γενομένης και πάλι από τη στοιχειώδη ενημέρωση, απαιτεί [illegible] και άλλων χαρακτηριστικών όπως ωριμότητα αντίληψης και χαρισμάτων που οι "αντιεξουσιαστές" μας δεν φαίνεται να διαθέτουν.

Επειδή υπεράσπιση της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ και η αντίσταση σε ό,τι την αντιστρατεύεται, είναι με μεγάλες δόσεις, φτωχής όμως φαντασίας, είναι δυνατόν να περνάει μέσα από το φύσημα ενός δημαρχιακού αυτοκινήτου επαρχιακής πόλης, όπως το Δεκέμβριο του '93 και την καμένη πόρτα της Μητρόπολης Αθηνών χτες.

Επειδή τέλος το "νεαρόν της ηλικίας" και η εποχή της γενικευμένης σύγχυσης που διανύουμε δεν παρέχει επαρκές άλλοθι σε τέτοιου είδους καραγκιοζιλίκια.

Για όλα αυτά και τις τόσο αυτονόητες προεκτάσεις που έχουν θα συνιστούσα σ' αυτούς τους φερέλπιδες αντάρτες ή αγωνιστές ή όπως αλλιώς οι ίδιοι αυτοχαρακτηρίζονται αν και το ορθότερο θα ήταν "φαντασιώνονται" τον εαυτό τους, έναν καλό ψυχαναλυτή σε πρώτη και κατά προτίμηση [illegible] χρονικό διάστημα ή τη συμμετοχή τους σε μια ομάδα αυτοσυγκέντρωσης και αυτογνωσίας, εάν, για ιδεολογικούς λόγους, προτιμούν συλλογικότερες διαδικασίες. Εάν πάλι έχουν απλά την ανάγκη κάποιας εκτόνωσης που το σύγχρονο κοινωνικό περιβάλλον δημιουργεί ή είναι ένα είδος adrenaline junky, η καταναλωτική κοινωνία του σήμερα που τόσο ανόητα και αδέξια προσπαθούν να αρνηθούν, δίνει τη δυνατότητα για κάθε είδους «τρέλες» και [illegible] εκτόνωσης.

Ίσως τότε και επειδή δεν πρέπει να [illegible] ότι [illegible] για τον [illegible] και θέλουν να θέτουν [illegible], για τις αντιλήψεις, ιδέες και επιλογές που [illegible], καλό θα είναι να [illegible] πως τα γκαζάκια είναι [illegible] για το φρέσκο καφέ και μόνο.

Μαζοκόπος Κυριάκος
11-4-94»

ΑΥΡΙΟ :;;?;?;

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΕΥΧΟΣ 8-9
ΤΕΥΧΟΣ 11
ΤΕΥΧΟΣ 13

Η απεργιακή πορεία της 11 Μάρτη στην Αθήνα

Η συγκέντρωση, που έγινε στο Πεδίο του Άρεως, ξεκινά σε πορεία λίγο πριν από τις 12.30 το μεσημέρι με μεγάλη συμμετοχή κόσμου. Καθώς το αναρχικό μπλοκ της πορείας βρίσκεται στο ύψος της Στουρνάρα και Πατησίων γίνεται επίθεση, από κάποια άτομα με πολλές βόμβες μολότοφ σε παρακείμενη διμοιρία των ΜΑΤ, με αποτέλεσμα να πνιγεί το σημείο στα δακρυγόνα. Έχει προηγηθεί επίθεση των ΜΑΤ στο μπλοκ του Συλλόγου Βιβλίου-Χάρτου, μετά από αψιμαχίες. Η πορεία κόβεται εντελώς. Άλλες διμοιρίες σπεύδουν από την πλευρά της Χαλκοκονδύλη και κλείνουν την Πατησίων, εμποδίζοντας το μπλοκ των αναρχικών να προχωρήσει.

Το αναρχικό μπλοκ αποκόβεται από την πορεία για αρκετή ώρα, ενώ η ατμόσφαιρα γίνεται αποπνικτική από τα δακρυγόνα. Η κατάσταση εκτονώνεται τελικά με την αποχώρηση των ΜΑΤ. Από το σημείο αυτό το αναρχικό μπλοκ βρίσκεται ζωσμένο από διμοιρίες δεξιά και αριστερά.

Στο ίδιο διάστημα και στη συμβολή των οδών Βερανζέρου και Πατησίων, πυρπολείται και καταστρέφεται εντελώς ένα πολυτελές αυτοκίνητο (12:40).

Στη συνέχεια και καθώς η πορεία ανεβαίνει τη Σταδίου υπάρχει ένταση και γίνονται σποραδικές επιθέσεις σε κάποια σημεία, σε επίθεση διαδηλωτών σε βιτρίνα πολυεθνικής φίρμας στη Σταδίου, συνδικαλιστές απαντάνε με προπηλακισμούς. Στο Σύνταγμα τα ΜΑΤ απαντούν με δακρυγόνα σε επιθέσεις διαδηλωτών με βόμβες μολότωφ και πέτρες.

Μετά τη Βουλή οι δυνάμεις των ΜΑΤ, επεκτάθηκαν στα περισσότερα μπλοκ κάνοντας κορδόνι.

Παρ' όλα αυτά γίνονται κάποιες επιθέσεις σε χρυσοχοεία στη Πανεπιστημίου και στο Attica. Επίσης, γίνεται επίθεση με μολότοφ σε διμοιρία, που είχε πλευρίσει την πορεία, στο ύψος της Ομήρου, ρίχνεται μολότωφ εναντίον διμοιρίας στην οδό Σίνα και στη συνέχεια εκτοξεύονται μολότοφ και πέτρες σε άλλη διμοιρία των ΜΑΤ στη Κοραή, στο ύψος των Προπυλαίων. Ακολουθεί επίθεση σε άλλη διμοιρία στο Συμβούλιο Επικρατείας. Από τα Προπύλαια μέχρι την Ομόνοια, γίνονται διάφορες επιθέσεις, μπαίνουν φωτιές σε κάδους, ενώ στο ύψος των Χαυτείων ομάδα διαδηλωτών εγκλωβίζει Δελτάδες, που δέχονται επίθεση με πέτρες και άλλα αντικείμενα και διασώζονται ύστερα από επέμβαση διμοιριών.

Σε όλη τη διάρκεια της πορείας οι μπάτσοι απαντούν με χημικά, στα μπλοκ. Έχουν γίνει 16 προσαγωγές και οι 11 έχουν μετατραπεί σε συλλήψεις, ενώ έχει τραυματιστεί ανεξακρίβωτος αριθμός διαδηλωτών, καθώς και 13 μπάτσοι.

Τα γεγονότα στην απεργία της 5ης Μαρτίου στην Αθήνα

Η συγκέντρωση του ΠΑΜΕ ξεκίνησε στις 10.00 πμ στην Πλατεία Συντάγματος. Περίπου στις 12.30 και οι τελευταίοι διαδηλωτές είχαν αποχωρήσει με κατεύθυνση την πλατεία Ομονοίας και όχι στο υπουργείο Απασχόλησης όπως είχε ανακοινωθεί. Πλήρης τάξη και ασφάλεια, ανύπαρκτες αστυνομικές δυνάμεις και φυσικά γελάει η «πλουτοκρατία» που καλείται από το ΚΚΕ να πληρώσει την κρίση. Χαζή είναι;

Γελάνε βέβαια και οι ΚΚουέδες από μέσα τους όταν το φωνάζουνε. Τι είχες Γιάννη μου τι είχα πάντα. Με την διαφορά ότι αυτή τη φορά ο «βασιλιάς δεν είναι απλά γυμνός», αλλά μια θλιβερή καρικατούρα. Βέβαια το δωράκι-δωράκι για την αγωνιστική συναίνεση που επιδεικνύει με τέτοια συνέπεια. Το ΚΚΕ και συγκεκριμένα κάποιοι συνδικαλιστές του μπορούν να καταλαμβάνουν ότι ώρα θέλουν το υπουργείο Οικονομίας, μάλλον τους δίνουν και τα κλειδιά.

Μετά την αποχώρηση του ΠΑΜΕ αρχίζει να συγκεντρώνεται κόσμος καθώς είναι προγραμματισμένο το συλλαλητήριο της ΑΔΕΔΥ, της ΟΛΜΕ, της ΟΕ, του ΣΥΡΙΖΑ και οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Ο πρόεδρος της ΓΣΕ περίπου στις 1.30 μμ επιχειρεί να βγάλει λόγο στους συγκεντρωμένους στην πλατεία Συντάγματος με αποτέλεσμα να δεχθεί γιαούρτια, καφέδες και μπουκάλια με νερό αλλά και μερικά χτυπήματα στο πρόσωπο, ενώ φωνάζονται συνθήματα όπως «αλήτες, λέρες, εργατοπατέρες».

Μέλη της ΓΣΕΕ δημιουργούν έναν κλοιό γύρω του λειτουργώντας ως ασπίδα προστασίας και κινούνται μαζί με τον Παναγόπουλο μέσω του Άγνωστου Στρατιώτη στον προαύλιο χώρο της Βουλής. Μόλις δέκα λεπτά αργότερα μέλη του ΣΥΝ και του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τον πρόεδρο του κόμματος Αλέξη Τσίπρα και τον Μανώλη Γλέζο αναρτούν πανό στον προαύλιο χώρο της Βουλής και συγκεκριμένα ακριβώς επάνω από το Άγνωστο Στρατιώτη.

Άνδρες της ασφάλειας της Βουλής με πολιτικά προσπαθούν να τους παρεμποδίσουν, αλλά, αυτοί, παρ' όλα αυτά παραμένουν για μικρό χρονικό διάστημα στο σημείο αυτό. Τελικά και ενώ κάποιοι από τους συγκεντρωμένους αποδοκιμάζουν τις προσπάθειες των αστυνομικών να απομακρύνουν την αγωνιζόμενη ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ από τον προαύλιο χώρο της Βουλής, εκατοντάδες άνθρωποι αρχίζουν να καταλαμβάνουν τον χώρο μπροστά στον Άγνωστο στρατιώτη, ενώ πλέον θέση μάχης παίρνουν διμοιρίες των ΜΑΤ που αρχίζουν να κατεβαίνουν τα ίδια σκαλιά που ανέβηκε λίγο πριν ο καταδιωκόμενος από διαδηλωτές πρόεδρος της ΓΣΕΕ.

Δεν αργούν να εκδηλωθούν οι πρώτες ρίψεις αντικειμένων ενάντια στις διμοιρίες, που με περιορισμένη χρήση χημικών αρχικά προσπαθούν να απωθήσουν τους διαδηλωτές, από τους οποίους κάποιοι αρχίζουν να συμπλέκονται σώμα με σώμα με τις δυνάμεις καταστολής σ' αυτό το σημείο.

Τα ΜΑΤ προχωρούν σε μία σύλληψη την ώρα που και πάλι από το ίδιο σημείο κατεβαίνει από 90χρονος Μανόλης Γλέζος, ο οποίος διαμαρτυρόμενος δέχεται σπρωξιές και δακρυγόνα στο πρόσωπο με αποτέλεσμα να σωριαστεί στο έδαφος και να μεταφερθεί για τις πρώτες βοήθειες σε νοσοκομείο.

Οι αστυνομικές δυνάμεις δεν αργούν να απωθήσουν με δακρυγόνα τους διαδηλωτές από τον επίμαχο χώρο μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη. Οι διαδηλωτές, περίπου 4 με 5 χιλιάδες, παραμένουν στην Λεωφ. Βασιλίσσης Αμαλίας. Δεν αργούν να εκδηλωθούν καινούργιες επιθέσεις εναντίον των κατασταλτικών δυνάμεων που έχουν μέτωπο την Καρ. Σερβίας και στα νώτα την Βασ. Σοφίας. Συμμετέχουν περίπου 150 αναρχικοί-αντιεξουσιαστές που καλύπτουν τα πρόσωπά τους και εφοδιάζονται με κομμάτια από μάρμαρα που σπάζουν από διάφορα σημεία.

την Πατησίων, εμποδίζοντας το μπλοκ των αναρχικών να προχωρήσει.

Το αναρχικό μπλοκ αποκόβεται από την πορεία για αρκετή ώρα, ενώ η ατμόσφαιρα γίνεται αποπνικτική από τα δακρυγόνα. Η κατάσταση εκτονώνεται τελικά με την αποχώρηση των ΜΑΤ. Από το σημείο αυτό το αναρχικό μπλοκ βρίσκεται ζωσμένο από διμοιρίες δεξιά και αριστερά.

Στο ίδιο διάστημα και στη συμβολή των οδών Βερανζέρου και Πατησίων, πυρπολείται και καταστρέφεται εντελώς ένα πολυτελές αυτοκίνητο (12:40).

Στη συνέχεια και καθώς η πορεία ανεβαίνει τη Σταδίου υπάρχει ένταση και γίνονται σποραδικές επιθέσεις σε κάποια σημεία, σε επίθεση διαδηλωτών σε βιτρίνα πολυεθνικής φίρμας στη Σταδίου, συνδικαλιστές απαντάνε με προπηλακισμούς. Στο Σύνταγμα τα ΜΑΤ απαντούν με δακρυγόνα σε επιθέσεις διαδηλωτών με βόμβες μολότωφ και πέτρες.

Μετά τη Βουλή οι δυνάμεις των ΜΑΤ, επεκτάθηκαν στα περισσότερα μπλοκ κάνοντας κορδόνι.

Παρ' όλα αυτά γίνονται κάποιες επιθέσεις σε χρυσοχοεία στη Πανεπιστημίου και στο Attica. Επίσης, γίνεται επίθεση με μολότοφ σε διμοιρία, που είχε πλευρίσει την πορεία, στο ύψος της Ομήρου, ρίχνεται μολότωφ εναντίον διμοιρίας στην οδό Σίνα και στη συνέχεια εκτοξεύονται μολότοφ και πέτρες σε άλλη διμοιρία των ΜΑΤ στη Κοραή, στο ύψος των Προπυλαίων. Ακολουθεί επίθεση σε άλλη διμοιρία στο Συμβούλιο Επικρατείας. Από τα Προπύλαια μέχρι την Ομόνοια, γίνονται διάφορες επιθέσεις, μπαίνουν φωτιές σε κάδους, ενώ στο ύψος των Χαυτείων ομάδα διαδηλωτών εγκλωβίζει Δελτάδες, που δέχονται επίθεση με πέτρες και άλλα αντικείμενα και διασώζονται ύστερα από επέμβαση διμοιριών.

Σε όλη τη διάρκεια της πορείας οι μπάτσοι απαντούν με χημικά, στα μπλοκ. Έχουν γίνει 16 προσαγωγές και οι 11 έχουν μετατραπεί σε συλλήψεις, ενώ έχει τραυματιστεί ανεξακρίβωτος αριθμός διαδηλωτών, καθώς και 13 μπάτσοι.

πάντα. Με την διαφορά ότι αυτή τη φορά ο «βασιλιάς δεν είναι απλά γυμνός», αλλά μια θλιβερή καρικατούρα. Βέβαια το δωράκι-δωράκι για την αγωνιστική συναίνεση που επιδεικνύει με τέτοια συνέπεια. Το ΚΚΕ και συγκεκριμένα κάποιοι συνδικαλιστές του μπορούν να καταλαμβάνουν ότι ώρα θέλουν το υπουργείο Οικονομίας, μάλλον τους δίνουν και τα κλειδιά.

Μετά την αποχώρηση του ΠΑΜΕ αρχίζει να συγκεντρώνεται κόσμος καθώς είναι προγραμματισμένο το συλλαλητήριο της ΑΔΕΔΥ, της ΟΛΜΕ, της ΔΟΕ, του ΣΥΡΙΖΑ και οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ περίπου στις 1.30 μμ επιχειρεί να βγάλει λόγο στους συγκεντρωμένους στην πλατεία Συντάγματος με αποτέλεσμα να δεχθεί γιαούρτια, καφέδες και μπουκάλια με νερό αλλά και μερικά χτυπήματα στο πρόσωπο, ενώ φωνάζονται συνθήματα όπως «αλήτες, λέρες, εργατοπατέρες».

Μέλη της ΓΣΕΕ δημιουργούν έναν κλοιό γύρω του λειτουργώντας ως ασπίδα προστασίας και κινούνται μαζί με τον Παναγόπουλο μέσω του Άγνωστου Στρατιώτη στον προαύλιο χώρο της Βουλής. Μόλις δέκα λεπτά αργότερα μέλη του ΣΥΝ και του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τον πρόεδρο του κόμματος Αλέξη Τσίπρα και τον Μανώλη Γλέζο αναρτούν πανό στον προαύλιο χώρο της Βουλής και συγκεκριμένα ακριβώς επάνω από το Άγνωστο Στρατιώτη.

Άνδρες της ασφάλειας της Βουλής με πολιτικά προσπαθούν να τους παρεμποδίσουν, αλλά, αυτοί, παρ' όλα αυτά παραμένουν για μικρό χρονικό διάστημα στο σημείο αυτό. Τελικά και ενώ κάποιοι από τους συγκεντρωμένους αποδοκιμάζουν τις προσπάθειες των αστυνομικών να απομακρύνουν την αγωνιζόμενη ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ από τον προαύλιο χώρο της Βουλής, εκατοντάδες άνθρωποι αρχίζουν να καταλαμβάνουν τον χώρο μπροστά στον Άγνωστο στρατιώτη, ενώ πλέον θέση μάχης παίρνουν διμοιρίες των ΜΑΤ που αρχίζουν να κατεβαίνουν τα ίδια σκαλιά που ανέβηκε λίγο πριν ο καταδιωκόμενος από διαδηλωτές πρόεδρος της ΓΣΕΕ.

Δεν αργούν να εκδηλωθούν οι πρώτες ρίψεις αντικειμένων ενάντια στις διμοιρίες, που με περιορισμένη χρήση χημικών αρχικά προσπαθούν να απωθήσουν τους διαδηλωτές, από τους οποίους κάποιοι αρχίζουν να συμπλέκονται σώμα με σώμα με τις δυνάμεις καταστολής σ' αυτό το σημείο.

Τα ΜΑΤ προχωρούν σε μία σύλληψη την ώρα που και πάλι από το ίδιο σημείο κατεβαίνει από 90χρονος Μανόλης Γλέζος, ο οποίος διαμαρτυρόμενος δέχεται σπρωξιές και δακρυγόνα στο πρόσωπο με αποτέλεσμα να σωριαστεί στο έδαφος και να μεταφερθεί για τις πρώτες βοήθειες σε νοσοκομείο.

Οι αστυνομικές δυνάμεις δεν αργούν να απωθήσουν με δακρυγόνα τους διαδηλωτές από τον επίμαχο χώρο μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη. Οι διαδηλωτές, περίπου 4 με 5 χιλιάδες, παραμένουν στην Λεωφ. Βασιλίσσης Αμαλίας. Δεν αργούν να εκδηλωθούν καινούργιες επιθέσεις εναντίον των κατασταλτικών δυνάμεων που έχουν μέτωπο την Καρ. Σερβίας και στα νώτα την Βασ. Σοφίας. Συμμετέχουν περίπου 150 αναρχικοί-αντιεξουσιαστές που καλύπτουν τα πρόσωπά τους και εφοδιάζονται με κομμάτια από μάρμαρα που σπάζουν από διάφορα σημεία.

Οι αστυνομικές δυνάμεις κρατούν αμυντική στάση απαντούν με ρίψη χημικών χωρίς να δείχνουν διαθέσεις να διαλύσουν τον κυρίως όγκο των συγκεντρωμένων, που παραμένει χωρίς προβλήματα στον οδόστρωμα της Λεωφ. Βασιλίσσης Αμαλίας. Οι κατασταλτικές δυνάμεις ενισχύονται από διμοιρίες, που ανεβαίνουν από το Σύνταγμα, με αποτέλεσμα σε κάποιες περιπτώσεις να γίνουν συμπλοκές σώμα με σώμα, με τραυματίες από την πλευρά των μπάτσων και των διαδηλωτών, αλλά και ορισμένες συλλήψεις.

Σ' αυτό το σημείο οι διοργανωτές ή κάποιοι από τους διοργανωτές του συλλαλητηρίου για να σταματήσουν οι συμπλοκές έξω από το κοινοβούλιο καλούν από τα μεγάφωνα τους συγκεντρωμένους να πορευτούν προς το υπουργείο Εργασίας στην οδός Πειραιώς, **κάτι που δεν ήταν προγραμματισμένο**, ενώ σχεδόν ταυτόχρονα τα πρώτα μπλοκ αρχίζουν να κινούνται με κατεύθυνση την Πανεπιστημίου.

Στο ύψος των προπυλαίων ανάβονται φωτιές ενώ λίγο πιο κάτω άνδρες των ΜΑΤ δέχονται επίθεση εγκλωβισμένοι στην είσοδο του Συμβούλιου της Επικρατείας από δεκάδες αναρχικούς-αντιεξουσιαστές και υποχρεώνονται να καταφύγουν στο εσωτερικό του κτιρίου, αφού προηγουμένως τραυματίζονται πέντε απ' αυτούς και χάνουν κράνη και ασπίδες οι οποίες και επιδεικνύονται δεόντως ως λάφυρα. Ακολουθούν συμπλοκές με διμοιρίες που επεμβαίνουν με την υποστήριξη Ζητάδων και Δελτάδων.

Η πορεία συνεχίζει τον δρόμο της προς το υπουργείο Εργασίας, σε διάφορα σημεία της διαδρομής ανάβονται φωτιές σε κάδους, σπάζεται τράπεζα Κύπρου στην συμβολή Πειραιώς και Μενάνδρου, μερσεντές με γερμανικές πινακίδες. Τέλος οι διαδηλωτές απωθούνται όταν

εκτοξεύονται μολότοφ και πέτρες σε άλλη διμοιρία των ΜΑΤ στη Κοραή, στο ύψος των Προπυλαίων. Ακολουθεί επίθεση σε άλλη διμοιρία στο Συμβούλιο Επικρατείας. Από τα Προπύλαια μέχρι την Ομόνοια, γίνονται διάφορες επιθέσεις, μπαίνουν φωτιές σε κάδους, ενώ στο ύψος των Χαυτείων ομάδα διαδηλωτών εγκλωβίζει Δελτάδες, που δέχονται επίθεση με πέτρες και άλλα αντικείμενα και διασώζονται ύστερα από επέμβαση διμοιριών.

Σε όλη τη διάρκεια της πορείας οι μπάτσοι απαντούν με χημικά, στα μπλοκ. Έχουν γίνει 16 προσαγωγές και οι 11 έχουν μετατραπεί σε συλλήψεις, ενώ έχει τραυματιστεί ανεξακρίβωτος αριθμός διαδηλωτών, καθώς και 13 μπάτσοι.

Δεν αργούν να εκδηλωθούν οι πρώτες ρίψεις αντικειμένων ενάντια στις διμοιρίες, που με περιορισμένη χρήση χημικών αρχικά προσπαθούν να απωθήσουν τους διαδηλωτές, από τους οποίους κάποιοι αρχίζουν να συμπλέκονται σώμα με σώμα με τις δυνάμεις καταστολής σ' αυτό το σημείο.

Τα ΜΑΤ προχωρούν σε μία σύλληψη την ώρα που και πάλι από το ίδιο σημείο κατεβαίνει από 90χρονος Μανόλης Γλέζος, ο οποίος διαμαρτυρόμενος δέχεται σπρωξιές και δακρυγόνα στο πρόσωπο με αποτέλεσμα να σωριαστεί στο έδαφος και να μεταφερθεί για τις πρώτες βοήθειες σε νοσοκομείο.

Οι αστυνομικές δυνάμεις δεν αργούν να απωθήσουν με δακρυγόνα τους διαδηλωτές από τον επίμαχο χώρο μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη. Οι διαδηλωτές, περίπου 4 με 5 χιλιάδες, παραμένουν στην Λεωφ. Βασιλίσσης Αμαλίας. Δεν αργούν να εκδηλωθούν καινούργιες επιθέσεις εναντίον των κατασταλτικών δυνάμεων που έχουν μέτωπο την Καρ. Σερβίας και στα νώτα την Βασ. Σοφίας. Συμμετέχουν περίπου 150 αναρχικοί-αντιεξουσιαστές που καλύπτουν τα πρόσωπά τους και εφοδιάζονται με κομμάτια από μάρμαρα που σπάζουν από διάφορα σημεία.

Οι αστυνομικές δυνάμεις κρατούν αμυντική στάση απαντούν με ρίψη χημικών χωρίς να δείχνουν διαθέσεις να διαλύσουν τον κυρίως όγκο των συγκεντρωμένων, που παραμένει χωρίς προβλήματα στον οδόστρωμα της Λεωφ. Βασιλίσσης Αμαλίας. Οι κατασταλτικές δυνάμεις ενισχύονται από διμοιρίες, που ανεβαίνουν από το Σύνταγμα, με αποτέλεσμα σε κάποιες περιπτώσεις να γίνουν συμπλοκές σώμα με σώμα, με τραυματίες από την πλευρά των μπάτσων και των διαδηλωτών, αλλά και ορισμένες συλλήψεις.

Σ' αυτό το σημείο οι διοργανωτές ή κάποιοι από τους διοργανωτές του συλλαλητηρίου για να σταματήσουν οι συμπλοκές έξω από το κοινοβούλιο καλούν από τα μεγάφωνα τους συγκεντρωμένους να πορευτούν προς το υπουργείο Εργασίας στην οδός Πειραιώς, **κάτι που δεν ήταν προγραμματισμένο**, ενώ σχεδόν ταυτόχρονα τα πρώτα μπλοκ αρχίζουν να κινούνται με κατεύθυνση την Πανεπιστημίου.

Στο ύψος των προπυλαίων ανάβονται φωτιές ενώ λίγο πιο κάτω άνδρες των ΜΑΤ δέχονται επίθεση εγκλωβισμένοι στην είσοδο του Συμβούλιου της Επικρατείας από δεκάδες αναρχικούς-αντιεξουσιαστές και υποχρεώνονται να καταφύγουν στο εσωτερικό του κτιρίου, αφού προηγουμένως τραυματίζονται πέντε απ' αυτούς και χάνουν κράνη και ασπίδες οι οποίες και επιδεικνύονται δεόντως ως λάφυρα. Ακολουθούν συμπλοκές με διμοιρίες που επεμβαίνουν με την υποστήριξη Ζητάδων και Δελτάδων.

Η πορεία συνεχίζει τον δρόμο της προς το υπουργείο Εργασίας, σε διάφορα σημεία της διαδρομής ανάβονται φωτιές σε κάδους, σπάζεται τράπεζα Κύπρου στην συμβολή Πειραιώς και Μενάνδρου, μερσεντές με γερμανικές πινακίδες. Τέλος οι διαδηλωτές απωθούνται όταν προσεγγίζουν την είσοδο του υπουργείου Εργασίας, ενώ σπάζονται τζαμαρίες του. Περίπου 2.000, πλέον, διαδηλωτές επιστρέφοντας στην Ομόνοια ανεβαίνουν πλατεία Συντάγματος μέσω Σταδίου για να διαλυθούν στο χώρο των Προπυλαίων.

Συνολικά πραγματοποιούνται 12 προσαγωγές από τις οποίες οι 5 μετατρέπονται σε συλλήψεις, ενώ αστυνομική ανακοίνωση μιλάει για 7 τραυματίες μπάτσους. Τόσο ο Τσίπρας όσο και εκπρόσωπος του ΚΚΕ καταδικάζουν την επίθεση στον Παναγόπουλο εν χορώ μαζί με Πασοκ και ΛΑΟΣ.

Δυστυχώς, η συμμετοχή διαδηλωτών στο συλλαλητήριο ήταν φανερά κατώτερη των περιστάσεων, η στάση των κατασταλτικών δυνάμεων επίσης φανερά συγκρατημένη στην πλατεία Συντάγματος για να μην δοθεί περαιτέρω επέκταση στις συγκρούσεις, καθώς και η συμμετοχή στις συγκρούσεις ήταν περιορισμένη, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι δεν χρησιμοποιήθηκε ούτε μια μολότοφ. Το γεγονός της περιορισμένης συμμετοχής (γεγονός στο οποίο συνέβαλε και η 24ωρη απεργία των μέσων μαζικής μεταφοράς), έδωσε την δυνατότητα στους επίσημους διοργανωτές να ορίσουν και το τέλος των επεισοδίων και την έναρξη μιας βιαστικής πορείας προς το υπουργείο Εργασίας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.

Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.

Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Δευτέρα 1 Μαρτίου
ΚΟΖΑΝΗ
Γίνεται **παρέμβαση αλληλεγγύης** σε δύο συντρόφους που διώκονται για «πρόκληση και διέγερση σε διάπραξη κακουργήματος» (!) για την υπόθεση Καραλευθέρη, ο οποίος είχε βρεθεί νεκρός μέσα στο κελί του στο α.τ. Πτολεμαΐδας.

Τρίτη 2 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ρώσοι κατοχικοί περικυκλώνουν την πόλη Ekazhevo, όπου κατοικούν 25.000 άτομα. Ξεσπούν συμπλοκές με αντάρτες. Δολοφονούνται έξη άμαχοι. Οι κατοχικοί λεηλατούν πολλά σπίτια και πολλοί κάτοικοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την περιοχή.
Την επόμενη μέρα δολοφονείται το γνωστό στέλεχος της αντίστασης Σαΐντ Μπουριάτσκι μαζί με τέσσερις ακόμη

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή
εξάρτηση και Ελευθερία
είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ
και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ
καταστάσεις

Επειδή
το παραμύθι περί
«ελεύθερης επιλογής»
στο ντοπάρισμα δεν
μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ
την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ,
το ΦΟΒΟ,
την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ,
την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ,
την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
την ΠΛΗΞΗ
που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να
χτιστεί μια ανθρώπινη και
ελεύθερη κοινωνία με
μέσα που καταστρέφουν
ανθρώπινες υπάρξεις
και συμπορεύονται με
τα σχέδια των κρατιστών

νέα οικονομικά μέτρα, ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται σε ΑΤΜ τραπεζών και προξενεί φθορές.

Παρασκευή 5 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κατά τη διάρκεια της **απεργιακής πορείας** ξεσπούν συγκρούσεις έξω από τη γραμματεία Μακεδονίας-Θράκης, όταν διαδηλωτές στήνουν οδοφράγματα, ενώ συνδικαλιστές ρίχνουν τα κάγκελα και υψώνουν πανό στο μπαλκόνι. Οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα.

ΒΟΛΟΣ
Ομάδα ατόμων **αφαιρεί προϊόντα** από σούπερ-μάρκετ, αξίας περίπου 800 ευρώ, και τα μοιράζει σε παρακείμενη λαϊκή αγορά.

Δευτέρα 8 Μαρτίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτο-

Τρίτη 9 Μαρτίου
Ομάδα ατόμων **αφαιρεί προϊόντα** από σούπερ-μάρκετ «Σκλαβενίτης» στην Καισαριανή και τα διανέμει σε περαστικούς.

Πέμπτη 11 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες υπάρχουν σε διάφορα σημεία του κέντρου. Στην Καμάρα και αργότερα στο Εργατικό Κέντρο μοιράζεται αναρχικό έντυπο υλικό και στην πορεία που ξεκινάει από το Ε.Κ. συμμετέχουν αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και ανυπότακτοι νεολαίοι. Στόχος επίθεσης γίνονται πολυτελή καταστήματα στην Αγ. Δημητρίου, στα οποία σπάζονται τζαμαρίες, καθώς και η Αγιορείτικη Εστία. Διαδηλωτές αρπάζουν προϊόντα από δύο σούπερ-μάρκετ στην οδό Ιασωνίδου και τα διανέμουν.
Φθορές προξενούνται επίσης σε ΑΤΜ τραπεζών και σε δύο καφάο.
Οι μπάτσοι ρίχνουν δακρυγόνα για να διαλύσουν τους διαδηλωτές. Στο πρώην υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης εκτοξεύονται μπογιές και αυγά.

τούχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λωρίδα της Γάζας.

Παρασκευή 19 Μαρτίου
Γίνεται εμπρησμός στα γραφεία των καθηγητών στο 6ο λύκειο Αχαρνών.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ξεκινά **διήμερο εκδηλώσεων** που διοργανώνουν οι «Αναρχικοί για την Επανάκτηση» που περιλαμβάνει: συζήτηση για την εργασία στην κατάληψη «Αντιβίωση», συγκέντρωση στη νομαρχία και συναυλία. Οι εκδηλώσεις γίνονται σε ένδειξη αλληλεγγύης στους Μπονάνο-Στρατηγόπουλο.

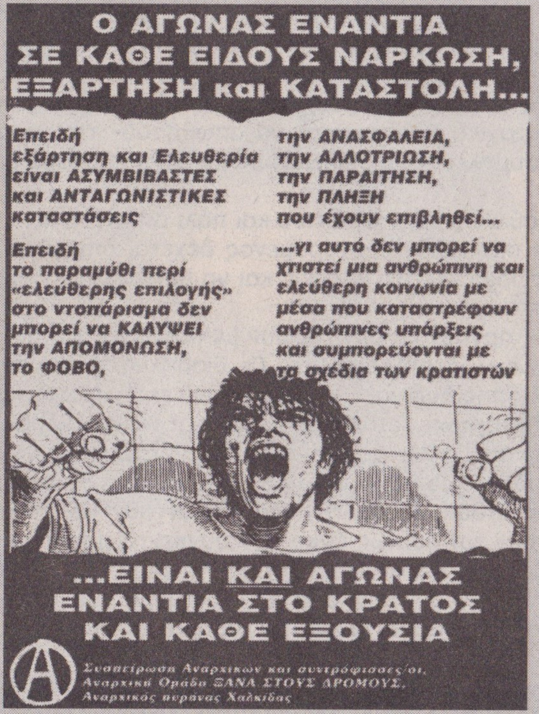
ΛΑΡΙΣΑ
Γίνεται εκδήλωση με προβολή βίντεο και ενημέρωση - συζήτηση, στην Ιατρική σχολή (πλ. Ταχυδρομείου), ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου

Σάββατο 20 Μαρτίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Ένας παλαιστίνιος **σκοτώνεται** σε συμπλοκές με τον κατοχικό ισραηλινό στρατό στη Δυική Όχθη.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από την

Δευτέρα 1 Μαρτίου
ΚΟΖΑΝΗ
Γίνεται **παρέμβαση αλληλεγγύης** σε δύο συντρόφους που διώκονται για «πρόκληση και διέγερση σε διάπραξη κακουργήματος» (!) για την υπόθεση Καραλευθέρη, ο οποίος είχε βρεθεί νεκρός μέσα στο κελί του στο α.τ. Πτολεμαΐδας.

Τρίτη 2 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ρώσοι κατοχικοί περικυκλώνουν την πόλη Ekazhevo, όπου κατοικούν 25.000 άτομα. Ξεσπούν συμπλοκές με αντάρτες. Δολοφονούνται έξη άμαχοι. Οι κατοχικοί λεηλατούν πολλά σπίτια και πολλοί κάτοικοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την περιοχή.
Την επόμενη μέρα δολοφονείται το γνωστό στέλεχος της αντίστασης Σαΐντ Μπουριάτσκι μαζί με τέσσερις ακόμη αντάρτες.

Τετάρτη 3 Μαρτίου
Η οργάνωση **«Επαναστατική Συνέχεια»** αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη βόμβας στα γραφεία της χρηματιστηριακής JP Morgan στο Κολωνάκι που έγινε στις 16/2.

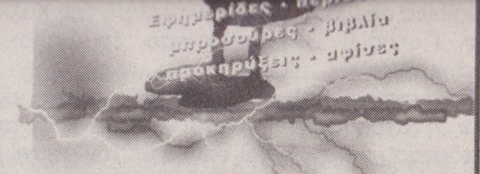
Πέμπτη 4 Μαρτίου
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Κατά τη διάρκεια της **πορείας** ενάντια στα νέα οικονομικά μέτρα, ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται σε ΑΤΜ τραπεζών και προξενεί φθορές.

Παρασκευή 5 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κατά τη διάρκεια της **απεργιακής πορείας** ξεσπούν συγκρούσεις έξω από τη γραμματεία Μακεδονίας-Θράκης, όταν διαδηλωτές στήνουν οδοφράγματα, ενώ συνδικαλιστές ρίχνουν τα κάγκελα και υψώνουν πανό στο μπαλκόνι. Οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα.

ΒΟΛΟΣ
Ομάδα ατόμων **αφαιρεί προϊόντα** από σούπερ-μάρκετ, αξίας περίπου 800 ευρώ, και τα μοιράζει σε παρακείμενη λαϊκή αγορά.

Δευτέρα 8 Μαρτίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο με 400-500 κιλά εκρηκτικών αυτοκίνητο γίνεται στη Λαχώρη, με στόχο κτίριο της (αντι)τρομοκρατικής υπηρεσίας που χρησιμοποιείται για ανακρίσεις. Σκοτώνονται τουλάχιστον 11 άτομα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP) σε απάντηση για τους βομβαρδισμούς εναντίον αμάχων στην περιοχή κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν.

Για την ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ και ΑΝΑΔΕΙΞΗ των αναρχικών κοινωνικών απελευθερωτικών αντιλήψεων
και της συμβολής των αναρχικών στους κοινωνικούς αγώνες ενάντια στο κράτος και κάθε μορφή εξουσίας

κάθε Τετάρτη 17:30-20:00
& Σάββατο 10:30-14:00 στη ΔΕΛΜΟΥΖΟΥ 3
(πρώτη παράλληλος της Φιλίππου από Αγ. Σοφίας)

Τρίτη 9 Μαρτίου
Ομάδα ατόμων **αφαιρεί προϊόντα** από σούπερ-μάρκετ «Σκλαβενίτης» στην Καισαριανή και τα διανέμει σε περαστικούς.

Πέμπτη 11 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες υπάρχουν σε διάφορα σημεία του κέντρου. Στην Καμάρα και αργότερα στο Εργατικό Κέντρο μοιράζεται αναρχικό έντυπο υλικό και στην πορεία που ξεκινάει από το Ε.Κ. συμμετέχουν αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και ανυπότακτοι νεολαίοι. Στόχος επίθεσης γίνονται πολυτελή καταστήματα στην Αγ. Δημητρίου, στα οποία σπάζονται τζαμαρίες, καθώς και η Αγιορείτικη Εστία. Διαδηλωτές αρπάζουν προϊόντα από δύο σούπερ-μάρκετ στην οδό Ιασωνίδου και τα διανέμουν.
Φθορές προξενούνται επίσης σε ΑΤΜ τραπεζών και σε δύο καφάο.
Οι μπάτσοι ρίχνουν δακρυγόνα για να διαλύσουν τους διαδηλωτές. Στο πρώην υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης εκτοξεύονται μπογιές και αυγά.

Δευτέρα 15 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται τουλάχιστον 6-7 ρώσοι εισβολείς της ομάδας GRU του στρατού σε συμπλοκή με αντάρτες κοντά στο χωριό Μπαμούτ στην Τσετσενία.

Τρίτη 16 Μαρτίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Πάνω από 150 άτομα τραυματίζονται στις συγκρούσεις που ξεσπούν στην Ιερουσαλήμ ανάμεσα σε Παλαιστίνιους και μπάτσους.

Τετάρτη 17 Μαρτίου
Πυρπολείται όχημα της πακιστανικής πρεσβείας στα Βριλήσσια, καθώς και δύο οχήματα του ΟΤΕ στα Μελίσσια.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Ένας έφηβος και ένας δημοσιογράφος

τούχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λωρίδα της Γάζας.

Παρασκευή 19 Μαρτίου
Γίνεται εμπρησμός στα γραφεία των καθηγητών στο 6ο λύκειο Αχαρνών.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ξεκινά **διήμερο εκδηλώσεων** που διοργανώνουν οι «Αναρχικοί για την Επανάκτηση» που περιλαμβάνει: συζήτηση για την εργασία στην κατάληψη «Αντιβίωση», συγκέντρωση στη νομαρχία και συναυλία. Οι εκδηλώσεις γίνονται σε ένδειξη αλληλεγγύης στους Μπονάνο-Στρατηγόπουλο.

ΛΑΡΙΣΑ
Γίνεται εκδήλωση με προβολή βίντεο και ενημέρωση - συζήτηση, στην Ιατρική σχολή (πλ. Ταχυδρομείου), ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου

Σάββατο 20 Μαρτίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Ένας παλαιστίνιος **σκοτώνεται** σε συμπλοκές με τον κατοχικό ισραηλινό στρατό στη Δυική Όχθη.

ΛΑΡΙΣΑ
Γίνεται **συγκέντρωση** στην πλ. Ταχυδρομείου, στις 11 το πρωί και ακολουθεί πορεία στους δρόμους της πόλης, όπου ακούγονται συνθήματα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, καθώς επίσης ενάντια στην συνολικότερη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου.

Κυριακή 21 Μαρτίου
ΒΟΛΟΣ
Εκδήλωση-ενημέρωση για την υπόθεση των Μπονάνο-Στρατηγόπουλου γίνεται στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

Τρίτη 23 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε καφάο κάμερας κυκλοφορίας στην πλατεία Λευκού Πύργου

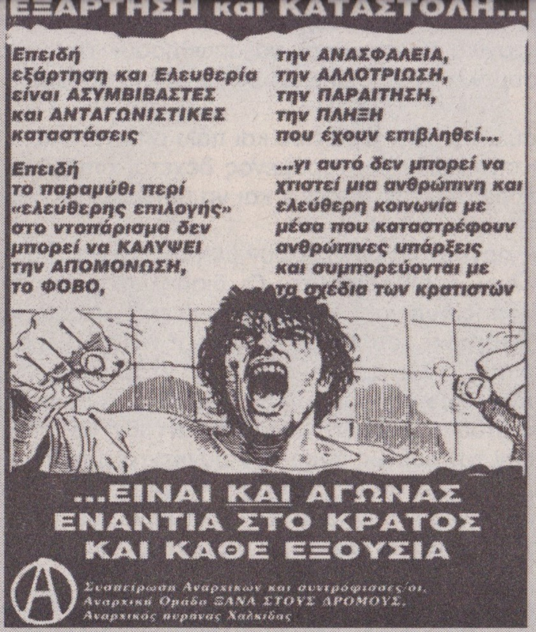

ΝΑΡΧΙΚΗ
ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

μπλοκές με αντάρτες. Δολοφονούνται έξη άμαχοι. Οι κατοχικοί λεηλατούν πολλά σπίτια και πολλοί κάτοικοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την περιοχή.
Την επόμενη μέρα δολοφονείται το γνωστό στέλεχος της αντίστασης Σαϊντ Μπουριάτσκι μαζί με τέσσερις ακόμη αντάρτες.

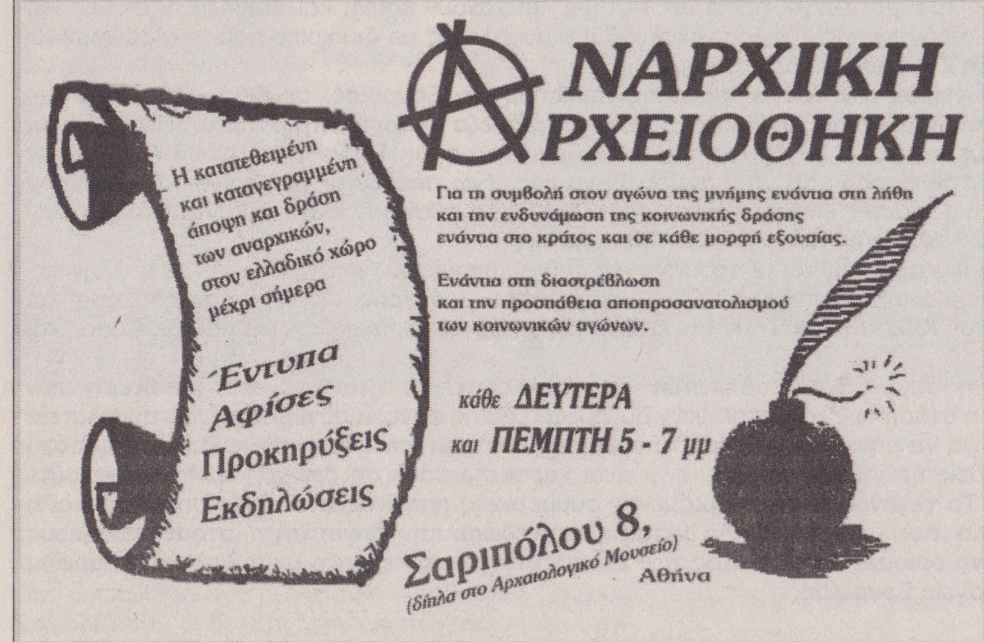
Τετάρτη 3 Μαρτίου
Η οργάνωση «Επαναστατική Συνέχεια» αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη βόμβας στα γραφεία της χρηματιστηριακής JP Morgan στο Κολωνάκι που έγινε στις 16/2.

Πέμπτη 4 Μαρτίου
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Κατά τη διάρκεια της **πορείας** ενάντια στα

Ομάδα ατόμων **αφαιρεί προϊόντα** από σούπερ-μάρκετ, αξίας περίπου 800 ευρώ, και τα μοιράζει σε παρακείμενη λαϊκή αγορά.

Δευτέρα 8 Μαρτίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο με 400-500 κιλά εκρηκτικών αυτοκίνητο γίνεται στη Λαχώρη, με στόχο κτίριο της (αντι)τρομοκρατικής υπηρεσίας που χρησιμοποιείται για ανακρίσεις. Σκοτώνονται τουλάχιστον 11 άτομα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP) σε απάντηση για τους βομβαρδισμούς εναντίον αμάχων στην περιοχή κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν.

στές και ανυπότακτοι νεολαίοι. Στόχος επιθέσης γίνονται πολυτελή καταστήματα στην Αγ. Δημητρίου, στα οποία σπάζονται τζαμαρίες, καθώς και η Αγιορείτικη Εστία.
Διαδηλωτές αρπάζουν προϊόντα από δύο σούπερ-μάρκετ στην οδό Ιασωνίδου και τα διανέμουν.
Φθορές προξενούνται επίσης σε ΑΤΜ τραπεζών και σε δύο καφάο.
Οι μπάτσοι ρίχνουν δακρυγόνα για να διαλύσουν τους διαδηλωτές. Στο πρώην υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης εκτοξεύονται μπογιές και αυγά.

Δευτέρα 15 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται τουλάχιστον 6-7 ρώσοι εισβολείς της ομάδας GRU του στρατού σε συμπλοκή με αντάρτες κοντά στο χωριό Μπαμούτ στην Τσετσενία.

Τρίτη 16 Μαρτίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Πάνω από 150 άτομα τραυματίζονται στις συγκρούσεις που ξεσπούν στην Ιερουσαλήμ ανάμεσα σε Παλαιστίνιους και μπάτσους.

Τετάρτη 17 Μαρτίου
Πυρπολείται όχημα της πακιστανικής πρεσβείας στα Βριλήσσια, καθώς και δύο οχήματα του ΟΤΕ στα Μελίσσια.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Ένας έφηβος και ένας δημοσιογράφος τραυματίζονται όταν οι κατοχικοί ρίχνουν σφαίρες και δακρυγόνα σε διαδήλωση στο Αλ-Καλίλ. Παρόμοιες συμπλοκές γίνονται και στη βόρεια Ιερουσαλήμ.
Στην πόλη Σαλφίτ της Δ. Όχθης η Παλαιστινιακή Αρχή περιπολεί μαζί με τις ισραηλινές δυνάμεις!

Πέμπτη 18 Μαρτίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Εκτοξεύεται πύραυλος από τη Λωρίδα της Γάζας στο Ισραήλ και σκοτώνεται ένας Ταϊλανδός εργάτης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ansar al-Sunna (Ακολουθητές των Σούνι). Μια ώρα πριν την επίθεση, λαμβάνει χώρα επίσκεψη αξιωμα-

εκδηλώσεις γίνονται σε ένδειξη αλληλεγγύης στους Μπονάνο-Στρατηγόπουλο.

ΛΑΡΙΣΑ
Γίνεται εκδήλωση με προβολή βίντεο και ενημέρωση - συζήτηση, στην Ιατρική σχολή (πλ. Ταχυδρομείου), ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου

Σάββατο 20 Μαρτίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Ένας παλαιστίνιος **σκοτώνεται** σε συμπλοκές με τον κατοχικό ισραηλινό στρατό στη Δυική Όχθη.

ΛΑΡΙΣΑ
Γίνεται **συγκέντρωση** στην πλ. Ταχυδρομείου, στις 11 το πρωί και ακολουθεί πορεία στους δρόμους τη πόλης, όπου ακούγονται συνθήματα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, καθώς επίσης ενάντια στην συνολικότερη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου.

Κυριακή 21 Μαρτίου
ΒΟΛΟΣ
Εκδήλωση-ενημέρωση για την υπόθεση των Μπονάνο-Στρατηγόπουλου γίνεται στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

Τρίτη 23 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε καφάο κάμερας κυκλοφορίας στην πλατεία Λευκού Πύργου.

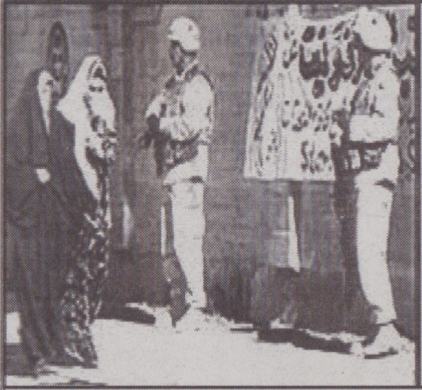
Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

27-2 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το θανάσιμο τραυματισμό ενός μισθοφόρου τους, κατά τη διάρκεια στρατιωτικής επιχείρησης στην επαρχία Σαλαχουντίν στις 20 Φεβρουαρίου.

- Βαγδάτη. Η οργάνωση Ανσάρ αλ Σούννα αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση σε αρχηγείο των αμερικανών κατοχικών στα νότια της πρωτεύουσας, με βλήματα όλμου των 82mm.

4-3 - Βαγδάτη. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται τη στιγμή που περνά περίπολος αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων από την περιοχή Ντάουρα. Καταστρέφεται ένα όχημα τύπου Χάμμερ, ενώ δεν γίνονται γνωστές άλλες απώλειες.

7-3 - Ημέρα εκλογών για το κατεχόμενο, από τις δυνάμεις «απελευθέρωσής» του, Ιράκ. Οι αντάρτες, από τη μεριά τους, «ρίχνουν» τη δική τους ψήφο.

- Βαγδάτη. Περισσότερες από 100 επιθέσεις σε εκλογικά κέντρα πραγματοποιούνται με αυτοσχέδιες βόμβες, ενώ δέκα τρεις βόμβες εκρήγνυνται σε δρόμους, μόνο στην πρωτεύουσα. Σκοτώνονται 38 άτομα και τραυματίζονται άλλα 90.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Περίπου 36 αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί ενεργοποιούνται και 5 βλήματα όλμου εκτοξεύονται εναντίον εκλογικών κέντρων γύρω από την Μπακούμπα. Τραυματίζονται δύο άτομα.

κινητόδρομο που ενώνει το Κιρκούκ με την Χαγουίγια. Το όχημα καταστρέφεται.

- Επαρχία Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου της ιρακινής αστυνομίας. Σκοτώνεται ένας μπάτσος, τραυματίζεται άλλος ένας, ενώ το όχημα τους καταστρέφεται.

10-3 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Ντουλουίγια (νοτιοανατολικά της Τικρίτ). Αντάρτες επιτίθενται με θερμικές βόμβες εναντίον κομβόι οχημάτων ιδιωτικής εταιρίας σεκιούριτι. Καταστρέφεται εντελώς ένα όχημα και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

11-3 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αντάρτες της οργάνωσης «Στρατός Φατιχίν» ανακοινώνουν ότι χθες πραγματοποίησαν επίθεση με πυραύλους κατιούσα εναντίον αμερικανικής βάσης στην πόλη Ισακί. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για απώλειες έμψυχου ή άψυχου υλικού λόγω των ασφυκτικών μέτρων ασφαλείας.

13-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αντάρτες εξαπολύουν επίθεση με επτά πυραύλους κατιούσα εναντίον της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης αλ Μανσουρίγια, που βρίσκεται βόρεια της Μικντάντίγια. Σκοτώνεται ένας αμερικανός στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

- Μπακούμπα. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη κεντρικού αυτοκινητόδρομου στο ανατολικό προάστιο Μπαλαντούζ, έχει στόχο κομβόι αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα.

14-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αμερικανική βάση δέχεται επίθεση ανταρτών με πολλές ρουκέτες. Σκοτώνεται ένας μισθοφόρος και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

16-3 - Επαρχία Μπαμπέλ. Χίλλα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη μεγάλη γέφυρα Μουσαγίμπ της ομώνυμης περιοχής. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ

για. Από την έκρηξη καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα και σκοτώνεται ή τραυματίζεται όλο το πλήρωμά του. Οι κατοχικοί ανοίγουν πυρ, πανικόβλητοι, προς κάθε κατεύθυνση.

- Επαρχία Ντιγιανίγια. Αμερικανικό στρατιωτικό βυτιοφόρο καταστρέφεται ολοσχερώς από έκρηξη βόμβας στην οδό

τώνεται ένας αξιωματικός και τραυματίζονται δύο μπάτσοι.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Δύο ιρακινοί μπάτσοι, μέλη εποχούμενης περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στη δυτική συνοικία αλ-Ταουρά. Το όχημά τους καταστρέφεται εντελώς. Σε άλλο σημείο της πόλης, στη

27-2 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το θανάσιμο τραυματισμό ενός μισθοφόρου τους, κατά τη διάρκεια στρατιωτικής επιχείρησης στην επαρχία Σαλαχουντίν στις 20 Φεβρουαρίου.
- Βαγδάτη. Η οργάνωση Ανσάρ αλ Σούννα αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση σε αρχηγείο των αμερικανών κατοχικών στα νότια της πρωτεύουσας, με βλήματα όλμου των 82mm.

4-3 - Βαγδάτη. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται τη στιγμή που περνά περίπολος αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων από την περιοχή Ντάουρα. Καταστρέφεται ένα όχημα τύπου Χάμμερ, ενώ δεν γίνονται γνωστές άλλες απώλειες.

7-3 - Ημέρα εκλογών για το κατεχόμενο, από τις δυνάμεις «απελευθέρωσής» του, Ιράκ. Οι αντάρτες, από τη μεριά τους, «ρίχνουν» τη δική τους ψήφο.
- Βαγδάτη. Περισσότερες από 100 επιθέσεις σε εκλογικά κέντρα πραγματοποιούνται με αυτοσχέδιες βόμβες, ενώ δέκα τρεις βόμβες εκρήγνυνται σε δρόμους, μόνο στην πρωτεύουσα. Σκοτώνονται 38 άτομα και τραυματίζονται άλλα 90.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Περίπου 36 αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί ενεργοποιούνται και 5 βλήματα όλμου εκτοξεύονται εναντίον εκλογικών κέντρων γύρω από την Μπακούμπα. Τραυματίζονται δύο άτομα.
- Επαρχία Ανμπάρ. Έξι βόμβες τοποθετημένες στην άκρη δρόμων και τέσσερα βλήματα όλμου έχουν στόχο εκλογικά κέντρα γύρω από τη Φαλλούτζα.
- Επαρχία Νίνγια. Τέσσερα βλήματα όλμου, μια βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου και μια χειροβομβίδα έχουν στόχο εκλογικά τμήματα στη Μοσούλη. Σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης και τραυματίζονται δύο άτομα.

9-3 - Κιρκούκ. Η οργάνωση Ανσάρ αλ Σούννα αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με πύραυλο C5K εναντίον αμερικανικού οχήματος που κινούνταν στον αυτο-

επιτίθενται με θερμικές βόμβες εναντίον κομβόι οχημάτων ιδιωτικής εταιρίας σεκιουρίτι. Καταστρέφεται εντελώς ένα όχημα και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

11-3 - Επαρχία Σαλαχουντίν. Τικρίτ. Αντάρτες της οργάνωσης «Στρατός Φατιχίν» ανακοινώνουν ότι χθες πραγματοποίησαν επίθεση με πυραύλους κατιούσα εναντίον αμερικανικής βάσης στην πόλη Ισακί. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για απώλειες έμψυχου ή άψυχου υλικού λόγω των ασφυκτικών μέτρων ασφαλείας.

13-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αντάρτες εξαπολύουν επίθεση με επτά πυραύλους κατιούσα εναντίον της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης αλ Μανσουρίγια, που βρίσκεται βόρεια της Μικνταντίγια. Σκοτώνεται ένας αμερικανός στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι τρεις.
- Μπακούμπα. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη κεντρικού αυτοκινητόδρομου στο ανατολικό προάστιο Μπαλαντούζ, έχει στόχο κομβόι αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα.

14-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αμερικανική βάση δέχεται επίθεση ανταρτών με πολλές ρουκέτες. Σκοτώνεται ένας μισθοφόρος και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

16-3 - Επαρχία Μπαμπέλ. Χίλλα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη μεγάλη γέφυρα Μουσαγίμπ της ομώνυμης περιοχής. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.
- Ανατολική Βαγδάτη. Τρεις ιρακινοί στρατιώτες, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας κοντά στο πανεπιστήμιο αλ-Μουστανσρίγια.

17-3 - Επαρχία Νίνγια. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό ενός μισθοφόρου τους και τον τραυματισμό άλλων τριών, χωρίς να μπαίνουν στον κόπο να εξηγήσουν την αιτία.
- Επαρχία Καντισίγια. Αντάρτες στήνουν καρτέρι με αυτοσχέδια βόμβα σε κομβόι αμερικανικών οχημάτων στην περιοχή Σαμί-

για. Από την έκρηξη καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα και σκοτώνεται ή τραυματίζεται όλο το πλήρωμά του. Οι κατοχικοί ανοίγουν πυρ, πανικόβλητοι, προς κάθε κατεύθυνση.
- Επαρχία Ντιγιανίγια. Αμερικανικό στρατιωτικό βυτιοφόρο καταστρέφεται ολοσχερώς από έκρηξη βόμβας στην οδό ταχείας κυκλοφορίας κοντά στο προάστιο Σουμάρ, 25χλμ. ανατολικά της πρωτεύουσας της επαρχίας, Ντιγιανίγια.
- Βαγδάτη. Επτά ιρακινοί μπάτσοι, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται όταν το όχημά τους πέφτει σε βόμβα στη βόρεια συνοικία αλ-Χουρίγια. Το όχημα καταστρέφεται.
- Επαρχία Ταμίμ. Αντάρτες επιτίθενται με ρουκέτες τύπου Jawshan σε αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στο προάστιο Χαγουίγια.

18-3 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν οπλοβομβίδες με RPG7 εναντίον πύργου με κάμερες των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στη νοτιοανατολική περιοχή Ζαφαρανίγια. Τραυματίζεται τουλάχιστον έ-

τώνεται ένας αξιωματικός και τραυματίζονται δύο μπάτσοι.
- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Δύο ιρακινοί μπάτσοι, μέλη εποχούμενης περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στη δυτική συνοικία αλ-Ταουρά. Το όχημά τους καταστρέφεται εντελώς. Σε άλλο σημείο της πόλης, στη

βόρεια συνοικία Μουχαντισίν, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον περιπόλου του ιρακινού στρατού τραυματίζοντας πέντε στρατιώτες.
- Κιρκούκ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού στα δυτικά της πόλης, τραυματίζοντας τρεις στρατιώτες.

23-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Ένας ιρακινός στρατιώτης σκοτώνεται και επτά άλλοι τραυματίζονται, όλοι μέλη περιπόλου, από έκρηξη βόμβας στην περιοχή Τζαλάουλα, 30 χλμ. νοτιοδυτικά της πόλης Κανακίν.

24-3 - Βαγδάτη. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού στη

από τις δυνάμεις «απελευθέρωσης» του Ι-ράκ. Οι αντάρτες, από τη μεριά τους, «ρίχνουν» τη δική τους ψήφο.

- Βαγδάτη. Περισσότερες από 100 επιθέσεις σε εκλογικά κέντρα πραγματοποιούνται με αυτοσχέδιες βόμβες, ενώ δέκα τρεις βόμβες εκρήγνυνται σε δρόμους, μόνο στην πρωτεύουσα. Σκοτώνονται 38 άτομα και τραυματίζονται άλλα 90.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Περίπου 36 αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί ενεργοποιούνται και 5 βλήματα όλμου εκτοξεύονται εναντίον εκλογικών κέντρων γύρω από την Μπακούμπα. Τραυματίζονται δύο άτομα.

- Επαρχία Ανμπάρ. Έξι βόμβες τοποθετημένες στην άκρη δρόμων και τέσσερα βλήματα όλμου έχουν στόχο εκλογικά κέντρα γύρω από τη Φαλλούτζα.

- Επαρχία Νίνγια. Τέσσερα βλήματα όλμου, μια βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου και μια χειροβομβίδα έχουν στόχο εκλογικά τμήματα στη Μοσούλη. Σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης και τραυματίζονται δύο άτομα.

9-3 - Κιρκούκ. Η οργάνωση Ανσάρ αλ Σούννα αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με πύραυλο C5K εναντίον αμερικανικού οχήματος που κινούνταν στον αυτοκινητόδρομο στην άκρη κεντρικού αυτοκινητόδρομου στο ανατολικό προάστιο Μπαλαντούζ, έχει στόχο κομβόι αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα.

14-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αμερικανική βάση δέχεται επίθεση ανταρτών με πολλές ρουκέτες. Σκοτώνεται ένας μισθοφόρος και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

16-3 - Επαρχία Μπαμπέλ. Χίλλα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη μεγάλη γέφυρα Μουσαγίμπ της ομώνυμης περιοχής. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα χάμμερ και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

- Ανατολική Βαγδάτη. Τρεις ιρακινοί στρατιώτες, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας κοντά στο πανεπιστήμιο αλ-Μουστανσρίγια.

17-3 - Επαρχία Νίνγια. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό ενός μισθοφόρου τους και τον τραυματισμό άλλων τριών, χωρίς να μπαίνουν στον κόπο να εξηγήσουν την αιτία.

- Επαρχία Καντισίγια. Αντάρτες στήνουν καρτέρι με αυτοσχέδια βόμβα σε κομβόι αμερικανικών οχημάτων στην περιοχή Σαμίταχείας κυκλοφορίας κοντά στο προάστιο Σουμάρ, 25χλμ. ανατολικά της πρωτεύουσας της επαρχίας, Ντιγιανίγια.

- Βαγδάτη. Επτά ιρακινοί μπάτσοι, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται όταν το όχημά τους πέφτει σε βόμβα στη βόρεια συνοικία αλ-Χουρίγια. Το όχημα καταστρέφεται.

- Επαρχία Ταμίμ. Αντάρτες επιτίθενται με ρουκέτες τύπου Jawshan σε αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στο προάστιο Χαγουίγια.

18-3 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν οπλοβομβίδες με RPG7 εναντίον πύργου με κάμερες των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στη νοτιοανατολική περιοχή Ζαφαρανίγια. Τραυματίζεται τουλάχιστον ένας μισθοφόρος.

21-3 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει ολοσχερώς όχημα αμερικανικής περιπόλου στη βόρεια περιοχή αλ Νταουλάι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.

Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην κεντρική συνοικία Καρραντά, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του αυτοκινήτου που μεταφέρει το γενικό διευθυντή του υπουργείου εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων, Ισσάμ Αμντουλλατίφ, τραυματίζοντας σοβαρά τον ίδιο και τον οδηγό-σωματοφύλακά του.

- Ντούρα. Βόμβα έχει στόχο πεζή περιπολία της ομοσπονδιακής αστυνομίας. Σκοβόρεια συνοικία Μουχαντισίν, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον περιπόλου του ιρακινού στρατού τραυματίζοντας πέντε στρατιώτες.

- Κιρκούκ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού στα δυτικά της πόλης, τραυματίζοντας τρεις στρατιώτες.

23-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Ένας ιρακινός στρατιώτης σκοτώνεται και επτά άλλοι τραυματίζονται, όλοι μέλη περιπόλου, από έκρηξη βόμβας στην περιοχή Τζαλάουλα, 30 χλμ. νοτιοδυτικά της πόλης Κανακίν.

24-3 - Βαγδάτη. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού στη νοτιοδυτική συνοικία αλ-Ραντγιανίγια και σκοτώνουν πέντε στρατιώτες.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Επαρχία Badakhshan
17-3: Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί και τρεις ντόπιοι συνεργάτες τους, όταν το όχημά τους σκοντάφτει σε βόμβα στην άκρη ενός δρόμου.

Επαρχία Badghis
Από τις 27-2 ως τις 19-3, σε οκτώ επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά Ιταλοί, δύο Ισπανοί, τρεις Αμερικανοί, 11 ΝΑΤΟικοί, επτά Αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού άρματος. Επίσης, καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο.

Επαρχία Farah
24-2: Σκοτώνονται δύο Ινδοί όταν ανατινάζεται το όχημά τους. **4-3:** Ανατινάζονται δύο αμερικανικά άρματα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Ghazni
Από τις 23-2 ως τις 16-3, σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες τριών πολωνικών αρμάτων, τα οποία κυριολεκτικά διαλύονται.

Επαρχία Helmand
Από τις 23-2 έως τις 23-3, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 63 αφγανοί στρατιώτες, 21 βρετανοί, 144 αμερικανοί και σκοτώνονται και τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 53 ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Herat

θούν 12 ένοικοι. Οι νεκροί μετά από τις επιθέσεις ανέρχονται σε 50. **22-3:** Πέφτουν ρουκέτες στο αεροδρόμιο της πόλης.

Επαρχία Kandahar
Από τις 23-2 ως τις 19-3, σε επτά επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 11 αμερικανοί, τρεις βρετανοί, έξη καναδοί, οκτώ μπάτσοι, 14 Αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες τριών ΝΑΤΟικών αρμάτων. Σκοτώνονται, επίσης, ένας διοικητής των μπάτσων και ο επικεφαλής του υπουργείου Πληροφόρησης και Πολιτισμού. Την **1-3** ο μαχητής Abdullah πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο όχημα σκοτώνοντας 11 ΝΑΤΟικούς. Σε άλλη επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από το αρχηγείο των μπάτσων στην πόλη Κανταχάρ σκοτώνονται 22 μπάτσοι.

Επαρχία Kapisa
Από τις 23-2 έως τις 20- 3 σε διάφορες επιθέσεις ανταρτών σκοτώνονται 31 Γάλλοι κατοχικοί.

Επαρχία Khost
Από τις 23-2 ως τις 22-3, σε εννέα επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 58 Αφγανοί στρατιώτες, 52 μπάτσοι, τρεις ΝΑΤΟικοί και όλοι οι επιβαίνοντες τριών ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Kunar
Από τις 23-2 ως τις 23-3, σε έξη επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, έξη αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού οχήματος.

ση, σκοτώνοντας συνολικά 25 αμερικανούς και Αφγανούς στρατιώτες.

Επαρχία Parwan
14-3: Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί σε επίθεση με ρουκέ-

Επαρχία Badakhshan
17-3: Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί και τρεις ντόπιοι συνεργάτες τους, όταν το όχημά τους σκοντάφτει σε βόμβα στην άκρη ενός δρόμου.

Επαρχία Badghis
Από τις 27-2 ως τις 19-3, σε οκτώ επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά Ιταλοί, δύο Ισπανοί, τρεις Αμερικανοί, 11 ΝΑΤΟικοί, επτά Αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού άρματος. Επίσης, καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο.

Επαρχία Farah
24-2: Σκοτώνονται δύο Ινδοί όταν ανατινάζεται το όχημά τους. **4-3:** Ανατινάζονται δύο αμερικανικά άρματα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Ghazni
Από τις 23-2 ως τις 16-3, σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες τριών πολωνικών αρμάτων, τα οποία κυριολεκτικά διαλύονται.

Επαρχία Helmand
Από τις 23-2 έως τις 23-3, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 63 αφγανοί στρατιώτες, 21 βρετανοί, 144 αμερικανοί και σκοτώνονται και τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 53 ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Herat
23-2: Σκοτώνονται πέντε ιταλοί σε μάχη στην περιφέρεια

Κισκ Κουχνάχ. **6-3:** Στήνεται ενέδρα σε κομβόι το οποίο εγκαταλείπεται άρον-άρον από το στρατό. Σε άλλη περιοχή πυρπολούνται οχήματα ανεφοδιασμού. **8-3:** Κάτοικος στην περιφέρεια Μπούστι Κόχνα σκοτώνει αμερικανό όταν, στην προσπάθεια των κατοχικών να τραβήξουν ένα

των μπάτσων και ο επικεφαλής του υπουργείου Πληροφόρησης και Πολιτισμού. Την **1-3** ο μαχητής Abdullah πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο όχημα σκοτώνοντας 11 ΝΑΤΟικούς. Σε άλλη επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από το αρχηγείο των μπάτσων στην πόλη Κανταχάρ σκοτώνονται 22 μπάτσοι.

Επαρχία Kapisa
Από τις 23-2 έως τις 20- 3 σε διάφορες επιθέσεις ανταρτών σκοτώνονται 31 Γάλλοι κατοχικοί.

Επαρχία Khost
Από τις 23-2 ως τις 22-3, σε εννέα επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 58 Αφγανοί στρατιώτες, 52 μπάτσοι, τρεις ΝΑΤΟικοί και όλοι οι επιβαίνοντες τριών ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Kunar
Από τις 23-2 ως τις 23-3, σε έξη επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, έξη αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού οχήματος.

Επαρχία Kunduz
Από τις 23-2 ως τις 22-3, σε έξη επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται δύο αμερικανοί, 18 γερμανοί, και αιχμαλωτίζονται οκτώ Αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Laghman
5-3: Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες ενός κατοχικού οχήματος, όταν πλήττεται με ρουκέτες στην περιφέρεια Αλισάνγκ. **22-3:** Σκοτώνονται τέσσερις αμερικανοί σε ενέδρα.

Επαρχία Nangarhar
23-2: Γίνεται επίθεση με ρουκέτες σε αμερικανικό όχημα που περιπολεί και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **17-3:** Γίνεται επίθεση σε τρία φυλάκια της συνοριοφυλακής και προκαλούνται βαριές απώλειες στους Αφγανούς στρατιώτες. **20-3:** Τέσσερις εκρήξεις δονούν την πρωτεύουσα Τζαλαλαμπάντ και πολλοί μπάτσοι σκοτώνονται.

ση, σκοτώνοντας συνολικά 25 αμερικανούς και Αφγανούς στρατιώτες.

Επαρχία Parwan
14-3: Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί σε επίθεση με ρουκέ-

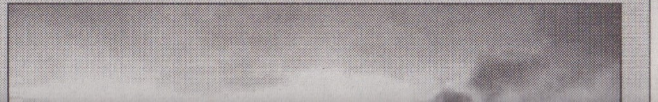

τες εναντίον του αεροδρομίου του Μπαγκράμ. **17-3:** Τρεις ρουκέτες πέφτουν στο αεροδρόμιο του Μπαγκράμ.

Επαρχία Uruzgan
Από τις 23-2 ως τις 19-3, σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 6 αμερικανοί και πέντε ΝΑΤΟικοί. **20-3:** Γίνεται επίθεση την ώρα που ο πρωθυπουργός-μαριονέτα Καρζάι βρίσκεται σε συνάντηση με αξιωματούχους της επαρχίας και σκοτώνονται πέντε κατοχικοί.

Επαρχία Wardak
23-2: Καταρρίπτεται ελικόπτερο στην πόλη Μαϊντάν. **4-3:** Καταστρέφονται δύο οχήματα των μπάτσων σε έκρηξη με αποτέλεσμα πέντε νεκρούς. **16-3:** Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Τσαγκτά.

Επαρχία Zabul
Από τις 23-2 ως τις 16-3, σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 18 αμερικανοί, 10 μπάτσοι και τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και οι επιβαίνοντες δύο ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Ghazni
Από τις 23-2 ως τις 16-3, σε δύο επιχειρήσεις των α-ντάρτων, σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες τριών πολωνικών αρμάτων, τα οποία κυριολεκτικά διαλύονται.

Επαρχία Helmand
Από τις 23-2 έως τις 23-3, σε δεκάδες επιχειρήσεις των ανταρτών, κυρίως στην περιοχή Μαρτζά, σκοτώνονται 63 αφγανοί στρατιώτες, 21 βρετανοί, 144 αμερικανοί και σκοτώνονται και τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 53 ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Herat
23-2: Σκοτώνονται πέντε ιταλοί σε μάχη στην περιφέρεια

Κισκ Κουχνάχ. **6-3:** Στήνεται ενέδρα σε κομβόι το οποίο εγκαταλείπεται άρον-άρον από το στρατό. Σε άλλη περιοχή πυρπολούνται οχήματα ανεφοδιασμού. **8-3:** Κάτοικος στην περιφέρεια Μπούστι Κόχνα σκοτώνει αμερικανό όταν, στην προσπάθεια των κατοικών να τραβήξουν ένα άρμα που είχε κολλήσει στη λάσπη, τον χτυπάει με γερανό και εξαφανίζεται.

Επαρχία Kabul
26-2: Μια ομάδα αποτελούμενη από πέντε αντάρτες εισβάλλει στην Καμπούλ και διεξάγει μερικές επιχειρήσεις στο κέντρο. Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στο ξενοδοχείο Sufi Landmark, όπου διαμένουν πολλοί αλλοδαποί. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης οι αντάρτες επιτίθενται στους φρουρούς και ένας μαχητής ανατινάζεται με παγιδευμένο όχημα μέσα στο ξενοδοχείο, με αποτέλεσμα να σκοτω-

σε εννέα επιχειρήσεις των α-ντάρτων, σκοτώνονται 58 Αφγανοί στρατιώτες, 52 μπάτσοι, τρεις ΝΑΤΟικοί και όλοι οι επιβαίνοντες τριών ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Επαρχία Kunar
Από τις 23-2 ως τις 23-3, σε έξη επιχειρήσεις των α-ντάρτων, σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, έξη αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού οχήματος.

Επαρχία Kunduz
Από τις 23-2 ως τις 22-3, σε έξη επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται δύο αμερικανοί, 18 γερμανοί, και αιχμαλωτίζονται οκτώ Αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Laghman
5-3: Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες ενός κατοχικού οχήματος, όταν πλήττεται με ρουκέτες στην περιφέρεια Αλισάνγκ. **22-3:** Σκοτώνονται τέσσερις αμερικανοί σε ενέδρα.

Επαρχία Nangarhar
23-2: Γίνεται επίθεση με ρουκέτες σε αμερικανικό όχημα που περιπολεί και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **17-3:** Γίνεται επίθεση σε τρία φυλάκια της συνοριοφυλακής και προκαλούνται βαριές απώλειες στους Αφγανούς στρατιώτες. **20-3:** Τέσσερις εκρήξεις δονούν την πρωτεύουσα Τζαλαλαμπάντ και πολλοί μπάτσοι σκοτώνονται.

Επαρχία Paktia
2-3: Επτά αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται όταν κτυπιέται με ρουκέτα το όχημά τους. **19-3:** Σκοτώνονται τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες την ώρα που πηγαίνουν για υπηρεσία. **20-3:** Σκοτώνεται πράκτορας ονόματι Φαζά Ραμπί σε έκρηξη βάρκας. **22-3:** Σκοτώνονται τρεις αμερικανοί από έκρηξη στο κέντρο της επαρχίας.

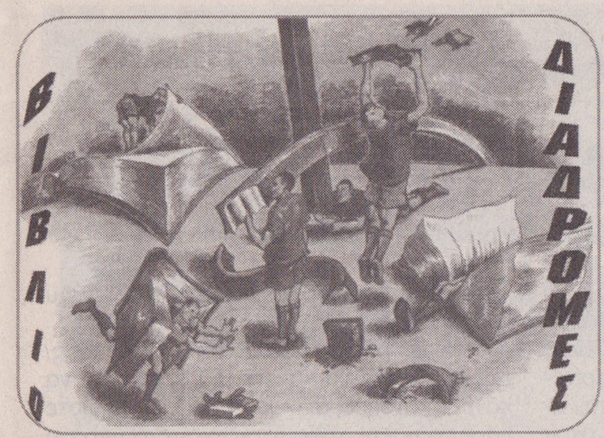
Επαρχία Paktika
15-3: Δύο μαχητές, ο Saifullah και ο Muhammad Rahman, πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας σε αμερικανική βάσεις εναντίον του αεροδρομίου του Μπαγκράμ. **17-3:** Τρεις ρουκέτες πέφτουν στο αεροδρόμιο του Μπαγκράμ.

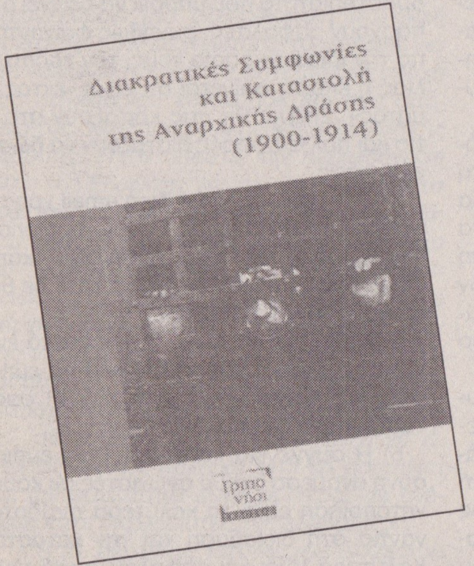
Επαρχία Uruzgan
Από τις 23-2 ως τις 19-3, σε δύο επιχειρήσεις των α-ντάρτων, σκοτώνονται 6 αμερικανοί και πέντε ΝΑΤΟικοί. **20-3:** Γίνεται επίθεση την ώρα που ο πρωθυπουργός-μαριονέτα Καρζάι βρίσκεται σε συνάντηση με αξιωματούχους της επαρχίας και σκοτώνονται πέντε κατοχικοί.

Επαρχία Wardak
23-2: Καταρρίπτεται ελικόπτερο στην πόλη Μαϊντάν. **4-3:** Καταστρέφονται δύο οχήματα των μπάτσων σε έκρηξη με αποτέλεσμα πέντε νεκρούς. **16-3:** Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Τσαγκτά.

Επαρχία Zabul
Από τις 23-2 ως τις 16-3, σε πέντε επιχειρήσεις των α-ντάρτων, σκοτώνονται 18 αμερικανοί, 10 μπάτσοι και τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και οι επιβαίνοντες δύο ΝΑΤΟικών αρμάτων.

Διακρατικές Συμφωνίες και Καταστολή της Αναρχικής Δράσης (1900-1914)

Εκδόσεις Γριπονήσι

από Αναρχικό Πυρήνα Χαλκίδας

«Ο αναρχικός είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας, ο εχθρός όλης της ανθρωπότητας και ο δικός του βαθμός εγκληματικότητας είναι μεγαλύτερος από

κών συμφωνιών της αρχής του 20ου αι. που στόχο είχαν την καταστολή της αναρχικής δράσης. Στο κείμενο αποτυπώνονται, ιστορικά, συγκεκριμένες δράσεις αναρχικών ατόμων του περασμένου αιώνα που με το όπλο ή το μαχαίρι επιτίθεντο στον Πρόεδρο των ΗΠΑ και στον βασιλιά της Ιταλίας.

Παράλληλα, ξεδιπλώνεται ο τρόπος και η μεθοδικότητα των κυβερνήσεων και από τις δυο πλευρές του Ατλαντικού να καταστείλουν την αναρχική δράση μέσω των διεθνών συμφωνιών. Ενώ διάφορα δευτερογενή στοιχεία φανερώνουν το πώς μια κρατική εξουσία ελίσσεται σε συμφωνίες που έχει υπογράψει για λόγους τακτικής, προβάλλοντας πολλές φορές και ένα φιλελεύθερο και «προοδευτικό» προφίλ.

Στις μέρες μας η διεθνής εξουσιαστική κυριαρχία σχεδιάζει και εφαρμόζει με μεθοδικότητα, τον έλεγχο και την καταστολή των αντιστεκόμενων ανθρώπων. Η εργασία του R.B.Jensen, που αποτελεί δημοσίευση στο Terrorism and Political Violence, (Vol. 13, No. 1 Spring 2001), έχει ενδιαφέρον γιατί αποτυπώνει το πώς η εξουσία διαχρονικά διαχειρίζεται αυτές τις καταστάσεις. Ο συγγραφέας του, καθηγητής στο Northwestern State University, ασχολείται συστηματικά με τη μελέτη, καταγραφή και ανάδειξη της καταστολής των κοινωνικών αγώνων από το Κράτος, κατά τον 19ο και τις αρχές του 20ου αιώνα. Παρ' ότι, η εργασία δεν θεωρείται προϊόν αναρχικής θεώρησης και αντίληψης αποφασίσαμε εντούτοις να την παρουσιάσουμε, λόγω της σημαντικής ιστορικής αξίας που έχει.

Ασφαλώς, ως αναρχικοί, δεν αποδεχόμαστε ορισμένους όρους που χρησιμοποιούνται στο κείμενο, όπως –«αναρχική τρομοκρατία», «δολοφονία» κ.λπ.– αλλά επιλέξαμε την πιστή μετάφραση του πρωτότυπου, μιας και αυτό που αξιώνουμε από τη συγκεκριμένη εργασία είναι η ανάδειξη των στοιχείων εκείνων που καταδεικνύουν την στρατηγική της καταστολής της αναρχικής δράσης μέσω διακρατικών συμφωνιών. Έτσι, αποτυπώνεται ανάγλυφα το μένος και η εχθρότητα προς κάθε τί αναρχικό και απελευθερωτικό, με απροκάλυπτο τρόπο από κρατικές οντότητες που θεωρούνται από κάποιους συνεχιστές του Διαφωτισμού.

Επίσης, εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι παρ' ότι έχουν περάσει πάνω από εκατό χρόνια από τη περίοδο που αναλύει ο Jensen, η φρασεολογία της εξουσίας ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει. Ενδεικτικά αναφέρουμε: Σεπτέμβριος 1901: ο αναρχικός Leon

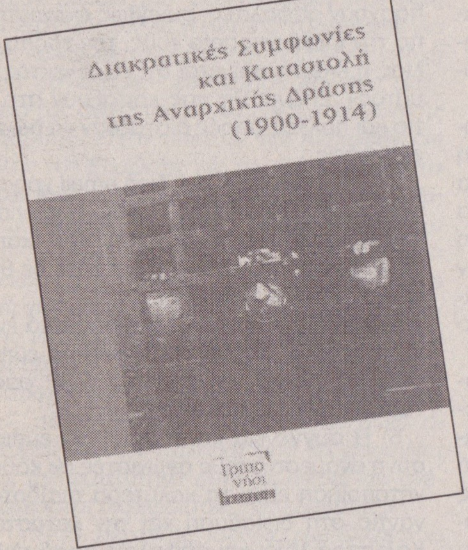
ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ Ο ΛΟΓΟΣ

Πολύς λόγος γίνεται το τελευταίο διάστημα για την αύξηση της εγκληματικότητας και για την ασφάλεια του πολίτη, ο οποίος καθημερινά απειλείται. Το κράτος υπερτονίζει το συγκεκριμένο γεγονός και μέσα από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ συνεχώς φοβίζει τον λαό. Βέβαια, ούτε λόγος να γίνεται για το γεγονός ότι την εγκληματικότητα την γεννάει το ίδιο το κράτος και η εκάστοτε εξουσία και που το ίδιο το κράτος έχει σημαντικούς λογούς για να την συντηρεί. Ο άνθρωπος δεν γεννιέται «κακοποιός» αλλά δυστυχώς γίνεται μέσα σε αυτά το άθλιο περιβάλλον ζωής που οι εξουσιαστές έχουν δημιουργήσει και με τους συγκεκριμένους απάνθρωπους όρους σκλαβιάς και απογνώσεις που έχουν εφαρμόσει καθ' όλη την διάρκεια της ζωής του ανθρώπου.

Σ' αυτή την άδικη κοινωνία που ζούμε είναι απολύτως λογικό να γεννάται και να συντηρείται με ευκολία η εγκληματικότητα. Γεγονός είναι ότι το κράτος έχει οφέλη απ' αυτήν την κατάσταση, αφού με αφορμή την πάταξη της εγκληματικότητας και με την στοχοποίηση αγωνιζόμενων ανθρώπων ως παραβατικών, καταφέρνει να καταστείλει και να περιορίσει ένα σημαντικό κομμάτι από αυτό και με τον εγκλεισμό τους σε κελιά-κολαστήρια να δώσει ένα μάθημα στους υπόλοιπους που θα τολμήσουν να πολεμήσουν κράτος και κεφάλαιο.

Έτσι, λοιπόν, με αίτια την αύξηση της εγκληματικότητας το κράτος βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να εξαπολύσει τους έμμισθους δολοφόνους του εναντίον αγωνιστών της ελευθερίας. Μ' αυτόν τον τρόπο καθησυχάζει και την κοινωνία με δήθεν συλλήψεις και εξαρθρώσεις «εγκληματικών συμμοριών» που αυτές το μόνο που έκαναν ήταν να πολεμούν και να αντιστέκονται στην κρατική αδικία. Φυσικά, οι πραγματικά μεγάλοι εγκληματίες και κλέφτες, όπως οι τράπεζες, οι εργοδότες και οι μεγαλέμποροι

Διακρατικές Συμφωνίες και Καταστολή της Αναρχικής Δράσης (1900-1914)

Εκδόσεις Γριπονήσι

από Αναρχικό Πυρήνα Χαλκίδας

«Ο αναρχικός είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας, ο εχθρός όλης της ανθρωπότητας και ο δικός του βαθμός εγκληματικότητας είναι μεγαλύτερος από οποιονδήποτε άλλον. Κανένας μετανάστης δεν επιτρέπεται να έρθει στις ακτές μας, εάν είναι αναρχικός και κανένα έγγραφο τυπωμένο εδώ ή στο εξωτερικό θα επιτρέπεται να κυκλοφορεί εφ' όσον διαδίδει αναρχικές απόψεις».

(Πρόεδρος των ΗΠΑ Theodore Roosevelt, σε μήνυμα του στο Κογκρέσο.)

«Κάποιο κατάλληλο νησί που θα συμφωνούσαν όλα τα εκπολιτισμένα έθνη και στο οποίο οι αναρχικοί θα εκτοπίζονταν».

(Πρόταση του γερουσιαστή Hoar στη Γερουσία, στις 5 Δεκεμβρίου 1901, για εκτόπιση των αναρχικών.)

Την 6η Σεπτεμβρίου του 1901 ο αναρχικός Leon Czolgosz εκτελεί με δύο σφαίρες τον πρόεδρο των ΗΠΑ McKinley, καταδικάζε-

κρατική εξουσία ελίσσεται σε συμφωνίες που έχει υπογράψει για λόγους τακτικής, προβάλλοντας πολλές φορές και ένα φιλελεύθερο και «προοδευτικό» προφίλ.

Στις μέρες μας η διεθνής εξουσιαστική κυριαρχία σχεδιάζει και εφαρμόζει με μεθοδικότητα, τον έλεγχο και την καταστολή των αντιστεκόμενων ανθρώπων. Η εργασία του R.B.Jensen, που αποτελεί δημοσίευση στο Terrorism and Political Violence, (Vol. 13, No. 1 Spring 2001), έχει ενδιαφέρον γιατί αποτυπώνει το πώς η εξουσία διαχρονικά διαχειρίζεται αυτές τις καταστάσεις. Ο συγγραφέας του, καθηγητής στο Northwestern State University, ασχολείται συστηματικά με τη μελέτη, καταγραφή και ανάδειξη της καταστολής των κοινωνικών αγώνων από το Κράτος, κατά τον 19ο και τις αρχές του 20ου αιώνα. Παρ' ότι, η εργασία δεν θεωρείται προϊόν αναρχικής θεώρησης και αντίληψης αποφασίσαμε εντούτοις να την παρουσιάσουμε, λόγω της σημαντικής ιστορικής αξίας που έχει.

Ασφαλώς, ως αναρχικοί, δεν αποδεχόμαστε ορισμένους όρους που χρησιμοποιούνται στο κείμενο, όπως –«αναρχική τρομοκρατία», «δολοφονία» κ.λπ.– αλλά επιλέξαμε την πιστή μετάφραση του πρωτότυπου, μιας και αυτό που αξιώνουμε από τη συγκεκριμένη εργασία είναι η ανάδειξη των στοιχείων εκείνων που καταδεικνύουν την στρατηγική της καταστολής της αναρχικής δράσης μέσω διακρατικών συμφωνιών.Έτσι, αποτυπώνεται ανάγλυφα το μένος και η εχθρότητα προς κάθε τι αναρχικό και απελευθερωτικό, με απροκάλυπτο τρόπο από κρατικές οντότητες που θεωρούνται από κάποιους συνεχιστές του Διαφωτισμού.

Επίσης, εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι παρ' ότι έχουν περάσει πάνω από εκατό χρόνια από τη περίοδο που αναλύει ο Jensen, η φρασεολογία της εξουσίας ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει. Ενδεικτικά αναφέρουμε: Σεπτέμβριος 1901: ο αναρχικός Leon Czolgosz εκτελεί τον αμερικανό πρόεδρο McKinley και ο μετέπειτα πρόεδρος Roosvelt διακηρύσσει την «αντι-αναρχική σταυροφορία» και την θεσμοθέτηση του Mann Act. Σεπτέμβριος 2001:Επίθεση στους Δίδυμους Πύργους και έναρξη της «αντι-ισλαμικής σταυροφορίας» και ψήφιση του Patriot Act.

Τέλος, μια ακόμη σημαντική παράμετρος που διαπραγματεύεται το κείμενο είναι η αντιμετώπιση από το αμερικάνικο κράτος του εντεινόμενου φαινομένου της καταναγκαστικής πορνείας και του εμπορίου «λευκής σαρκός» παράλληλα με την καταστολή της αναρχικής δράσης. Παρ' ότι ξένες και ασύνδετες οι δυο έννοιες, το Κράτος καταφέρνει να τις συνδυάσει, όπως αυτό μοναδικά ξέρει...».

Στείλατε

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ Ο ΛΟΓΟΣ

Πολύς λόγος γίνεται το τελευταίο διάστημα για την αύξηση της εγκληματικότητας και για την ασφάλεια του πολίτη, ο οποίος καθημερινά απειλείται. Το κράτος υπερτονίζει το συγκεκριμένο γεγονός και μέσα από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ συνεχώς φοβίζει τον λαό. Βέβαια, ούτε λόγος να γίνεται για το γεγονός ότι την εγκληματικότητα την γεννάει το ίδιο το κράτος και η εκάστοτε εξουσία και που το ίδιο το κράτος έχει σημαντικούς λογούς για να την συντηρεί. Ο άνθρωπος δεν γεννιέται «κακοποιός» αλλά δυστυχώς γίνεται μέσα σε αυτό το άθλιο περιβάλλον ζωής που οι εξουσιαστές έχουν δημιουργήσει και με τους συγκεκριμένους απάνθρωπους όρους σκλαβιάς και απογνώσεις που έχουν εφαρμόσει καθ' όλη την διάρκεια της ζωής του ανθρώπου.

Σ' αυτή την άδικη κοινωνία που ζούμε είναι απολύτως λογικό να γεννάται και να συντηρείται με ευκολία η εγκληματικότητα. Γεγονός είναι ότι το κράτος έχει οφέλη απ' αυτήν την κατάσταση, αφού με αφορμή την πάταξη της εγκληματικότητας και με την στοχοποίηση αγωνιζόμενων ανθρώπων ως παραβατικών, καταφέρνει να καταστείλει και να περιορίσει ένα σημαντικό κομμάτι από αυτό και με τον εγκλεισμό τους σε κελιά-κολαστήρια να δώσει ένα μάθημα στους υπόλοιπους που θα τολμήσουν να πολεμήσουν κράτος και κεφάλαιο.

Έτσι, λοιπόν, με αίτια την αύξηση της εγκληματικότητας το κράτος βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να εξαπολύσει τους έμμισθους δολοφόνους του εναντίον αγωνιστών της ελευθερίας. Μ' αυτόν τον τρόπο καθησυχάζει και την κοινωνία με δήθεν συλλήψεις και εξαρθρώσεις «εγκληματικών συμμοριών» που αυτές το μόνο που έκαναν ήταν να πολεμούν και να αντιστέκονται στην κρατική αδικία. Φυσικά, οι πραγματικά μεγάλοι εγκληματίες και κλέφτες, όπως οι τράπεζες, οι εργοδότες και οι μεγαλέμποροι ναρκωτικών μένουν ανέπαφοι, αφού όλοι αυτοί μαζί με το κράτος καθηλώνουν τους ανθρώπους στην έμμεση σκλαβιά, την νάρκωση και την αλλοτρίωση. Βέβαιο είναι ότι η εξουσία φοβάται τυχόν κοινωνικές εκρήξεις που θα προκύψουν από την οργανωμένη κλοπή που έχουν εξαπολύσει στο λαό με αφορμή την οικονομική ύφεση που περνάει η χώρα.Έτσι, λοιπόν, το πιπίλισμα της εγκληματικότητας και η δήθεν καταπολέμησή της από τους μηχανισμούς του κράτους θα του δώσει την δυνατότητα να ελέγξει τις κοινωνικές εκρήξεις.

Ας μην γελιόμαστε, το κράτος και η εξουσία γεννάνε την βία, το κράτος την συντηρεί και την χρησιμοποιεί σαν μοχλό πίεσης και φόβου στους ανθρώπους για να εφαρμόσει τους αντί-ανθρώπινους σκοπούς του. Μόνο η κατάργηση του κράτους, των εξουσιαστικών μηχανισμών και της αδικίας θα φέρουν αναπόφευκτα και την εξαλείψη της βίας.

Μ.Τ

Διακρατικές Συμφωνίες και Καταστολή της Αναρχικής Δράσης (1900-1914)

Εκδόσεις Γριπονήσι

από Αναρχικό Πυρήνα Χαλκίδας

«Ο αναρχικός είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας, ο εχθρός όλης της ανθρωπότητας και ο δικός του βαθμός εγκληματικότητας είναι μεγαλύτερος από οποιονδήποτε άλλον. Κανένας μετανάστης δεν επιτρέπεται να έρθει στις ακτές μας, εάν είναι αναρχικός και κανένα έγγραφο τυπωμένο εδώ ή στο εξωτερικό θα επιτρέπεται να κυκλοφορεί εφ' όσον διαδίδει αναρχικές απόψεις».

(Πρόεδρος των ΗΠΑ Theodore Roosevelt, σε μήνυμα του στο Κογκρέσο.)

«Κάποιο κατάλληλο νησί που θα συμφωνούσαν όλα τα εκπολιτισμένα έθνη και στο οποίο οι αναρχικοί θα εκτοπίζονταν».

(Πρόταση του γερουσιαστή Hoar στη Γερουσία, στις 5 Δεκεμβρίου 1901, για εκτόπιση των αναρχικών.)

Την 6η Σεπτεμβρίου του 1901 ο αναρχικός Leon Czolgosz εκτελεί με δύο σφαίρες τον πρόεδρο των ΗΠΑ McKinley, καταδικάζεται σε θάνατο και πεθαίνει στην ηλεκτρική καρέκλα την 29η Οκτωβρίου της ίδιας χρονιάς.

Όμως, η εκτέλεση του McKinley αποτέλεσε το εφαλτήριο ώστε οι ευρωπαϊκές και οι αμερικανικές αρχές να σχεδιάσουν μια διεθνή αντι-αναρχική interpol, να υπογράψουν το Πρωτόκολλο της Αγ. Πετρούπολης, που προέβλεπε σκληρά μέτρα καταστολής της αναρχικής δράσης (υπογράφτηκε από πλήθος ευρωπαϊκών κρατών) και την στενή συνεργασία των κρατών-μελών για την αντιμετώπιση των αναρχικών, καθώς και την σύσταση και οργάνωση του FBI στις ΗΠΑ, το 1910.

Στην έκδοση, που προλογίζεται από τον Αναρχικό Πυρήνα Χαλκίδας, αναφέρεται:

«Ο λόγος που επιλέξαμε να μεταφράσουμε και να κυκλοφορήσουμε την εργασία του R.B.Jensen είναι η σχετικά άγνωστη σε εμάς ύπαρξη διακρατι-πρωτότυπου, μιας και αυτό που αξιώνουμε από το συγκεκριμένη εργασία είναι η ανάδειξη των στοιχείων εκείνων που καταδεικνύουν την στρατηγική της καταστολής της αναρχικής δράσης μέσω διακρατικών συμφωνιών. Έτσι, αποτυπώνεται ανάγλυφα το μένος και η εχθρότητα προς κάθε τί αναρχικό και απελευθερωτικό, με απροκάλυπτο τρόπο από κρατικές οντότητες που θεωρούνται από κάποιους συνεχιστές του Διαφωτισμού.

Επίσης, εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι παρ' ότι έχουν περάσει πάνω από εκατό χρόνια από τη περίοδο που αναλύει ο Jensen, η φρασεολογία της εξουσίας ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει. Ενδεικτικά αναφέρουμε: Σεπτέμβριος 1901: ο αναρχικός Leon Czolgosz εκτελεί τον αμερικανό πρόεδρο McKinley και ο μετέπειτα πρόεδρος Roosvelt διακηρύσσει την «αντι-αναρχική σταυροφορία» και την θεσμοθέτηση του Mann Act. Σεπτέμβριος 2001:Επίθεση στους Δίδυμους Πύργους και έναρξη της «αντι-ισλαμικής σταυροφορίας» και ψήφιση του Patriot Act.

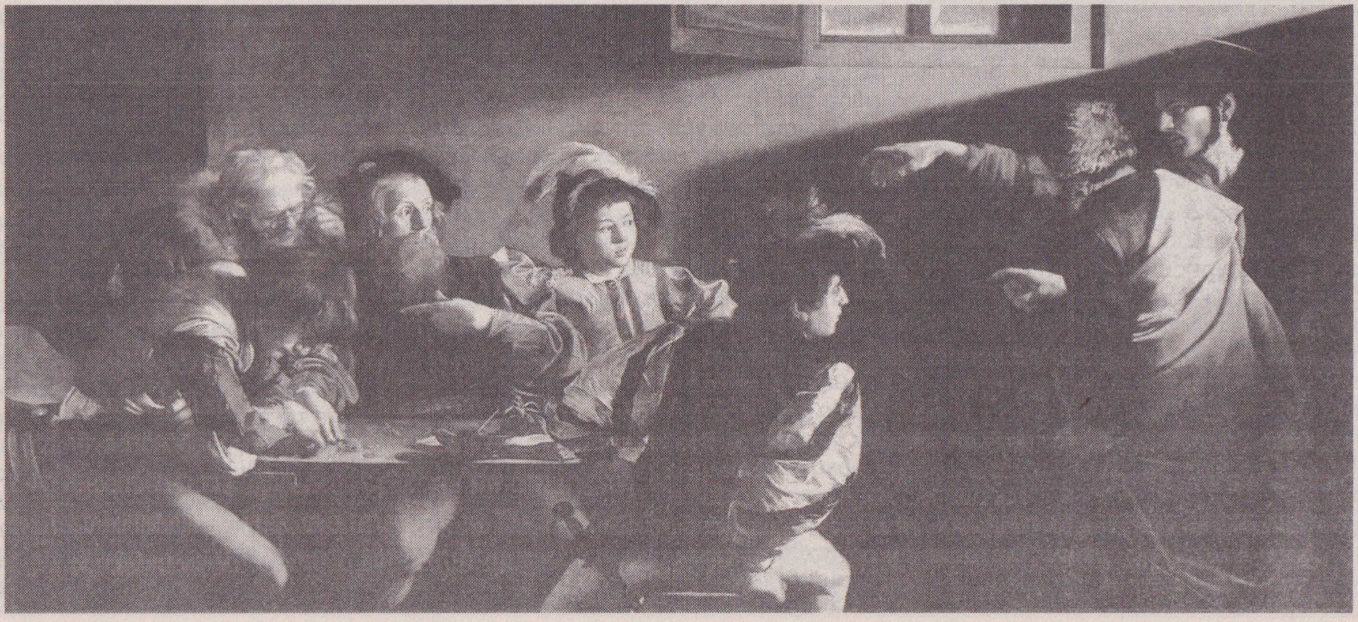
Τέλος, μια ακόμη σημαντική παράμετρος που διαπραγματεύεται το κείμενο είναι η αντιμετώπιση από το αμερικάνικο κράτος του εντεινόμενου φαινομένου της καταναγκαστικής πορνείας και του εμπορίου «λευκής σαρκός» παράλληλα με την καταστολή της αναρχικής δράσης. Παρ' ότι ξένες και ασύνδετες οι δυο έννοιες, το Κράτος καταφέρνει να τις συνδυάσει, όπως αυτό μοναδικά ξέρει...».

χοποίηση αγωνιζόμενων ανθρώπων ως παραβατικών, καταφέρνει να καταστείλει και να περιορίσει ένα σημαντικό κομμάτι από αυτό και με τον εγκλεισμό τους σε κελιά-κολαστήρια να δώσει ένα μάθημα στους υπόλοιπους που θα τολμήσουν να πολεμήσουν κράτος και κεφάλαιο.

Έτσι, λοιπόν, με αίτια την αύξηση της εγκληματικότητας το κράτος βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να εξαπολύσει τους έμμισθους δολοφόνους του εναντίον αγωνιστών της ελευθερίας. Μ' αυτόν τον τρόπο καθησυχάζει και την κοινωνία με δήθεν συλλήψεις και εξαρθρώσεις «εγκληματικών συμμοριών» που αυτές το μόνο που έκαναν ήταν να πολεμούν και να αντιστέκονται στην κρατική αδικία. Φυσικά, οι πραγματικά μεγάλοι εγκληματίες και κλέφτες, όπως οι τράπεζες, οι εργοδότες και οι μεγαλέμποροι ναρκωτικών μένουν ανέπαφοι, αφού όλοι αυτοί μαζί με το κράτος καθηλώνουν τους ανθρώπους στην έμμισθη σκλαβιά, την νάρκωση και την αλλοτρίωση. Βέβαιο είναι ότι η εξουσία φοβάται τυχόν κοινωνικές εκρήξεις που θα προκύψουν από την οργανωμένη κλοπή που έχουν εξαπολύσει στο λαό με αφορμή την οικονομική ύφεση που περνάει η χώρα. Έτσι, λοιπόν, το πιπίλισμα της εγκληματικότητας και η δήθεν καταπολέμησή της από τους μηχανισμούς του κράτους θα του δώσει την δυνατότητα να ελέγξει τις κοινωνικές εκρήξεις.

Ας μην γελιόμαστε, το κράτος και η εξουσία γεννάνε την βία, το κράτος την συντηρεί και την χρησιμοποιεί σαν μοχλό πίεσης και φόβου στους ανθρώπους για να εφαρμόσει τους αντί-ανθρώπινους σκοπούς του. Μόνο η κατάργηση του κράτους, των εξουσιαστικών μηχανισμών και της αδικίας θα φέρουν αναπόφευκτα και την εξαλείψη της βίας.

Μ.Τ

ΕΜΠΟΔΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

[Το κείμενο που ακολουθεί έχει δημοσιευθεί στο περιοδικό El Libertario, Βενεζουέλα, τ. 58/Μάρτης-Απρίλης 2010.

Παρ' ότι δεν καλύπτει όλες τις πλευρές ενός τόσο μεγάλου ζητήματος (και πως θα μπορούσε άλλωστε;), θεωρούμε πως αποτελεί μια συγκεκριμένη εικόνα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι σ' αυτή την περιοχή, όπως συμβαίνει και σε κάθε άλλο μέρος του κόσμου άλλωστε.

Οι ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής δεν θα πρέπει να μας ξενίζουν, ούτε οι «λύσεις» που προτείνονται είναι κάποια πανάκεια που αντιμετωπίζει τα προβλήματα. Τέλος δεν θα πρέπει όλες αυτές οι εμπειρίες και οι πρακτικές που κατατίθενται να αντιμετωπίζονται με λογικές υπεροψίας. Έχει συμβεί, σε πολλές περιπτώσεις, άσχημα συμβάντα για τους αγωνιζόμενους ανθρώπους να προκύπτουν μετά από κινήσεις του εξουσιαστών που δεν έχουν σχέση ούτε με προηγμένες τεχνολογίες ούτε με τεράστια κινητοποίηση δυνάμεων, αλλά με τη χρήση «πρωτόγονων» μέσων.

Τέλος δεν θα πρέπει να διαφεύγει της αντίληψής μας το γνωστό ρητό: «κανείς δεν είναι τόσο ασήμαντος ώστε να μην τύχει της προσοχής της εξουσίας».]

Εδώ και κάποιο καιρό η κυβέρνηση της Βενεζουέλας έχει κάνει συστηματική πρόοδο με σκοπό την αναδιοργάνωση του συστήματος πληροφοριών της εθνικής αστυνομίας, σκοπεύοντας να ανακαλύψει και να αδρανοποιήσει τα αυτόνομα κοινωνικά κινήματα που εμφανίζονται στη χώρα.

Ο Νόμος περί Κατασκοπείας και Αντι-κατασκοπείας (προσωρινά απενεργοποιημέ-λες. Ας μην ξεχνάμε ότι η CANTV της Βενεζουέλας (κρατική εταιρία που έχει το μονοπώλιο της σταθερής τηλεφωνίας) και οι πιο πολλές ιδιωτικές εταιρίες τηλεπικοινωνιών «δανείζουν» τέτοια στοιχεία στο Κράτος.

Διείσδυση: το Κράτος συνήθως βάζει μυστικούς πράκτορες σε λαϊκές διαδηλώσεις ή μέσα στις συζητήσεις με διπλό σκοπό: πρώτον, να σημειώνουν τα άτομα που συγκεντρώνονται και τις πληροφορίες που συζητιούνται στις συζητήσεις, και δεύτερον, να προωθούν έριδες ανάμεσα στους παρευρισκόμενους με σκοπό να ευτελίζουν τα ζητήματα. Λίγοι άνθρωποι πάνε σε μια συζήτηση χωρίς προηγούμενη γνώση της διαμάχης και των ανθρώπων που εμπλέκονται. Αφού οι υπηρεσίες πληροφοριών χρησιμοποιούν συνήθως σιωπηλούς ή «άβγαλτους» αστυνομικούς γι' αυτή τη δουλειά, μια απλή συζήτηση μαζί τους συνήθως αποκαλύπτει ποιος είναι «φυτευτός» και ποιος δεν είναι.(Σημείωση: Αυτό δεν ισχύει πάντοτε, δεδομένου πως οι υπηρεσίες ασφαλείας χρησιμοποιούν ολοένα και πιο καταρτισμένο προσωπικό)

Ένα απλό κόλπο είναι η χρήση των πληροφοριοδοτών. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που είναι κοντά σε ομάδες, οι οποίοι πληρώνονται για να δίνουν πληροφορίες στις υπηρεσίες για να ασκηθούν διώξεις ή να εξακριβωθούν υποθέσεις. Είναι δύσκολο να εντοπιστούν και μερικές φορές έχουν κατηγορηθεί αγωνιστές λανθασμένα ότι ήταν πληροφοριοδότες. Αυτός ο τρόπος χρησιμοποιήθηκε επιτυχώς ενάντια σε ένοπλες ομάδες τον προηγούμενο αιώνα. Εξ αιτίας αυτού του γεγονότος, ομάδες δράσης τείνουν να είναι μικρότερες και να βασίζονται σε στενή συγγένεια και ακόμα και σε οικογενειακούς δεσμούς.

Μια άλλη μορφή διείσδυσης αφορά άτο-γραμμα «La Hojilla» της Βενεζουελανής τηλεόρασης του οποίου ο παρουσιαστής -ένας γνωστός και παρασημοφορημένος πληροφοριοδότης των μπάτσων- υποκρίνεται τον δικαστή, τον εισαγγελέα και τον εκτελεστή των ανυπότακτων ενάντια στην τωρινή κυβέρνηση. Τα ΜΜΕ μεταδίδουν, επίσης, λανθασμένες πληροφορίες για κάποιον αγωνιστή, προσπαθώντας να δυσφημίσουν την αφοσίωσή του/της σε ό,τι αυτός/ή υπερασπίζεται.

Γι' αυτό το λόγο η χρήση αντι-πληροφόρησης είναι ένα θεμελιώδες εργαλείο. Στη Βενεζουέλα - μια χώρα όπου η πλειοψηφία των ραδιο-ηλεκτρονικών μέσων είναι στα χέρια της τωρινής κυβέρνησης - η χρήση μπλογκ, Myspace, Twitter ή άλλων δίκτυων επικοινωνίας είναι ένα απαραίτητο εργαλείο σήμερα και θα είναι ακόμα περισσότερο στο μέλλον.

Παρενόχληση: Σε πολλές χώρες, οι υπηρεσίες πληροφοριών χρησιμοποιούν πίεση όπως το να πουν στο αφεντικό ότι κάποιος εργαζόμενος είναι «ριζοσπάστης» ή να διαδίδει πληροφορίες στους γνωστούς του/της για να τον/την κάνει να νιώθει άβολα ή ότι «διώκεται» μέσα στο έμπιστο περιβάλλον του/της. Κατηγορίες όπως «ομοφυλόφιλος», «βιαστής», «εξαρτημένος από ναρκωτικά» είναι κοινές. Μια άλλη μορφή παρενόχλησης είναι όταν το Κράτος καθορίζει την ταυτότητα ενός αγωνιστή και αποφασίζει να τον/την συλλάβει ή ανακρίνει με κάθε πρόφαση. Σε πολλές περιπτώσεις η σύλληψη χρησιμοποιείται για να «φυτευτούν» ναρκωτικά ή άλλα πράγματα που θεωρούνται παράνομα (μολότοφ, εκρηκτικά κτλ.). Ο στόχος είναι να τους κάνουν να παρατήσουν τους αγώνες τους.

Σαμποτάζ: Οι αστυνομικές υπηρεσίες (ή τα άτομα που συνδέονται μ' αυτές) σαμποτάρουν τα σημεία συζητήσεων των αγωνι-και για τη δημιουργία κοινωνικού δικτύου του διαφωνούντα.

2) Πριν μπείτε στο χώρο συνάντησης, προσπαθήστε να κάνετε μια βόλτα και να κάνετε κατόπτευση του γύρω χώρου ώστε να εντοπίσετε κάποια ενδεχόμενη ύποπτη δραστηριότητα που μπορεί να δείχνει ότι υπάρχουν ασφαλίτες, συνήθως φαίνονται από την ιδιοσυγκρασία τους, τον τρόπο ομιλίας ή επειδή φαίνεται ότι είναι «εκτός κλίματος». Σπάνια θα σας κοιτάξουν στα μάτια και πολλές φορές διστάζουν να δώσουν εξηγήσεις.

3) Όταν στέλνετε ομαδικά email χρησιμοποιήστε το blind carbon copy (bcc) για τις διευθύνσεις, σε περίπτωση που κάποιο email φτάσει σε λάθος χέρια τότε δε θα εκτεθούν άλλοι άνθρωποι.

4) Κάντε τις επικοινωνίες σας από ένα ίντερνετ καφέ ή κάτι τέτοιο για να εμποδίσετε τις αρχές να λάβουν την IP σας (η ταυτότητα του υπολογιστή)

5) Η συγγένεια και η αμοιβαία εμπιστοσύνη ανάμεσα στους αγωνιστές σε κάθε κινητοποίηση είναι τα καλύτερα αντίδοτα ενάντια στη διείσδυση και την καταστολή. Καλύτερα λίγοι και ασφαλείς παρά πολλοί και ανασφαλείς.

6) Μη συνεισφέρετε στην επικρατούσα παραπληροφόρηση, **μην κουτσομπολεύετε ή κυκλοφορείτε κακοπροαίρετες πληροφορίες.**

7) Να είστε σε επαγρύπνηση –χωρίς να γίνετε παρανοϊκοί– για χαφιέδες και προβοκάτορες.

8) Αν νιώθετε ότι παρακολουθείστε **πείτε το** στους συντρόφους σας.

9) Ποτέ μη μιλάτε στην αστυνομία. Το Εθνικό Σύνταγμα εγγυάται το δικαίωμά σας να παραμείνετε σιωπηλοί. Μη συνεργάζεστε με τους μπάτσους. Σε αντίθεση με τις ΗΠΑ, η συνεργασία με τον εισαγγελέα δεν

μπορούσε άλλωστε;), θεωρούμε πως αποτελεί μια συγκεκριμένη εικόνα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι σ' αυτή την περιοχή, όπως συμβαίνει και σε κάθε άλλο μέρος του κόσμου άλλωστε.

Οι ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής δεν θα πρέπει να μας ξενίζουν, ούτε οι «λύσεις» που προτείνονται είναι κάποια πανάκεια που αντιμετωπίζει τα προβλήματα. Τέλος δεν θα πρέπει όλες αυτές οι εμπειρίες και οι πρακτικές που κατατίθενται να αντιμετωπίζονται με λογικές υπεροψίας. Έχει συμβεί, σε πολλές περιπτώσεις, άσχημα συμβάντα για τους αγωνιζόμενους ανθρώπους να προκύπτουν μετά από κινήσεις του εξουσιαστών που δεν έχουν σχέση ούτε με προηγμένες τεχνολογίες ούτε με τεράστια κινητοποίηση δυνάμεων, αλλά με τη χρήση «πρωτόγονων» μέσων.

Τέλος δεν θα πρέπει να διαφεύγει της αντίληψής μας το γνωστό ρητό: «κανείς δεν είναι τόσο ασήμαντος ώστε να μην τύχει της προσοχής της εξουσίας».]

Εδώ και κάποιο καιρό η κυβέρνηση της Βενεζουέλας έχει κάνει συστηματική πρόοδο με σκοπό την αναδιοργάνωση του συστήματος πληροφοριών της εθνικής αστυνομίας, σκοπεύοντας να ανακαλύψει και να αδρανοποιήσει τα αυτόνομα κοινωνικά κινήματα που εμφανίζονται στη χώρα.

Ο Νόμος περί Κατασκοπείας και Αντι-κατασκοπείας (προσωρινά απενεργοποιημένος) και η νέα Υπηρεσία Πληροφοριών της Βενεζουέλας (SEBIN στα ισπανικά) είναι μόνο δύο παραδείγματα. Με σκοπό να προωθήσουμε τις απαραίτητες γνώσεις πάνω στο θέμα ανάμεσα στους αγωνιστές, δημοσιεύουμε μια ενημερωτική ανασκόπηση για τις διαφορετικές τακτικές που χρησιμοποιεί το Κράτος αποσκοπώντας στο να διαλύσει το ανταγωνιστικό κοινωνικό κίνημα και να εγκληματοποιήσει όσους το ακολουθούν.

Οι τακτικές κατασκοπείας του κράτους αναπτύχθηκαν και/ή συστηματοποιήθηκαν από το πρόγραμμα κατασκοπείας COINTELPRO, την προβοκάτσια και τις πληροφορίες που χρησιμοποίησε το FBI για να καταστρέψει τις πολιτικές ομάδες ανυπακοής στις ΗΠΑ. Χρησιμοποιήθηκαν από τα περισσότερα κράτη του κόσμου και η Βενεζουέλα δεν είναι εξαίρεση σ' αυτό. Αναφέρουμε μερικά παραδείγματα:

τος.

Διείσδυση: το Κράτος συνήθως βάζει μυστικούς πράκτορες σε λαϊκές διαδηλώσεις ή μέσα στις συζητήσεις με διπλό σκοπό: πρώτον, να σημειώνουν τα άτομα που συγκεντρώνονται και τις πληροφορίες που συζητιούνται στις συζητήσεις, και δεύτερον, να προωθούν έριδες ανάμεσα στους παρευρισκόμενους με σκοπό να ευτελίζουν τα ζητήματα. Λίγοι άνθρωποι πάνε σε μια συζήτηση χωρίς προηγούμενη γνώση της διαμάχης και των ανθρώπων που εμπλέκονται. Αφού οι υπηρεσίες πληροφοριών χρησιμοποιούν συνήθως σιωπηλούς ή «άβγαλτους» αστυνομικούς γι' αυτή τη δουλειά, μια απλή συζήτηση μαζί τους συνήθως αποκαλύπτει ποιος είναι «φυτευτός» και ποιος δεν είναι.(Σημείωση: Αυτό δεν ισχύει πάντοτε, δεδομένου πως οι υπηρεσίες ασφαλείας χρησιμοποιούν ολοένα και πιο καταρτισμένο προσωπικό)

Ένα απλό κόλπο είναι η χρήση των πληροφοριοδοτών. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που είναι κοντά σε ομάδες, οι οποίοι πληρώνονται για να δίνουν πληροφορίες στις υπηρεσίες για να ασκηθούν διώξεις ή να εξακριβωθούν υποθέσεις. Είναι δύσκολο να εντοπιστούν και μερικές φορές έχουν κατηγορηθεί αγωνιστές λανθασμένα ότι ήταν πληροφοριοδότες. Αυτός ο τρόπος χρησιμοποιήθηκε επιτυχώς ενάντια σε ένοπλες ομάδες τον προηγούμενο αιώνα. Εξ αιτίας αυτού του γεγονότος, ομάδες δράσης τείνουν να είναι μικρότερες και να βασίζονται σε στενή συγγένεια και ακόμα και σε οικογενειακούς δεσμούς.

Μια άλλη μορφή διείσδυσης αφορά άτομα που παρακολουθούν μια συζήτηση για πρώτη φορά και πιέζουν για ακραίες ή βίαιες πράξεις ανεξάρτητα από το θέμα που συζητιέται. Ξεχωρίζουν από τους ανατρεπτικούς κομπασμούς τους και τις προτάσεις για τρελές ιδέες και σχέδια που σπάνια συμβαδίζουν με την πραγματικότητα.

Φήμες: Η χρήση πληροφοριοδοτών και μυστικών πρακτόρων συνεισφέρει στη διάχυση φημών που σκοπεύουν να διχάσουν ένα κοινωνικό μέτωπο ή συλλογικότητα. Αυτές οι αβάσιμες φήμες σκοπεύουν να δυσφημήσουν μια οργάνωση και τους αγωνιστές της.

Ψευδείς προκηρύξεις: Υπηρεσίες πληροφοριών συνήθως γράφουν αποπροσανατολιστικά πράγματα για να δημιουργήσουν σύγχυση ανάμεσα στους αγωνιστές και τις οργανώσεις συγγένειας. Η ιδέα είναι να φτιαχτεί μια αντίφαση μέσα στην ομάδα που θα προκαλέσει την αυτό-διάλυ-

κτελεστή των ανυπότακτων ενάντια στην τωρινή κυβέρνηση. Τα ΜΜΕ μεταδίδουν, επίσης, λανθασμένες πληροφορίες για κάποιον αγωνιστή, προσπαθώντας να δυσφημίσουν την αφοσίωσή του/της σε ό,τι αυτός/ή υπερασπίζεται.

Γι' αυτό το λόγο η χρήση αντι-πληροφόρησης είναι ένα θεμελιώδες εργαλείο. Στη Βενεζουέλα - μια χώρα όπου η πλειοψηφία των ραδιο-ηλεκτρονικών μέσων είναι στα χέρια της τωρινής κυβέρνησης - η χρήση μπλογκ, Myspace, Twitter ή άλλων δίκτυων επικοινωνίας είναι ένα απαραίτητο εργαλείο σήμερα και θα είναι ακόμα περισσότερο στο μέλλον.

Παρενόχληση: Σε πολλές χώρες, οι υπηρεσίες πληροφοριών χρησιμοποιούν πίεση όπως το να πουν στο αφεντικό ότι κάποιος εργαζόμενος είναι «ριζοσπάστης» ή να διαδίδει πληροφορίες στους γνωστούς του/της για να τον/την κάνει να νιώθει άβολα ή ότι «διώκεται» μέσα στο έμπιστο περιβάλλον του/της. Κατηγορίες όπως «ομοφυλόφιλος», «βιαστής», «εξαρτημένος από ναρκωτικά» είναι κοινές. Μια άλλη μορφή παρενόχλησης είναι όταν το Κράτος καθορίζει την ταυτότητα ενός αγωνιστή και αποφασίζει να τον/την συλλάβει ή ανακρίνει με κάθε πρόφαση. Σε πολλές περιπτώσεις η σύλληψη χρησιμοποιείται για να «φυτευτούν» ναρκωτικά ή άλλα πράγματα που θεωρούνται παράνομα (μολότοφ, εκρηκτικά κτλ.). Ο στόχος είναι να τους κάνουν να παρατήσουν τους αγώνες τους.

Σαμποτάζ: Οι αστυνομικές υπηρεσίες (ή τα άτομα που συνδέονται μ' αυτές) σαμποτάρουν τα σημεία συζητήσεων των αγωνιστών και κλέβουν επίσης και υλικό. Προσπαθούν να σπείρουν το φόβο και την απαισιοδοξία ανάμεσα στους συμπαθούντες.

Παραστρατιωτικοί: οι υπηρεσίες ασφαλείας σχηματίζουν παραστρατιωτικές ομάδες τις οποίες εξοπλίζουν με όπλα και τις εκπαιδεύουν να κάνουν τη «βρώμικη δουλειά» που δεν μπορεί να κάνει η ίδια η υπηρεσία υπό την "θεσμοποιημένη νομιμότητα». Στη Βενεζουέλα, αυτό γίνεται από τα διεφθαρμένα «σώματα μάχης» ή τις διαφορετικές «λαϊκές κολλεκτίβες» που αστυνομεύουν τις φτωχές γειτονιές.

Φονική δύναμη: Όταν κάποιος σε ένα κοινωνικό κίνημα γίνεται γνωστός και κάθε άλλο μέσο ελέγχου ή εγκλωβισμού αποτύχει, τότε καταφεύγουν στη **δολοφονία του ανυπότακτου είτε από τραμπούκους** (που παρουσιάζονται σαν κοινοί εγκληματίες) **ή σε υποτιθέμενες συμπλοκές που συνήθως ξεσκεπάζονται αν γί-**

να εντοπίσετε κάποια ενδεχόμενη ύποπτη δραστηριότητα που μπορεί να δείχνει ότι υπάρχουν ασφαλίτες, συνήθως φαίνονται από την ιδιοσυγκρασία τους, τον τρόπο ομιλίας ή επειδή φαίνεται ότι είναι «εκτός κλίματος». Σπάνια θα σας κοιτάξουν στα μάτια και πολλές φορές διστάζουν να δώσουν εξηγήσεις.

3) Όταν στέλνετε ομαδικά email χρησιμοποιήστε το blind carbon copy (bcc) για τις διευθύνσεις, σε περίπτωση που κάποιο email φτάσει σε λάθος χέρια τότε δε θα εκτεθούν άλλοι άνθρωποι.

4) Κάντε τις επικοινωνίες σας από ένα ίντερνετ καφέ ή κάτι τέτοιο για να εμποδίσετε τις αρχές να λάβουν την IP σας (η ταυτότητα του υπολογιστή)

5) Η συγγένεια και η αμοιβαία εμπιστοσύνη ανάμεσα στους αγωνιστές σε κάθε κινητοποίηση είναι τα καλύτερα αντίδοτα ενάντια στη διείσδυση και την καταστολή. Καλύτερα λίγοι και ασφαλείς παρά πολλοί και ανασφαλείς.

6) Μη συνεισφέρετε στην επικρατούσα παραπληροφόρηση, **μην κουτσομπολεύετε ή κυκλοφορείτε κακοπροαίρετες πληροφορίες.**

7) Να είστε σε επαγρύπνηση –χωρίς να γίνετε παρανοϊκοί– για χαφιέδες και προβοκάτορες.

8) Αν νιώθετε ότι παρακολουθείστε **πείτε το** στους συντρόφους σας.

9) Ποτέ μη μιλάτε στην αστυνομία. Το Εθνικό Σύνταγμα εγγυάται το δικαίωμά σας να παραμείνετε σιωπηλοί. Μη συνεργάζεστε με τους μπάτσους. Σε αντίθεση με τις ΗΠΑ, η συνεργασία με τον εισαγγελέα δεν σας αθωώνει και μόνο συμβολικά μειώνει την καταδίκη σας.

Πώς να διασφαλίσετε τον υπολογιστή σας

Σήμερα τα κομπιούτερ είναι το μέρος όπου οι αγωνιστές κρατάνε πολλά από τα γραπτά τους και τις προκηρύξεις τους. Στις πιο πολλές επιδρομές οι δυνάμεις ασφαλείας το πρώτο πράγμα που κατάσχουν είναι οι υπολογιστές, έτσι συνιστούμε τα ακόλουθα:

1) Κατεβάστε και ενημερώνετε τα firewall όπως το AVG (www.grisoft.com) ή το ZoneAlarm (www.zonealarm.com) που είναι δωρεάν για κατέβασμα και δουλεύουν με τα Windows.

2) Βάλτε ένα spyware detector όπως το Ad-ware στο κομπιούτερ σας. Μπορούν να κατεβούν δωρεάν από το www.lavasoft.de

λήψης μας το γνωστό ρητό: «κανείς δεν είναι τόσο ασήμαντος ώστε να μην τύχει της προσοχής της εξουσίας».]

Εδώ και κάποιο καιρό η κυβέρνηση της Βενεζουέλας έχει κάνει συστηματική πρόοδο με σκοπό την αναδιοργάνωση του συστήματος πληροφοριών της εθνικής αστυνομίας, σκοπεύοντας να ανακαλύψει και να αδρανοποιήσει τα αυτόνομα κοινωνικά κινήματα που εμφανίζονται στη χώρα.

Ο Νόμος περί Κατασκοπείας και Αντι-κατασκοπείας (προσωρινά απενεργοποιημένος) και η νέα Υπηρεσία Πληροφοριών της Βενεζουέλας (SEBIN στα ισπανικά) είναι μόνο δύο παραδείγματα. Με σκοπό να προωθήσουμε τις απαραίτητες γνώσεις πάνω στο θέμα ανάμεσα στους αγωνιστές, δημοσιεύουμε μια ενημερωτική ανασκόπηση για τις διαφορετικές τακτικές που χρησιμοποιεί το Κράτος αποσκοπώντας στο να διαλύσει το ανταγωνιστικό κοινωνικό κίνημα και να εγκληματοποιήσει όσους το ακολουθούν.

Οι τακτικές κατασκοπείας του κράτους αναπτύχθηκαν και/ή συστηματοποιήθηκαν από το πρόγραμμα κατασκοπείας COINTELPRO, την προβοκάτσια και τις πληροφορίες που χρησιμοποίησε το FBI για να καταστρέψει τις πολιτικές ομάδες αντιπακοής στις ΗΠΑ. Χρησιμοποιήθηκαν από τα περισσότερα κράτη του κόσμου και η Βενεζουέλα δεν είναι εξαίρεση σ' αυτό. Αναφέρουμε μερικά παραδείγματα:

Παρακολούθηση: Υπηρεσίες πληροφοριών και ασφάλειας χρησιμοποιούν τις υπάρχουσες τεχνολογίες για να διεξάγουν ενδελεχή παρακολούθηση των αγωνιστών και να προετοιμάσουν τις αντίστοιχες διώξεις. Γι' αυτό χρησιμοποιούν τις υπάρχουσες τεχνολογίες παρακολούθησης. Φωτογράφηση, βιντεοσκόπηση, παρακολούθηση με οχήματα, ανάγνωση email και αλληλογραφίας είναι κάποιες από τις πολλές τακτικές που χρησιμοποιούνται ενάντια στους κοινωνικούς μαχητές.

Γενικά, τα κινητά τηλέφωνα και τα μέρη που επισκέπτεται κάποιος συχνά δέχονται τη διείσδυση της αστυνομίας που «κρυφακούει» τις συζητήσεις για να «μοιραστεί τις πληροφορίες» και να τις συνδυάσει με άλ-ροφοριοδοτών. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που είναι κοντά σε ομάδες, οι οποίοι πληρώνονται για να δίνουν πληροφορίες στις υπηρεσίες για να ασκηθούν διώξεις ή να εξακριβωθούν υποθέσεις. Είναι δύσκολο να εντοπιστούν και μερικές φορές έχουν κατηγορηθεί αγωνιστές λανθασμένα ότι ήταν πληροφοριοδότες. Αυτός ο τρόπος χρησιμοποιήθηκε επιτυχώς ενάντια σε ένοπλες ομάδες τον προηγούμενο αιώνα. Εξ αιτίας αυτού του γεγονότος, ομάδες δράσης τείνουν να είναι μικρότερες και να βασίζονται σε στενή συγγένεια και ακόμα και σε οικογενειακούς δεσμούς.

Μια άλλη μορφή διείσδυσης αφορά άτομα που παρακολουθούν μια συζήτηση για πρώτη φορά και πιέζουν για ακραίες ή βίαιες πράξεις ανεξάρτητα από το θέμα που συζητιέται. Ξεχωρίζουν από τους ανατρεπτικούς κομπασμούς τους και τις προτάσεις για τρελές ιδέες και σχέδια που σπάνια συμβαδίζουν με την πραγματικότητα.

Φήμες: Η χρήση πληροφοριοδοτών και μυστικών πρακτόρων συνεισφέρει στη διάχυση φημών που σκοπεύουν να διχάσουν ένα κοινωνικό μέτωπο ή συλλογικότητα. Αυτές οι αβάσιμες φήμες σκοπεύουν να δυσφημήσουν μια οργάνωση και τους αγωνιστές της.

Ψευδείς προκηρύξεις: Υπηρεσίες πληροφοριών συνήθως γράφουν αποπροσανατολιστικά πράγματα για να δημιουργήσουν σύγχυση ανάμεσα στους αγωνιστές και τις οργανώσεις συγγένειας. Η ιδέα είναι να φτιαχτεί μια αντίφαση μέσα στην ομάδα που θα προκαλέσει την αυτό-διάλυση. Για παράδειγμα, στη Χιλή ο Εισαγγελέας δημιούργησε μια ομάδα με το όνομα Frente Anarquista Revolucionario (FAR) [Επαναστατικό Αναρχικό Μέτωπο] που με προβοκατόρικο τρόπο αναλάμβανε την ευθύνη για λάθος πράξεις και δημιουργούσε μια πολεμική με ανεπίσημες Χιλιανές ομάδες, με σκοπό να τις καταστρέψει.

Παραπληροφόρηση των ΜΜΕ: Συγκεκριμένα ΜΜΕ δουλεύουν σε στενή συνεργασία με τις υπηρεσίες πληροφοριών. Γενικά προσπαθούν να δημιουργήσουν μια προκατειλημμένη άποψη για τους διαδηλωτές και τους αγωνιστές, κατηγορώντας τους για σαμποτάζ, ότι είναι «πράκτορες του εχθρού», «εκτός ελέγχου», ή «απροσάρμοστοι». Ένα παράδειγμα είναι το πρό-βαλλον του/της. Κατηγορίες όπως «ομοφυλόφιλος», «βιαστής», «εξαρτημένος από ναρκωτικά» είναι κοινές. Μια άλλη μορφή παρενόχλησης είναι όταν το Κράτος καθορίζει την ταυτότητα ενός αγωνιστή και αποφασίζει να τον/την συλλάβει ή ανακρίνει με κάθε πρόφαση. Σε πολλές περιπτώσεις η σύλληψη χρησιμοποιείται για να «φυτευτούν» ναρκωτικά ή άλλα πράγματα που θεωρούνται παράνομα (μολότοφ, εκρηκτικά κτλ.). Ο στόχος είναι να τους κάνουν να παρατήσουν τους αγώνες τους.

Σαμποτάζ: Οι αστυνομικές υπηρεσίες (ή τα άτομα που συνδέονται μ' αυτές) σαμποτάρουν τα σημεία συζητήσεων των αγωνιστών και κλέβουν επίσης και υλικό. Προσπαθούν να σπείρουν το φόβο και την απαισιοδοξία ανάμεσα στους συμπαθούντες.

Παραστρατιωτικοί: οι υπηρεσίες ασφαλείας σχηματίζουν παραστρατιωτικές ομάδες τις οποίες εξοπλίζουν με όπλα και τις εκπαιδεύουν να κάνουν τη «βρώμικη δουλειά» που δεν μπορεί να κάνει η ίδια η υπηρεσία υπό την «θεσμοποιημένη νομιμότητα». Στη Βενεζουέλα, αυτό γίνεται από τα διεφθαρμένα «σώματα μάχης» ή τις διαφορετικές «λαϊκές κολλεκτίβες» που αστυνομεύουν τις φτωχές γειτονιές.

Φονική δύναμη: Όταν κάποιος σε ένα κοινωνικό κίνημα γίνεται γνωστός και κάθε άλλο μέσο ελέγχου ή εγκλωβισμού αποτύχει, τότε καταφεύγουν στη **δολοφονία του ανυπότακτου είτε από τραμπούκους** (που παρουσιάζονται σαν κοινοί εγκληματίες) **ή σε υποτιθέμενες συμπλοκές που συνήθως ξεσκεπάζονται αν γίνει αντικειμενική έρευνα.**

Κάποια μέτρα για να αποφευχθεί η διείσδυση

1) Σβήστε το κινητό σας τηλέφωνο πριν από μια συνάντηση: έχει αποδειχτεί ότι τα κινητά τηλέφωνα μπορούν να μεταδίδουν πληροφορίες ακόμα κι όταν είναι κλειστά. Βάλτε τα σ' ένα μέρος εκτός της περιοχής συζήτησης ή βάλτε τα στο ψυγείο. [Καλύτερα ακόμα, βγάλτε τη μπαταρία]. Τα BlackBerry χρησιμοποιούν GPS (Σύστημα Εντοπισμού Θέσης) που δίνει την ακριβή θέση που βρίσκεστε. Τα κινητά χρησιμοποιούνται για το μοίρασμα πληροφοριών και ανασφαλείς.

6) Μη συνεισφέρετε στην επικρατούσα παραπληροφόρηση, **μην κουτσομπολεύετε ή κυκλοφορείτε κακοπροαίρετες πληροφορίες.**

7) Να είστε σε επαγρύπνηση –χωρίς να γίνετε παρανοϊκοί– για χαφιέδες και προβοκάτορες.

8) Αν νιώθετε ότι παρακολουθείστε **πείτε το** στους συντρόφους σας.

9) Ποτέ μη μιλάτε στην αστυνομία. Το Εθνικό Σύνταγμα εγγυάται το δικαίωμά σας να παραμείνετε σιωπηλοί. Μη συνεργάζεστε με τους μπάτσους. Σε αντίθεση με τις ΗΠΑ, η συνεργασία με τον εισαγγελέα δεν σας αθωώνει και μόνο συμβολικά μειώνει την καταδίκη σας.

Πώς να διασφαλίσετε τον υπολογιστή σας

Σήμερα τα κομπιούτερ είναι το μέρος όπου οι αγωνιστές κρατάνε πολλά από τα γραπτά τους και τις προκηρύξεις τους. Στις πιο πολλές επιδρομές οι δυνάμεις ασφαλείας το πρώτο πράγμα που κατάσχουν είναι οι υπολογιστές, έτσι συνιστούμε τα ακόλουθα:

1) Κατεβάστε και ενημερώνετε τα firewall όπως το AVG (www.grisoft.com) ή το ZoneAlarm (www.zonealarm.com) που είναι δωρεάν για κατέβασμα και δουλεύουν με τα Windows.

2) Βάλτε ένα spyware detector όπως το Ad-ware στο κομπιούτερ σας. Μπορούν να κατεβούν δωρεάν από το www.lavasoft.de

3) Το σβήσιμο αρχείων από τον υπολογιστή δε σημαίνει ότι δε βρίσκονται πια μέσα στο σκληρό δίσκο. Υπάρχει ένα πρόγραμμα που λέγεται Clean Disk που τα σβήνει τελείως. Κατεβάστε το εδώ www.clean-disk-security.softonic.com

4) Κρυπτογραφήστε όλα τα ευαίσθητα ντοκουμέντα σας. Υπάρχει ένα πρόγραμμα που λέγεται PGP (www.pgp.com) που χρησιμοποιείται επιτυχώς από αγωνιστές σε πολλές χώρες.

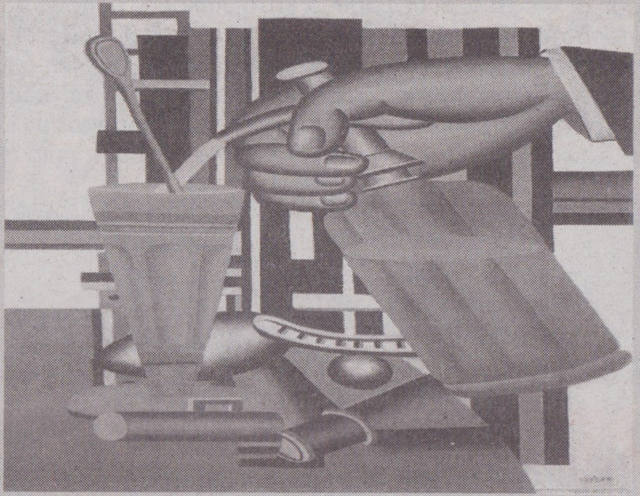
5) Να αλλάζετε συχνά τους κωδικούς των email σας, συνίσταται να χρησιμοποιείτε 16ψήφιο κωδικό με γράμματα και αριθμούς. Ένα μικρό password είναι εύκολο να ανιχνευθεί. Μη χρησιμοποιείτε ημερομη-

ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Οι τελευταίες εξελίξεις από τον πόλεμο της κυριαρχίας

Επανειλημμένα έχουν δημοσιευθεί κείμενα στη Διαδρομή Ελευθερίας που αναφέρονται στο ζήτημα της βιοτεχνολογίας και της γενετικής μηχανικής, τόσο από την πλευρά της βλαβερότητας, όσο και από την πλευρά της επιβολής και καταναγκαστικής χρήσης γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (γ.τ.ο.). Δυστυχώς οι τελευταίες εξελίξεις πάνω στο ζήτημα της βιοτεχνολογίας καθιστούν επιτακτικό το να επανέλθουμε.

Συγκεκριμένα, στις αρχές Μαρτίου εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η καλλιέργεια της γενετικά τροποποιημένης πατάτας Amflora της BASF. Είναι η πρώτη φορά, μετά από 12 χρόνια που ένα γ.τ. φυτό επιτρέπεται να καλλιεργηθεί στην επικράτεια της Ε.Ε. Η Amflora προορίζεται για την κτηνοτροφία και για βιομηχανική χρήση, περιέχει αμυλοπηκτίνη που χρησιμοποιείται ευρέως στη κατασκευή του μπετόν. Παράλληλα η Κομισιόν αδειοδότησε την εμπορία τριών ποικιλιών γενετικά μεταλλαγμένου καλαμποκιού που είναι παράγωγα του MON 863. Μέχρι σήμερα το μόνο(;) γ.τ. φυτό που επιτρέπεται να καλλιεργηθεί στην ΕΕ είναι το καλαμπόκι 810 της Monsanto, με άδεια από το 1998, πριν δηλαδή την επιβολή μορατόριουμ. Έξι χώρες, παρ' όλα αυτά, έχουν αρνηθεί την καλλιέργεια του εντός της επικράτειας τους.

Η Amflora περιέχει ένα γονίδιο που αντιστέκεται στα αντιβιοτικά και ακριβώς αυτό είναι το επικίνδυνο στοιχείο, αφού μέσω της τροφής είναι πιθανόν, μέρος των ιδιοτήτων, να εισέλθουν στο σώμα του καταναλωτή. Παρ' ότι δεν υπάρχουν εξαντλητικές και μακροχρόνιες μελέτες, ο Οργανισμός Τροφίμων του Ηνωμένου Βασιλείου εισηγήθηκε και η ΕΕ αποδέχθηκε την ελεύθερη καλλιέργειά του. Μια έγκριση που έγινε από τον πρόεδρο της Κομισιόν μέσω του νέου επιτρόπου (γνωστού υποστηρικτή των μεταλλαγμένων) αφού ο προηγούμενος είχε απορρίψει το αίτημα. Και είναι βέβαιο ότι οι πιέσεις που θα ασκηθούν εφ' εξής για την καλλιέργεια και εμπορία γ.τ.ο. από και προς την ΕΕ θα είναι τεράστιες. Οι πολυεθνικές κατόρθωσαν να τοποθετηθεί ένας «δικός τους άνθρωπος» στη κατάλληλη θέση. Ο πρόεδρος της Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, δηλώνει αποφασισμένος να συνδυάσει το Ευρωπαϊκό σύστημα αδειοδότησης των γ.τ.ο: με την «ελευθερία» κάθε κράτους μέλους να παίρνει τη δική του απόφαση. Έτσι αναφέρεται ότι: «σε τομείς όπως οι γ.τ.ο., πρέπει να είναι δυνατόν να συνδυαστεί το σύστημα της Ε.Ε. αδειοδότησης των γ.τ.ο., με βάση την επιστήμη, με την ε-

νη διατροφή αλλά για τη βιομηχανική κτηνοτροφία και τα βιοκαύσιμα.

Μερικά πρόσφατα στοιχεία

Τα αποτελέσματα 114 δημοσιευμένων μελετών συνέλεξε το Παρατηρητήριο της Γενετικής Τροποποίησης (GM Watch) και οι οποίες καταχωρούνται στις ανεξάρτητες έρευνες αφού δεν χρηματοδοτούνται ή υποστηρίζονται από «εταιρείες δημοσίων σχέσεων». Μελέτη του Doug Gurian-Sherman με τίτλο «Αστοχία Σοδιάς: Αξιολογώντας την Γενετική Μηχανική», δημοσιευμένη το 2009 παρουσιάζει σημαντικό ενδιαφέρον διότι βασίζεται στη συγκέντρωση πολλών δημοσιευμένων επιστημονικών ερευνών. Από τα αποτελέσματα της έρευνας κατέληξε στο ότι ο συμβατικός τρόπος διασταύρωσης των φυτών είναι περισσότερο αποτελεσματικός από τη γενετικά τροποποιημένη, ως προς την παραγωγικότητα, την αντιμετώπιση της πείνας και την κλιματική αλλαγή.

Πολλές εταιρείες εφαρμόζουν αρχικά προηγμένες μεθόδους συμβατικής διασταύρωσης για να πετύχουν μεγαλύτερη παραγωγή και στη συνέχεια διοχετεύουν π.χ. γονίδιο ανθεκτικότητας στα ζιζανιοκτόνα με τη μέθοδο της γενετικής τροποποίησης. Σε αυτές τις περιπτώσεις η επίτευξη μεγαλύτερης παραγωγής δεν οφείλεται στη γενετική τροποποίηση αλλά στις καινοτόμες μεθόδους της μη

ρές μεγαλύτερη ποσότητα λεκτίνης από τις γενετικά τροποποιημένες πατάτες, και τα ζώα αυτά δεν έπαθαν απολύτως τίποτα.

Επί πρόσθετα, η συντριπτική πλειονότητα των γ.τ.ο. που κυκλοφορούν στην αγορά είτε επιτρέπουν στο φυτό να ανέχεται τα ζιζανιοκτόνα της ίδιας εταιρίας που έχει και το σπόρο, ή πρόκειται για φυτά που έχουν ενσωματωμένη παρασιτοκτόνα ουσία και παρουσιάζουν σημαντική αύξηση στη χρήση ζιζανιοκτόνων σύμφωνα με τα επίσημες στατιστικές. Συνεπώς έχουμε αύξηση της χημικής ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων νερών.

Επί πλέον, σύμφωνα με στατιστικές του υπουργείου γεωργίας των ΗΠΑ για το έτος 2008 παρουσιάστηκε αυξημένη χρήση φυτοφαρμάκων στα γ.τ., κατά 26% (σε κιλά ανά εκτάριο) σε σύγκριση με αντίστοιχες μη «μεταλλαγμένες» καλλιέργειες. Επομένως, τα «μεταλλαγμένα» προκαλούν περαιτέρω αύξηση της ρύπανσης εδάφους, του υδροφόρου ορίζοντα και της ατμόσφαιρας με αέρια θερμοκηπίου από την παραγωγή των επιπλέον φυτοφαρμάκων. Στη Βραζιλία, η χρήση του ζιζανιοκτόνου Glyphosate αυξήθηκε κατά 80% ενώ στην Αργεντινή περισσότερο από 200.000 εκτάρια δάσους αποψιλώνονται κάθε χρόνο προς χάρη της σόγιας που προορίζεται για ζωοτροφή.

Πρόσφατα σε Βουλγαρία και Τουρκία ψηφίστηκαν νόμοι που επιτρέπουν τη παραγωγή και εμπορία γ.τ.ο. αντίστοιχα. Και στις δυο περιπτώσεις οι αντιδράσεις ήταν καθολικές εξαναγκάζοντας τις κυβερνήσεις και των δυο χωρών να πάρουν πίσω τους νόμους.

Η περίπτωση της Ινδίας: 200 χιλιάδες «αυτόχειρες» αγρότες

Την τελευταία δεκαετία στην Ινδία περίπου 200 χιλιάδες αγρότες έχουν δώσει τέλος στη ζωή τους λόγω του αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει από τη χρήση γ.τ.ο. «Κάθε μέρα πάνω από τρεις αγρότες αυτοκτονούν πίνοντας φυτοφάρμακο, πηδώντας σε ορμητικά ποτάμια, κρεμασμένοι σε δέντρα ή αυτοπυρπολημένοι», είχε δηλώσει παλαιότερα σε συνέντευξή της η Vandana Shiva.

Για την πενταετία 2002-2007, υπολογίζεται ότι κάθε τριάντα λεπτά και ένας αγρότης έδινε τέλος στη ζωή του. Αρκετοί πιστεύουν ότι οι αυτόχειρες είναι περισσότεροι και αυτό διότι δεν προσμετρούνται οι γυναίκες αφού δεν

μερα το μόνο(;) γ.τ. φυτό που επιτρέπεται να καλλιεργηθεί στην ΕΕ είναι το καλαμπόκι 810 της Monsanto, με άδεια από το 1998, πριν δηλαδή την επιβολή μορατόριουμ. Έξι χώρες, παρ' όλα αυτά, έχουν αρνηθεί την καλλιέργεια του εντός της επικράτειας τους.

Η Amflora περιέχει ένα γονίδιο που αντιστέκεται στα α-

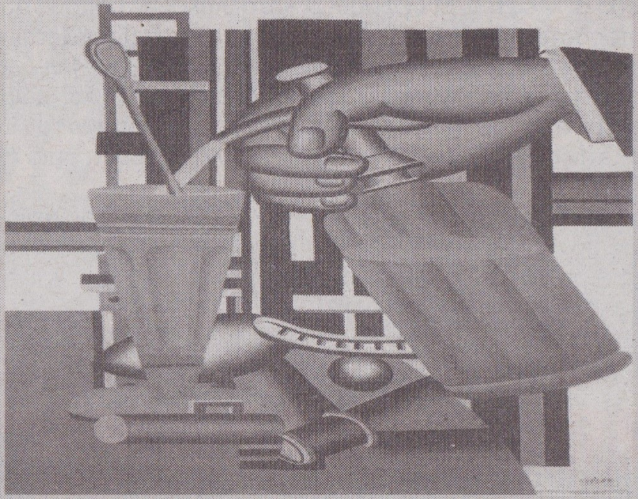
Πολλές εταιρείες εφαρμόζουν αρχικά προηγμένες μεθόδους συμβατικής διασταύρωσης για να πετύχουν μεγαλύτερη παραγωγή και στη συνέχεια διοχετεύουν π.χ. γονίδιο ανθεκτικότητας στα ζιζανιοκτόνα με τη μέθοδο της γενετικής τροποποίησης. Σε αυτές τις περιπτώσεις η επίτευξη μεγαλύτερης παραγωγής δεν οφείλεται στη γενετι-

θερμοκηπίου από την παραγωγή των επιπλέον φυτοφαρμάκων. Στη Βραζιλία, η χρήση του ζιζανιοκτόνου Glyphosate αυξήθηκε κατά 80% ενώ στην Αργεντινή περισσότερο από 200.000 εκτάρια δάσους αποψιλώνονται κάθε χρόνο προς χάρη της σόγιας που προορίζεται για ζωοτροφή.

ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Οι τελευταίες εξελίξεις από τον πόλεμο της κυριαρχίας

ντιβιοτικά και ακριβώς αυτό είναι το επικίνδυνο στοιχείο, αφού μέσω της τροφής είναι πιθανόν, μέρος των ιδιοτήτων, να εισέλθουν στο σώμα του καταναλωτή. Παρ' ότι δεν υπάρχουν εξαντλητικές και μακροχρόνιες μελέτες, ο Οργανισμός Τροφίμων του Ηνωμένου Βασιλείου εισηγήθηκε και η ΕΕ αποδέχθηκε την ελεύθερη καλλιέργειά του. Μια έγκριση που έγινε από τον πρόεδρο της Κομισιόν μέσω του νέου επιτρόπου (γνωστού υποστηρικτή των μεταλλαγμένων) αφού ο προηγούμενος είχε απορρίψει το αίτημα. Και είναι βέβαιο ότι οι πιέσεις που θα ασκηθούν εφ' εξής για την καλλιέργεια και εμπορία γ.τ.ο. από και προς την ΕΕ θα είναι τεράστιες. Οι πολυεθνικές κατόρθωσαν να τοποθετηθεί ένας «δικός τους άνθρωπος» στη κατάλληλη θέση. Ο πρόεδρος της Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, δηλώνει αποφασισμένος να συνδυάσει το Ευρωπαϊκό σύστημα αδειοδότησης των γ.τ.ο. με την "ελευθερία» κάθε κράτους μέλους να παίρνει τη δική του απόφαση. Έτσι αναφέρεται ότι: «σε τομείς όπως οι γ.τ.ο., πρέπει να είναι δυνατόν να συνδυαστεί το σύστημα της Ε.Ε. αδειοδότησης των γ.τ.ο., με βάση την επιστήμη, με την ελευθερία κάθε κράτους μέλους να αποφασίζει αν επιθυμεί να καλλιεργήσει γ.τ. καλλιέργειες στο έδαφός τους».

Στην Ευρώπη, εδώ και πέντε χρόνια, η έκταση που καλλιεργείται με «μεταλλαγμένα» μειώνεται. Το 2009 μειώθηκε κατά 10% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Ενώ μόνο το 0,05% της ευρωπαϊκής καλλιεργούμενης έκτασης αποτελείται από «μεταλλαγμένα». Σε παγκόσμιο επίπεδο οι σπόροι γενετικής μηχανικής καλλιεργούνται στο 3% της συνολικής καλλιεργούμενης γης και περισσότερο από 99% από αυτά δεν προορίζονται άμεσα για την ανθρώπι-

κή τροποποίηση αλλά στις καινοτόμες μεθόδους της μη «μεταλλαγμένης» διασταύρωσης, δηλαδή της συμβατικής διασταύρωσης.

Σκόπιμο είναι να δούμε τους ορισμούς της φυλετικής αναπαραγωγής και της γενετικής μηχανικής, όπως αυτές δίδονται από τον Δ. Κουρέτα, καθηγητή Βιοχημείας: «*Εάν τα σωστά γονίδια εκφραστούν στη σωστή χρονική στιγμή και μέσα στα σωστά κύτταρα, το γεγονός αυτό διαβεβαιώνει ότι η σωστή πρωτεΐνη και κατ' επέκταση η σωστή λειτουργία θα συμβεί στο σωστό χρόνο και τόπο αλλά και σε σωστή ποσότητα μέσα στο σώμα. Για να πετύχει αυτό η φύση φρόντισε και δημιούργησε μηχανισμούς που επιτρέπουν ή δεν επιτρέπουν την έκφραση των γονιδίων με την μορφή μοριακού διακόπτη*».

Και: «*Σε αντίθεση με τη φυλετική αναπαραγωγή, η γενετική μηχανική επιτρέπει την απομόνωση, αποκοπή, ένωση και μεταφορά ενός απλού γονιδίου ή πολλαπλών γονιδίων ανάμεσα σε συνολικά άσχετους οργανισμούς, σπάζοντας ταυτόχρονα και τους φραγμούς που βάζει η φύση, η οποία δεν επιτρέπει την αναπαραγωγή μη κοντινών στην εξέλιξη ειδών. [...] δεν είναι το γεγονός ότι η γενετική τροποποίηση είναι εξ ορισμού επικίνδυνη. Είναι το ότι η γενετική τροποποίηση δημιουργεί απρόβλεπτες και συχνά μη επιδιωκόμενες βιοχημικές αλλαγές στον ξενιστή, που κάνουν τον γ.τ.ο. να πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν «νέος» οργανισμός που δεν γνωρίζουμε αν περιέχει τοξικές ουσίες που δεν περιείχε (προηγουμένως), είτε νέα προϊόντα με αντιγονικά*

Πρόσφατα σε Βουλγαρία και Τουρκία ψηφίστηκαν νόμοι που επιτρέπουν τη παραγωγή και εμπορία γ.τ.ο. αντίστοιχα. Και στις δυο περιπτώσεις οι αντιδράσεις ήταν καθολικές εξαναγκάζοντας τις κυβερνήσεις και των δυο χωρών να πάρουν πίσω τους νόμους.

Η περίπτωση της Ινδίας: 200 χιλιάδες «αυτόχειρες» αγρότες

Την τελευταία δεκαετία στην Ινδία περίπου 200 χιλιάδες αγρότες έχουν δώσει τέλος στη ζωή τους λόγω του αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει από τη χρήση γ.τ.ο. «Κάθε μέρα πάνω από τρεις αγρότες αυτοκτονούν πίνοντας φυτοφάρμακο, πηδώντας σε ορμητικά ποτάμια, κρεμασμένοι σε δέντρα ή αυτοπυρπολημένοι», είχε δηλώσει παλαιότερα σε συνέντευξή της η Vandana Shiva.

Για την πενταετία 2002-2007, υπολογίζεται ότι κάθε τριάντα λεπτά και ένας αγρότης έδινε τέλος στη ζωή του. Αρκετοί πιστεύουν ότι οι αυτόχειρες είναι περισσότεροι και αυτό διότι δεν προσμετρούνται οι γυναίκες αφού δεν δηλώνονται ως αγρότισσες. Αγρότες, κυρίως βαμβακοκαλλιεργητές που είτε χρεώθηκαν για να αγοράσουν σπόρους της Monsanto, είτε βρέθηκαν σε αδιέξοδο λόγω επιμόλυνσης από γειτονικά χωράφια που καλλιεργούσαν γενετικά τροποποιημένα είδη, οδηγήθηκαν στο αδιέξοδο. Ενδεικτικά, το 1991 η τιμή για αγορά ενός κιλού σπόρων ήταν 9 ρουπίες και το 2004 είχε εκτοξευθεί στις 3600 ρουπίες.

Έτσι, πολλοί πήραν δάνεια για να καλλιεργήσουν το πολλά υποσχόμενο BT Cotton, που εισήχθη στην ινδική αγορά το 1998. Το Bollywood επιστρατεύθηκε με την αξιοποίηση γνωστών ηθοποιών, τα σλόγκαν ανέφεραν ότι ο σοδειές θα είναι μεγαλύτερες με λιγότερο νερό και λιγότερες εχθρούς. Τα αρχικά τρία υβρίδια έγιναν 131, οι σπόροι δεν επαναχρησιμοποιούνται, η αγρανάπαυση δεν εφαρμόζεται, νέες ασθένειες πρωτοεμφανίζονται και ορισμένες από αυτές εξολοθρεύουν είδη δένδρων όπως τα μάνγκο και οι λεμονιές.

Πολλοί ήταν οι αγρότες που δυστυχώς ανταποκρίθηκαν στα κελεύσματα της Monsanto και καλλιέργησαν BT Cotton, οι περισσότεροι εκ των οποίων χρεώθηκαν σε τράπεζες και τοκογλύφους. Γρήγορα διαπίστωσαν τη δίνη στην οποία είχαν περιπέσει. Οι ελπίδες τους ότι ο γ.τ. σπόρος θα έμενε ανεπηρέαστος από το κόκκινο σκουλήκι, Νο1 εχθρό του βαμβακιού αποδείχθηκαν φρούδες. Οι

νίες γέννησης, ή τα ονόματα μελών της οικογένειάς σας ή των κατοικίδιων.

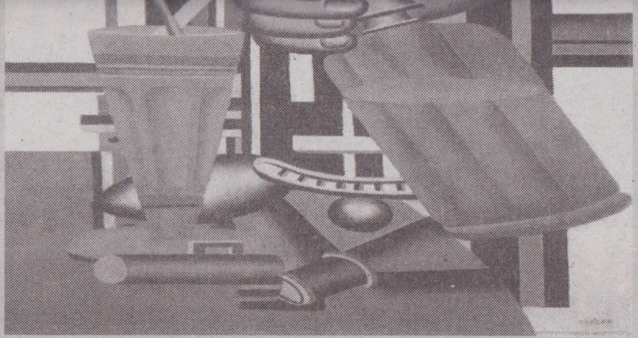
6) Υπάρχει ένας δωρεάν πάροχος ιντερνέτ (www.riseup.net) που δίνει ελεύθερες και ασφαλείς διευθύνσεις email σε αγωνιστές.

Αποφύγετε την παράνοια

Μερικοί αγωνιστές γίνονται παρανοϊκοί, πράγμα που τους ακινητοποιεί τελείως, εγκαταλείπουν τον αγώνα και γίνονται παθητικά μέλη της κοινωνίας. Γι' αυτό είναι σημαντικό να σκεφτόμαστε αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω έτσι ώστε να μπορούμε να δρούμε έχοντας γνώση και να ελαχιστοποιούμε τα ρίσκα και τις αδυνα-

ηκε και η ΕΕ αποδέχθηκε την ελεύθερη καλλιέργεια του. Μια έγκριση που έγινε από τον πρόεδρο της Κομισιόν μέσω του νέου επιτρόπου (γνωστού υποστηρικτή των μεταλλαγμένων) αφού ο προηγούμενος είχε απορρίψει το αίτημα. Και είναι βέβαιο ότι οι πιέσεις που θα ασκηθούν εφ' εξής για την καλλιέργεια και εμπορία γ.τ.ο. από και προς την ΕΕ θα είναι τεράστιες. Οι πολυεθνικές κατόρθωσαν να τοποθετηθεί ένας «δικός τους άνθρωπος» στη κατάλληλη θέση. Ο πρόεδρος της Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, δηλώνει αποφασισμένος να συνδυάσει το Ευρωπαϊκό σύστημα αδειοδότησης των γ.τ.ο. με την «ελευθερία» κάθε κράτους μέλους να παίρνει τη δική του απόφαση. Έτσι αναφέρεται ότι: «σε τομείς όπως οι γ.τ.ο., πρέπει να είναι δυνατόν να συνδυαστεί το σύστημα της Ε.Ε. αδειοδότησης των γ.τ.ο., με βάση την επιστήμη, με την ελευθερία κάθε κράτους μέλους να αποφασίζει αν επιθυμεί να καλλιεργήσει γ.τ. καλλιέργειες στο έδαφός τους».

Στην Ευρώπη, εδώ και πέντε χρόνια, η έκταση που καλλιεργείται με «μεταλλαγμένα» μειώνεται. Το 2009 μειώθηκε κατά 10% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Ενώ μόνο το 0,05% της ευρωπαϊκής καλλιεργούμενης έκτασης αποτελείται από «μεταλλαγμένα». Σε παγκόσμιο επίπεδο οι σπόροι γενετικής μηχανικής καλλιεργούνται στο 3% της συνολικής καλλιεργούμενης γης και περισσότερο από 99% από αυτά δεν προορίζονται άμεσα για την ανθρώπι-

κή τροποποίηση αλλά στις καινοτόμες μεθόδους της μη «μεταλλαγμένης» διασταύρωσης, δηλαδή της συμβατικής διασταύρωσης.

Σκόπιμο είναι να δούμε τους ορισμούς της φυλετικής αναπαραγωγής και της γενετικής μηχανικής, όπως αυτές δίδονται από τον Δ. Κουρέτα, καθηγητή Βιοχημείας: *«Εάν τα σωστά γονίδια εκφραστούν στη σωστή χρονική στιγμή και μέσα στα σωστά κύτταρα, το γεγονός αυτό διαβεβαιώνει ότι η σωστή πρωτεΐνη και κατ' επέκταση η σωστή λειτουργία θα συμβεί στο σωστό χρόνο και τόπο αλλά και σε σωστή ποσότητα μέσα στο σώμα. Για να πετύχει αυτό η φύση φρόντισε και δημιούργησε μηχανισμούς που επιτρέπουν ή δεν επιτρέπουν την έκφραση των γονιδίων με την μορφή μοριακού διακόπτη».*

Και: *«Σε αντίθεση με τη φυλετική αναπαραγωγή, η γενετική μηχανική επιτρέπει την απομόνωση, αποκοπή, ένωση και μεταφορά ενός απλού γονιδίου ή πολλαπλών γονιδίων ανάμεσα σε συνολικά άσχετους οργανισμούς, σπάζοντας ταυτόχρονα και τους φραγμούς που βάζει η φύση, η οποία δεν επιτρέπει την αναπαραγωγή μη κοντινών στην εξέλιξη ειδών. [...] δεν είναι το γεγονός ότι η γενετική τροποποίηση είναι εξ ορισμού επικίνδυνη. Είναι το ότι η γενετική τροποποίηση δημιουργεί απρόβλεπτες και συχνά μη επιδιωκόμενες βιοχημικές αλλαγές στον ξενιστή, που κάνουν τον γ.τ.ο. να πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν «νέος» οργανισμός που δεν γνωρίζουμε αν περιέχει τοξικές ουσίες που δεν περιείχε (προηγουμένως), είτε νέα προϊόντα με αντιγονικά αλλεργιογόνο δράση».*

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Δρ Pusztai, που λόγω της παρακάτω δημοσίευσης έχασε τη δουλειά του. Στα τέλη του 1999, λοιπόν, η ομάδα του Dr. Pusztai χρησιμοποίησε γενετικά τροποποιημένες πατάτες που περιείχαν μια ουσία, τη λεκτίνη, η οποία ουσία αυξάνει την ανθεκτικότητα των φυτών της πατάτας σε έντομα και σκουλήκια. Στη συνέχεια τάισαν αρουραίους με τέτοιες πατάτες και παρατήρησαν μετά από μερικές μέρες σημαντικές κυτταρικές αλλοιώσεις στο γαστρεντερικό σύστημα των ζώων. Σε ζώα μάρτυρες είχαν χορηγήσει κανονικές πατάτες στις οποίες πρόσθεσαν εξωγενώς μέχρι και 1000 φο-

Η περίπτωση της Ινδίας: 200 χιλιάδες «αυτόχειρες» αγρότες

Την τελευταία δεκαετία στην Ινδία περίπου 200 χιλιάδες αγρότες έχουν δώσει τέλος στη ζωή τους λόγω του αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει από τη χρήση γ.τ.ο. «Κάθε μέρα πάνω από τρεις αγρότες αυτοκτονούν πίνοντας φυτοφάρμακο, πηδώντας σε ορμητικά ποτάμια, κρεμασμένοι σε δέντρα ή αυτοπυρπολημένοι», είχε δηλώσει παλαιότερα σε συνέντευξή της η Vandana Shiva.

Για την πενταετία 2002-2007, υπολογίζεται ότι κάθε τριάντα λεπτά και ένας αγρότης έδινε τέλος στη ζωή του. Αρκετοί πιστεύουν ότι οι αυτόχειρες είναι περισσότεροι και αυτό διότι δεν προσμετρούνται οι γυναίκες αφού δεν δηλώνονται ως αγρότισσες. Αγρότες, κυρίως βαμβακοκαλλιεργητές που είτε χρεώθηκαν για να αγοράσουν σπόρους της Monsanto, είτε βρέθηκαν σε αδιέξοδο λόγω επιμόλυνσης από γειτονικά χωράφια που καλλιεργούσαν γενετικά τροποποιημένα είδη, οδηγήθηκαν στο αδιέξοδο. Ενδεικτικά, το 1991 η τιμή για αγορά ενός κιλού σπόρων ήταν 9 ρουπίες και το 2004 είχε εκτοξευθεί στις 3600 ρουπίες.

Έτσι, πολλοί πήραν δάνεια για να καλλιεργήσουν το πολλά υποσχόμενο BT Cotton, που εισήχθη στην ινδική αγορά το 1998. Το Bollywood επιστρατεύθηκε με την αξιοποίηση γνωστών ηθοποιών, τα σλόγκαν ανέφεραν ότι ο σοδειές θα είναι μεγαλύτερες με λιγότερο νερό και λιγότερους εχθρούς. Τα αρχικά τρία υβρίδια έγιναν 131, οι σπόροι δεν επαναχρησιμοποιούνται, η αγρανάπαυση δεν εφαρμόζεται, νέες ασθένειες πρωτοεμφανίζονται και ορισμένες από αυτές εξολοθρεύουν είδη δένδρων όπως τα μάνγκο και οι λεμονιές.

Πολλοί ήταν οι αγρότες που δυστυχώς ανταποκρίθηκαν στα κελεύσματα της Monsanto και καλλιέργησαν BT Cotton, οι περισσότεροι εκ των οποίων χρεώθηκαν σε τράπεζες και τοκογλύφους. Γρήγορα διαπίστωσαν τη δίνη στην οποία είχαν περιπέσει. Οι ελπίδες τους ότι ο γ.τ. σπόρος θα έμενε ανεπηρέαστος από το κόκκινο σκουλήκι, Νο1 εχθρό του βαμβακιού αποδείχθηκαν φρούδες. Οι βιοτεχνολόγοι της Monsanto, εισήγαγαν στο προϊόν μια ουσία βακτηριακής προέλευσης, την Bacillus thuringiensis, με στόχο να παράγει τη δική του τοξίνη, η οποία θα εξουδετέρωνε το κόκκινο σκουλήκι. Ματαιότης...

Όπως διαπιστώνουμε οι εξελίξεις διαρκώς πληθαίνουν στο τομέα της βιοτεχνολογίας είτε αφορά τα τρόφιμα, είτε την υγεία. Αλλά **ο αγώνας ενάντια στα μεταλλαγμένα δεν είναι μια δράση αντίστασης που στοχεύει σε έναν αδιέξοδο υγιεινισμό, αλλά στην υπεράσπιση και διατήρηση της φυσικής διατροφικής γνώσης χιλιάδων ετών, όπως αυτή μεταδόθηκε από γενιά σε γενιά.**

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

νίες γέννησης, ή τα ονόματα μελών της οικογένειάς σας ή των κατοικίδιων.

6) Υπάρχει ένας δωρεάν πάροχος ιντερνέτ (www.riseup.net) που δίνει ελεύθερες και ασφαλείς διευθύνσεις email σε αγωνιστές.

Αποφύγετε την παράνοια

Μερικοί αγωνιστές γίνονται παρανοϊκοί, πράγμα που τους ακινητοποιεί τελείως, εγκαταλείπουν τον αγώνα και γίνονται παθητικά μέλη της κοινωνίας. Γι' αυτό είναι σημαντικό να σκεφτόμαστε αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω έτσι ώστε να μπορούμε να δρούμε έχοντας γνώση και να ελαχιστοποιούμε τα ρίσκα και τις αδυναμίες. Πρέπει να έχουμε συνείδηση του γεγονότος ότι κάθε δουλειά που κάνουμε για τη συλλογικότητα είναι πιθανός στόχος της αστυνομικής παρακολούθησης και είναι κομμάτι της κοινωνικής δυναμικής. Οι ένοπλοι μηχανισμοί ελέγχου και καταστολής έχουν δημιουργηθεί για να αντιμετωπίσουν κάθε είδος ανυπακοής, έτσι με το να είμαστε αγωνιστές γινόμαστε στόχος τους. Πάντως, έχουμε καλύτερες αξίες απ' ότι αυτοί. Τις καταδίκες μας τις υπερασπιζόμαστε για μια θετική κοινωνική αλλαγή. Μην αφήσετε την κούραση και τον κόπο να σας σταματήσει!

Μετάφραση και απόδοση: Αναρχικός πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΑΘΛΙΟΙ ΚΑΤΑ «ΕΞΑΘΛΙΩΜΕΝΩΝ»: ΝΕΟ ΠΟΓΚΡΟΜ ΚΑΤΑ ΤΟΞΙΚΟΕΞΑΡΤΗΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ, ΜΕ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΕΙΣ

Με άγριους ξυλοδαρμούς και διαπόμπευση των τοξικοεξαρτημένων, δεκαπέντε ή είκοσι άτομα, που επαγγέλλονται «θαμώνες» της πλατείας Εξαρχείων επανέλαβαν «εκκαθαριστική» επιχείρηση, όπως και αρκετές φορές στο παρελθόν. Αυτή τη φορά, επί ημέρες, ορισμένα άτομα απ' αυτούς εφοδιασμένα με καρτέλες αυγών ανέβαιναν σε ταράτσες πολυκατοικιών και από εκεί σημάδευαν με αυγά τους τοξικοεξαρτημένους, που βρίσκονταν στην πλατεία.

Αυτό ακριβώς επανέλαβαν και στις 2 Μαρτίου προτού προχωρήσουν (το απόγευμα) σε μια ακόμα επιχείρηση «σκούπα» εναντίον των «μιασμάτων» από την πλατεία Εξαρχείων. Ο άγριος ξυλοδαρμός συνοδευόταν επίσης από απειλές του είδους την «επόμενη φορά θα σας κάψουμε»!!! Στόχος, λοιπόν, δεν ήταν μόνο η εκδίωξη των τοξικοεξαρτημένων, αλλά η διαπόμπευσή τους, ο εξευτελισμός τους.

Παρευρισκόμενοι, που προσπάθησαν να σταματήσουν ξυλοδαρμό μιας τοξικοεξαρτημένης, άκουσαν άναυδοι ότι αυτή δεν είναι γυναίκα για να την λυπηθούν... Αυτή τη φορά, μάλιστα, η βιασύνη, φαίνεται, είναι τέτοια ώστε δεν επιστρατεύθηκαν καν παλαιότερα πολιτικά φτιασίδια, κάτι που φανερώνει άλλωστε και η σύνθεση των «εκκαθαριστών».

Τόσο τα πογκρόμ, όσο και κάθε πρακτική διαπόμπευσης έχουν μια ιδιαίτερη θέση στην ιστορία της βαρβαρότητας και του ρατσισμού που έχει επιδείξει κάθε εξουσία σε κάθε τόπο, σε κάθε εποχή. Οι θλιβερές δικαιολογίες, ότι δήθεν μόνο έτσι χτυπιέται το πρεζεμπόριο ή ότι η «εγκληματικότητα» έχει ανέβει στα ύψη στην περιοχή, παραμένουν και θα παραμένουν απλά θλιβερές.

Στο Βυζάντιο, διαπομπεύονταν σε πλατείες και δρόμους οι κλέφτες, οι θεωρούμενοι δειλοί, οι μέθυσοι, οι μοιχοί, οι στιγματισμένοι ως προδότες και άλλοι. Η διαπόμπευση συμπεριελάμβανε χτυπήματα, αλλά και το κούρεμα, μια άκρως εξευτελιστική διαδικασία που διασώθηκε άλλωστε για αιώνες αργότερα και έφθασε έως και σήμερα. Για να διασκεδάζει, μάλιστα, το φιλοθεάμον κοινό, τα πρόσωπα όσων διαπομπεύονταν βάφονταν με ένα είδος καπνιάς (φούμο), την ασβόλη, δηλαδή τον «αποσβόλωναν».

Το πογκρόμ, πάλι, είναι ρώσικη λέξη από το ρήμα γκρομίτ που σημαίνει συντρίβω και εκφράζεται με τη βίαιη επίθεση εναντίον κάποιας συγκεκριμένης εθνικής, θρησκευτικής, κοινωνικής ή μειονοτικής ομάδας (μικρής ή μεγάλης) και συμπεριλαμβάνει την ταυτόχρονη καταστροφή των σπιτιών τους, των επιχειρήσεων, θρησκευτικών ή άλλων χώρων που συχνάζουν ή διαβιούν.

Η συντριβή, λοιπόν, της προσωπικότητας είναι το ζητούμενο για οποιονδήποτε επιλέγει να διαπομπεύσει τα χαρακτηρισμένα «μιάσματα», η συντριβή και όταν πραγματοποιούνται πογκρόμ. Ορισμένοι, παλαιότερα, είχαν θεωρήσει "βαρύ" τον χαρακτηρισμό, όταν τον είχαμε επίσης χρησιμοποιήσει για να περιγράψουμε ανάλογα «ανδραγαθήματα».

Σίγουρα, πλέον, η συστηματική χρήση συγκεκριμένων πρακτικών, που στοχεύουν στην εξουθένωση της προσωπικότητας, όσων εκδιώκονται δεν μπορεί παρά να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι και τότε δεν είχε γίνει κάποιο «λάθος», δεν είχε υπάρξει κάποιου είδους «παρεκτροπή», ούτε βέβαια επρόκειτο για τα αποτελέσματα ενός «υπερβάλλοντα ζήλου».

Θα σημειώσουμε, επίσης, ότι το τελευταίο διάστημα σε προσαγωγές τοξικοεξαρτημένων προχωρούν και οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που ελέγχουν περιμετρικά την περιοχή των Εξαρχείων, μπαινοβγαίνοντας διάφορες ώρες της ημέρας ή της νύχτας χωρίς να υπάρχει η οποιαδήποτε έστω αφορμή.

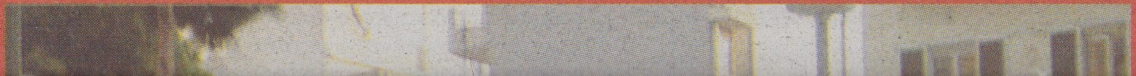
Θα επαναλάβουμε, ακόμη, ότι οι πιάτσες ορίζονται, ελέγχονται, μετακινούνται και μαζί τους και οι τοξικοεξαρτημένοι σύμφωνα με τις κρατικές επιλογές.

Επίσης, την ίδια στιγμή, όπως είναι γνωστό, η διακίνηση της κόκας (αλλά και άλλων ουσιών), είτε κυρίως σε συγκεκριμένα μαγαζιά, είτε στους δρόμους της περιοχής, όχι μόνο βρίσκεται στα ύψη, αλλά χαρακτηρίζεται και από έναν όπως φαίνεται σκληρότατο ανταγωνισμό. Το κράτος όχι μόνο ελέγχει την κατάσταση, όχι μόνο γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα, αλλά όπως φαίνεται στηρίζει και τονώνει με τους κατάλληλους τρόπους αυτή την «ευγενή άμιλλα».

Η περιοχή μοιράζεται και ξαναμοιράζεται, οι προστασίες και τα μπραβιλίκια δίνουν και παίρνουν και όλοι το γνωρίζουν. Το μεγάλο αφεντικό όμως παραμένει το κράτος σ' αυτές τις μοιρασιές. Και βέβαια κρατάει την πρωτοκαθεδρία στα πογκρόμ. Αλλά είπαμε τα «Εξάρχεια έχουν ιστορία». Μήπως κάτι έχει σαπίσει άσχημα και απλά αναδύεται μια άνευ προηγουμένου μπόχα; Μήπως;

Υ.Γ.: Οι «εκκαθαριστές» τόσο την επομένη μέρα 3 Μαρτίου όσο και μετέπειτα, ακάματοι και ακούραστοι συνέχισαν να δίδουν ένα ακόμα συνεπές παρόν στις επάλξεις τους...

Συσπείρωση Αναρχικών

Επειδή, είναι ένα ξεπερασμένο παραμύθι, πως η νεανική αμφισβήτηση, η επαναστατικότητα,

την ΠΛΗΞΗ... που έχουν επιβληθεί,

Επειδή, οι ουσίες που

Αυτό ακριβώς επανέλαβαν και στις 2 Μαρτίου προτού προχωρήσουν (το απόγευμα) σε μια ακόμα επιχείρηση «σκούπα» εναντίον των «μιασμάτων» από την πλατεία Εξαρχείων. Ο άγριος ξυλοδαρμός συνοδευόταν επίσης από απειλές του είδους την «επόμενη φορά θα σας κάψουμε»!!! Στόχος, λοιπόν, δεν ήταν μόνο η εκδίωξη των τοξικοεξαρτημένων, αλλά η διαπόμπευσή τους, ο εξευτελισμός τους.

Παρευρισκόμενοι, που προσπάθησαν να σταματήσουν ξυλοδαρμό μιας τοξικοεξαρτημένης, άκουσαν άναυδοι ότι αυτή δεν είναι γυναίκα για να την λυπηθούν... Αυτή τη φορά, μάλιστα, η βιασύνη, φαίνεται, είναι τέτοια ώστε δεν επιστρατεύθηκαν καν παλαιότερα πολιτικά φτιασίδια, κάτι που φανερώνει άλλωστε και η σύνθεση των «εκκαθαριστών».

Τόσο τα πογκρόμ, όσο και κάθε πρακτική διαπόμπευσης έχουν μια ιδιαίτερη θέση στην ιστορία της βαρβαρότητας και του ρατσισμού που έχει επιδείξει κάθε εξουσία σε κάθε τόπο, σε κάθε εποχή. Οι θλιβερές δικαιολογίες, ότι δήθεν μόνο έτσι χτυπιέται το πρεζεμπόριο ή ότι η «εγκληματικότητα» έχει ανέβει στα ύψη στην περιοχή, παραμένουν και θα παραμένουν απλά θλιβερές.

Στο Βυζάντιο, διαπομπεύονταν σε πλατείες και δρόμους οι κλέφτες, οι θεωρούμενοι δειλοί, οι μέθυσοι, οι μοιχοί, οι στιγματισμένοι ως προδότες και άλλοι. Η διαπόμπευση συμπεριελάμβανε χτυπήματα, αλλά και το κούρεμα, μια άκρως εξευτελιστική διαδικασία που διασώθηκε άλλωστε για αιώνες αργότερα και έφθασε έως και σήμερα. Για να διασκεδάζει, μάλιστα, το φιλοθεάμον κοινό, τα πρόσωπα όσων διαπομπεύονταν βάφονταν με ένα είδος καπνιάς (φούμο), την ασβόλη, δηλαδή τον «αποσβόλωναν».

Το πογκρόμ, πάλι, είναι ρώσικη λέξη από το ρήμα γκρομίτ που σημαίνει συντρίβω και εκφράζεται με τη βίαιη επίθεση εναντίον κάποιας συγκεκριμένης εθνικής, θρησκευτικής, κοινωνικής ή μειονοτικής ομάδας (μικρής ή μεγάλης) και συμπεριλαμβάνει την ταυτόχρονη καταστροφή των σπιτιών τους, των επιχειρήσεων, θρησκευτικών ή άλλων χώρων που συχνάζουν ή διαβιούν.

ουν στην εξουθένωση της προσωπικότητας, όσων εκδιώκονται δεν μπορεί παρά να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι και τότε δεν είχε γίνει κάποιο «λάθος», δεν είχε υπάρξει κάποιου είδους «παρεκτροπή», ούτε βέβαια επρόκειτο για τα αποτελέσματα ενός «υπερβάλλοντα ζήλου».

Θα σημειώσουμε, επίσης, ότι το τελευταίο διάστημα σε προσαγωγές τοξικοεξαρτημένων προχωρούν και οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που ελέγχουν περιμετρικά την περιοχή των Εξαρχείων, μπαινοβγαίνοντας διάφορες ώρες της ημέρας ή της νύχτας χωρίς να υπάρχει η οποιαδήποτε έστω αφορμή.

Θα επαναλάβουμε, ακόμη, ότι οι πιάτσες ορίζονται, ελέγχονται, μετακινούνται και μαζί τους και οι τοξικοεξαρτημένοι σύμφωνα με τις κρατικές επιλογές.

Επίσης, την ίδια στιγμή, όπως είναι γνωστό, η διακίνηση της κόκας (αλλά και άλλων ουσιών), είτε κυρίως σε συγκεκριμένα μαγαζιά, είτε στους δρόμους της περιοχής, όχι μόνο βρίσκεται στα ύψη, αλλά χαρακτηρίζεται και από έναν όπως φαίνεται σκληρότατο ανταγωνισμό. Το κράτος όχι μόνο ελέγχει την κατάσταση, όχι μόνο γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα, αλλά όπως φαίνεται στηρίζει και τονώνει με τους κατάλληλους τρόπους αυτή την «ευγενή άμιλλα».

Η περιοχή μοιράζεται και ξαναμοιράζεται, οι προστασίες και τα μπραβιλίκια δίνουν και παίρνουν και όλοι το γνωρίζουν. Το μεγάλο αφεντικό όμως παραμένει το κράτος σ' αυτές τις μοιρασιές. Και βέβαια κρατάει την πρωτοκαθεδρία στα πογκρόμ. Αλλά είπαμε τα «Εξάρχεια έχουν ιστορία». Μήπως κάτι έχει σαπίσει άσχημα και απλά αναδύεται μια άνευ προηγουμένου μπόχα; Μήπως;

Υ.Γ.: Οι «εκκαθαριστές» τόσο την επομένη μέρα 3 Μαρτίου όσο και μετέπειτα, ακάματοι και ακούραστοι συνέχισαν να δίδουν ένα ακόμα συνεπές παρόν στις επάλξεις τους...

Συσπείρωση Αναρχικών

Επειδή, είναι ένα ξεπερασμένο παραμύθι, πως η νεανική αμφισβήτηση, η επαναστατικότητα, και ο πειραματισμός εκφράζονται με τη χρήση οιασδήποτε ουσίας,

Επειδή, η δήθεν ελεύθερη επιλογή στο life style και στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να καλύψει την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, το ΦΟΒΟ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ... που έχουν επιβληθεί,

Επειδή, οι ουσίες που «ανεβάζουν» και οι ουσίες που «κατεβάζουν» είναι εξ ίσου κατασταλτικές,

Επειδή, κάθε είδους νάρκωση, ΠΑΡΑΝΟΜΗ ή ΝΟΜΙΜΗ, είναι ακόμη μια φυλακή,

Γι' αυτό τα οδοφράγματα απέναντι σε κράτος κι εξουσία ορθώνονται και ενάντια σε κάθε είδους νάρκωση κι εξάρτηση.

Την Παρασκευή 5 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΡΤΗΣΗ στο σταθμό του ΜΕΤΡΟ του Αγίου Αντωνίου, στο Περιστέρι. Μοιράστηκε έντυπο υλικό, απλώθηκαν πανό και διαβάστηκαν κείμενα από την εγκαταστημένη μικροφωνική.

Μετά από δυο εβδομάδες, την Παρασκευή 19 Μαρτίου έγινε ΕΚΔΗΛΩΣΗ με το ίδιο θέμα, στο Πολυτεχνείο της Αθήνας. Προηγήθηκε προβολή βίντεο με

διαπομπεύονταν βάφονταν με ένα είδος καπνιάς (φούμο), την ασβόλη, δηλαδή τον «αποσβόλωναν».

Το πογκρόμ, πάλι, είναι ρώσικη λέξη από το ρήμα γκρομίτ που σημαίνει συντρίβω και εκφράζεται με τη βίαιη επίθεση εναντίον κάποιας συγκεκριμένης εθνικής, θρησκευτικής, κοινωνικής ή μειονοτικής ομάδας (μικρής ή μεγάλης) και συμπεριλαμβάνει την ταυτόχρονη καταστροφή των σπιτιών τους, των επιχειρήσεων, θρησκευτικών ή άλλων χώρων που συχνάζουν ή διαβιούν.

και απλά αναδύεται μια άνευ προηγουμένου μπόχα; Μήπως;

Υ.Γ.: Οι «εκκαθαριστές» τόσο την επομένη μέρα 3 Μαρτίου όσο και μετέπειτα, ακάματοι και ακούραστοι συνέχισαν να δίδουν ένα ακόμα συνεπές παρόν στις επάλξεις τους…

Συσπείρωση Αναρχικών

Επειδή, είναι ένα ξεπερασμένο
παραμύθι, πως η νεανική
αμφισβήτηση,
η επαναστατικότητα,
και ο πειραματισμός
εκφράζονται με τη χρήση
οιασδήποτε ουσίας,

Επειδή, η δήθεν ελεύθερη
επιλογή στο life style
και στο ντοπάρισμα
δεν μπορεί να καλύψει
την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ,
την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ,
το ΦΟΒΟ,
την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ,
την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
την ΠΛΗΞΗ...
που έχουν επιβληθεί,

Επειδή, οι ουσίες που
«ανεβάζουν» και οι ουσίες
που «κατεβάζουν» είναι
εξ ίσου κατασταλτικές,

Επειδή, κάθε είδους νάρκωση,
ΠΑΡΑΝΟΜΗ ή ΝΟΜΙΜΗ,
είναι ακόμη μια φυλακή,

Γι' αυτό τα οδοφράγματα
απέναντι σε κράτος κι εξουσία
ορθώνονται και ενάντια σε
κάθε είδους νάρκωση κι
εξάρτηση.

Την Παρασκευή 5 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΡΤΗΣΗ στο σταθμό του ΜΕΤΡΟ του Αγίου Αντωνίου, στο Περιστέρι. Μοιράστηκε έντυπο υλικό, απλώθηκαν πανώ και διαβάστηκαν κείμενα από την εγκαταστημένη μικροφωνική.

Μετά από δυο εβδομάδες, την Παρασκευή 19 Μαρτίου έγινε ΕΚΔΗΛΩΣΗ με το ίδιο θέμα, στο Πολυτεχνείο της Αθήνας. Προηγήθηκε προβολή βίντεο με συνέντευξη από πρώην χρήστη ουσιών και ακολούθησε πολύωρη συζήτηση.

Οι εκδηλώσεις διοργανώθηκαν από τη Συσπείρωση Αναρχικών και τους Αναρχικούς/ες μέσα κι έξω από σχολεία και σχολές.